

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 11. juni 2015

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	7
<i>Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter</i>	7
32013R1296 Forordning (EU) nr. 1296/2013, PROGRESS-aksen i EU-program for sysselsetting og sosial innovasjon, EaSI (2014-2020)	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	9
<i>Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter</i>	9
EØS-komitébeslutning om samarbeid mht. fri bevegelighet for arbeidstakere og koordinering av trygdeordninger samt tiltak for personer som flytter	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	11
Vedlegg XX Miljø	11
Kapittel I Allment	11
32015D0345 Kommisjonens vedtak (EU) 2015/345 av 2. mars 2015 som endrer vedtak 2009/563/EF, 2009/564/EF, 2009/578/EF, 2010/18/EF, 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU and 2011/383/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket til bestemte produkter	11
-FINANSDEPARTEMENTET	12
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	12
VEDLEGG XXII SELSKAPSRETT	12
32014R1361 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1361/2014 av 18. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtak av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standards 3 og 13 og International Accounting Standard 40	12
32015R0028 Kommisjonsforordning (EU) 2015/28 av 17. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtak av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standards 2, 3 og 8 og International Accounting Standard 16, 24 og 38	12
32015R0029 Kommisjonsforordning (EU) 2015/29 av 17. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standard 19	13
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	14
Kapittel XII Næringsmidler	14
32015R0391 Kommisjonsforordning (EU) 2015/391 av 9. mars 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som henviser til barns utvikling og helse	14
32015R0403 Kommisjonsforordning (EU) 2015/403 av 11. mars 2015 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 når det gjelder Ephedra-arter og Yohimbe (Pausinystalia yohimbe (K. Schum) Pierre ex Beille)	15
32015R0414 Kommisjonsforordning (EU) 2015/414 av 12. mars 2015 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF når det gjelder (6S)-5-metyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt i fremstilling av kosttilskudd	16

32015R0402 Kommisjonsforordning (EU) 2015/402 av 11. mars 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse	16
32015R0463 Kommisjonsforordning (EU) nr 463/2015 av 19. mars 2015 om endring av vedlegget til forordning (EF) nr. 231/2012 om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder spesifikasjoner for Polyvinylalkohol (E 1203).....	17
32015R0537 Kommisjonsforordning (EU) nr 537/2015 av 31. mars 2015 om endring av vedlegg II Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder vilkårene for bruk og bruk nivået for aluminium innsjøer av kochenille, karminsyre, karminer (E 120) i næringsmidler til spesielle medisinske formål.....	18
32015R0538 Kommisjonsforordning (EU) nr. 538/2015 av 31. mars 2015 om endring av vedlegg II Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av benzosyre - benzoater (E 210-213) i kokte reker konserver i saltlake	19
Kapittel XIII Legemidler.....	20
32015R0149 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/149 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet metylprednisolon	20
32015R0150 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/150 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet gamitromysin	20
32015R0151 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/151 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet doksyklin	21
32015R0152 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/152 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'tulatromysin'	21
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	22
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	22
Kapittel XII Næringsmidler.....	22
31997H0618 Kommisjonsrekommandasjon 97/618/EF av 29. juli 1997 om de vitenskapelige aspektene ved og de nødvendige opplysninger som skal vedlegges søknader om markedsføring av nye næringsmidler og nye næringsmiddelredienser, og om utarbeiding av førstegangs vurderinger iht. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (HOD gr3).....	22
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	23
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	23
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	23
Kapittel I Veterinære forhold.....	23
32014R1148 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1148/2014 av 28. oktober 2014 om endring av vedlegg II, VII, VIII, IX og X i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående forebygging av, kontroll med og bekjempelse av visse overførbare spongiforme encefalopatier	23
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	24
Kapittel XII Næringsmidler.....	24
31997R0258 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/1997 av 27. januar 1997 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelredienser (HOD gr2)	24
32001R1852 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1852/2001 av 20. september 2001 om fastsettelse av regler for offentliggjøring av informasjon til forbruker og beskyttelse av informasjon gitt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (HOD gr2).....	26
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	27
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	27
Vedlegg XIII Transport	27
Kapittel I Innlandstransport.....	27

32015D0217 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/217 av 10. april 2014 om godkjenning av at noen medlemsstater innfører særskilte unntak i henhold til europaparlamentet og rådets direktiv 2008/68/EF om innenlands transport av farlig gods.....	27
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	28
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	28
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	28
Kapittel XV Farlige stoffer.....	28
32015D0411 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/411 av 11. mars 2015 om kationiske polymerbindemidler med kvartære ammoniumforbindelser, som blandes i malinger og lignende overflatebehandlingsmidler, i henhold til artikkel 3, stk 3, i forordning (EU) nr. 528/2012	28
32015R0416 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/416 av 12. mars 2015 om godkjenning av dinotefuran som et nytt aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18.....	28
32015R0417 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/417 av 12. mars 2015 om godkjenning av <i>Bacillus sphaericus</i> 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18.....	29
32015R0419 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/419 av 12. mars 2015 om godkjenning av tolylfluanid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21	30
32015R0282 Kommisjonsforordning (EU) 2015/282 av 20. februar 2015 om endring av vedleggene VIII, IX og X til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår en utvidet reproduksjonstoksisitetsundersøkelse i én generasjon	31
32015R0491 Kommisjonsforordning (EU) 2015/491 av 23. mars 2015 om endring av forordning (EU) nr. 605/2014 for å introdusere fare- og sikkerhetssetninger på kroatisk og tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utvikling av Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av kjemikalier	32
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	32
Vedlegg XX Miljø	32
Kapittel II Vann.....	32
32014D0431 Kommisjonen si gjennomføringsavgjørelse av 26. juni 2014 om formkrav ved underretting om dei nasjonale program for gjennomføring av Rådets direktiv 91/271/EØF	32
Kapittel III Luft.....	33
32015R0180 Kommisjonsforordning (EU) 2015/180 av 9. februar 2015 om endring av forordning (EF) nr. 748/2009 om listen av luftfartsøysoperatører som utførte en luftfartsaktivitet iht Vedlegg I av direktiv 2003/87/EF.....	33
Kapittel V Avfall.....	34
32013D0727 Kommisjonsbeslutning 2013/727/EU om format for notifikasjon av vedtak av og substansielle endringer i avfallsplaner og avfallsforebyggingsprogrammer	34
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	35
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	35
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	35
Kapittel I Veterinære forhold.....	35
32014L0064 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/64/EU av 15. mai 2014 om endring av rådsdirektiv 64/432/EØF når det gjelder edb-databaser som utgjør en del av overvåkningsnettverket i medlemsstatene	35
32014R0483 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 483/2014 av 8. mai 2014 om beskyttelsestiltak mot diare hos svin forårsaket av et deltacoronavirus med hensyn på dyrehelsekrav ved forsendelser til EU av spraytørket blod og blodplasma av svin tenkt brukt som fôr til svin i dyrehold.	37
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	37

Kapittel XV Farlige stoffer.....	37
32015R0306 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/306 av 26. februar 2015 om fornying av godkjenningen av det aktive stoffet <i>Isaria fumosorosea strain Apopka 97</i> , i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	37
32015R0307 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/307 av 26. februar 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelser for godkjenning av det aktive stoffet <i>triclopyr</i>	38
32015R0308 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/308 av 26. februar 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelsene for godkjenning av det aktive stoffet <i>Z,Z,Z,Z-7,13,16,19-docosatetraen-1-yl isobutyrate</i>	39
32015R0404 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/404 av 11. mars 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder forlengelse av godkjenningsperiodene for de aktive stoffene <i>beflubutamid, captan, dimethoate, dimethomorph, ethoprophos, fipronil, folpet, formetanate, glufosinate, methiocarb, metribuzin, phosmet, pirimiphos-methyl og propamocarb</i>	40
32015R0418 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/418 av 12. mars 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelsene for godkjenning av det aktive stoffet <i>Z-13-hexadecen-11-yn-1-yl-acetat</i>	41
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	41
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	41
Kapittel I Veterinære forhold.....	41
32015D0250 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/250 av 13. februar 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2004/558/EF som angår fristatus infektøs bovin rhinotracheitis for delstatene Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern i Tyskland.....	41
32015D0398 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/398 av 13. februar 2015 som endrer beslutning 2008/185/EU når det gjelder oppføring av Ungarn på lista over medlemsstater eller regioner som har fristatus for <i>Aujeszky's disease</i>	42
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	43
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEMDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	43
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	43
32014R0377 EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 377/2014 av 3. april 2014 om opprettelse av Copernicus-programmet og om oppheving av forordning (EU) nr. 911/2010.....	43
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEMDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	44
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	44
32015L0559 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/559 av 9. april 2015 om endring av direktiv 96/98/EF om skipsutstyr	44
VEDLEGG XVI OFFENTLIGE INNKJØP	44
32014L0055 Implementering av direktiv 2014/55/EU om elektronisk faktura for offentlige anskaffelser..	44
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	46
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEMDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	46
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	46
KAPITTEL II FORVARER.....	46
32015R0327 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/327 av 2. mars 2015 som endrer Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 om krav til omsetning og betingelser for bruk av tilsetningsstoff som preparater	46
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	46
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	46

Kapittel XIII Legemidler.....	46
32014D0011 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/11/EU av 20. desember 2013 som korrigerer vedlegg II til gjennomføringsbeslutning 2012/707/EU som etablerer et felles format for innsendelse av informasjon i henhold til parlaments- og rådsdirektiv 2010/63/EU om beskyttelse av dyr brukt til vitenskapelige formål	47
-SAMFERDELSDEPARTEMENTET	48
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	48
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	48
Kapittel I Kjøretøyer.....	48
32013R0168 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2013/168/EU av 15. januar 2013 om godkjenning og markedsovervåking av to-, tre- og firehjulede kjøretøyer	48
32014R0003 Kommisjonens delegerede forordning (EU) nr. 3/2014 av 24. oktober 2013 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 om krav vedrørende kjøretøys funksjonelle sikkerhet med henblikk på typegodkjenning av to-, tre- og firehjulede kjøretøy.....	53
32014R0044 Kommisjonens delegerede forordning (EU) nr. 44/2014 av 21. november 2013 om supplerende krav til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 om kjøretøykonstruksjon og generelle krav for godkjenning av to-, tre- og firehjulede kjøretøy.....	54
32014R0540 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 540/2014 av 16. april 2014 om grenseverdier for støy fra kjøretøy og erstatning av lyddempende systemer og om endring av direktiv 2007/46/EF og oppheving av direktiv 70/157/EØF.....	56
32015R0166 Kommisjonsforordning (EU) 2015/166 av 3. februar 2015 som supplerer og endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 når det gjelder inkludering av spesifikke prosedyrer, vurderingsmetoder og tekniske krav, og som endrer europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF og kommisjonsforordning (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 109/2011 og (EU) nr. 458/2011	58
32015R0562 Kommisjonsforordning (EU) 2015/562 av 8. april 2015 om endring av Kommisjonens forordning (EU) nr. 347/2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til kravene ved typegodkjenning av visse klasser av motorkjøretøyer når det gjelder avanserte nødbremsesystemer	59
Vedlegg XIII Transport	60
Kapittel II Veitransport	60
32014R0361 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 361/2014 av 9. april om gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 om transportdokumenter vedrørende internasjonal persontransport med buss og om opphevelse av Kommisjonsforordning (EF) nr. 2121/98	60
Kapittel III Transport med jernbane.....	61
32014R1301 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1301/2014 av 18. november 2014 om tekniske spesifikasjoner for samtrafikkveien for delsystemet "energi" i jernbanesystemet i Den europeiske union.....	61
32014R1303 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1303/2014 av 18. november 2014 om tekniske spesifikasjoner for samtrafikkveier for "sikkerhet i jernbanetunneler" i jernbanesystemet til Den europeiske union.....	62
32015D0014 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/14 om endring i beslutning 2012/88/EU om den tekniske spesifikasjonen vedrørende delsystemet styring, kontroll og signal i det transeuropeiske jernbanesystemet	63
Kapittel VI Sivil luftfart	64
32014R0139 KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 139/2014 av 12. februar 2014 om fastsettelse av krav og administrative framgangsmåter for flyplasser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008.....	64
32015D0984 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2015) 984 av 19. februar 2015 som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder flyfrakt og post fraktet inn til unionen	68

32015R0187 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/187 av 6. februar 2015 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til gjennomføring av håndbagasje og 32015D0561 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning C(2015) 561 av 6. februar 2015 om endring av kommisjonsbeslutning 2010/774/EU med hensyn til gjennomføring av håndbagasje	69
32015R0445 Kommissjonsforordning (EU) 2015/445 av 17. mars 2015 om endring av forordning (EU) nr. 1178/2011 når det gjelder tekniske krav og administrative prosedyrer knyttet til flymannskap i sivil luftfart	70
32015R0640 Kommissjonsforordning (EU) nr. 2015/640 av 23. april 2015 om ytterligere luftdyktighetsspesifikasjoner for visse operasjoner og om endring av forordning (EU) nr. 965/2012	72

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32013R1296 Forordning (EU) nr. 1296/2013, PROGRESS-aksen i EU-program for sysselsetting og sosial innovasjon, EaSI (2014-2020)

Sammendrag av innhold

EU-programmet for sysselsetting og sosial innovasjon (EU programmet for Employment and Social Innovation - EaSI) for perioden 2014-2020 ble formelt vedtatt 11. desember 2013 ved Europaparlamentets- og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013. EU-programmet EaSI har til formål å bidra til gjennomføringen av Europa 2020-strategien gjennom å gi bistand til oppfyllelse av EUs mål om å fremme et høyt sysselsettningsnivå, sikre anstendig sosial beskyttelse, bekjempe sosial utstøting og fattigdom og forbedre arbeidsvilkårene. Programperioden varer fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

Programmet er åpent for deltakelse fra EØS/EFTA-statene. Liechtenstein har valgt å ikke delta i EaSI-programmet, mens Island deltar i hele programmet. Grunnet budsjettmessige forhold deltok Norge fra 2014 bare i EaSI-programmets EURES-akse, og ikke i de øvrige delene av forordningen, jf. Prop 89 S (2013-2014) og Innst. 291 S (2013-2014). Regjeringen foreslår at Norge fra 2015 også deltar i EaSI-programmets PROGRESS-akse (2015-2020), jf. Prop 1 S (2014-2015) Arbeids- og sosialdepartementet og Innst. 15 S (2014-2015). PROGRESS er en forkortelse for "Programme for Employment and Social Solidarity", det vil si Programmet for sysselsetting og sosial solidaritet.

Generelt om programmet for sysselsetting og sosial innovasjon EASI (2014-2020)

EaSI-programmet (2014-2020) samler og viderefører tre eksisterende EU-programmer: PROGRESS (EU-programmet for sysselsetting og sosial solidaritet), EURES (EUROPEAN Employment Services) og mikrofinansieringsordningen (European Progress Microfinance Facility). EaSI-programmet skal bidra til å gjennomføre Europa 2020-strategien og derved EUs mål om å fremme et høyt sysselsettningsnivå og bekjempe ungdomsledighet, sikre anstendig sosial beskyttelse, bekjempe sosial utstøting og fattigdom og forbedre arbeidsvilkårene. Frem til utgangen av 2013 deltok Norge i PROGRESS som støtter opp om EUs politikk og fremmer tiltak på de arbeidslivs- og sosialpolitiske områdene, og EURES som er arbeidsmarkedsetatenes europeiske arbeidsformidlingstjeneste. I tillegg omfatter det nye EASI-programmet mikrofinansieringsordningen som ikke tidligere har vært åpen for deltakelse fra EØS/EFTA-statene. Mikrofinansieringsordningen gir midler og veiledningstjenester til oppstart av virksomhet for marginaliserte grupper i arbeidsmarkedet og til sosialt entreprenørskap, jf. også omtale i Prop 89 S (2013-2014).

EaSI-programmets generelle mål er:

- å styrke eierskap til EUs fellesmål og styrke koordinering av tiltak på EU-nivå og nasjonalt nivå innenfor arbeidslivs- og sosialpolitiske områdene samt på inkluderingsområdet
- å støtte utviklingen av hensiktsmessige sosiale sikringsordninger og arbeidsmarkedspolitikk ved å fremme god styring, gjensidig læring og sosial innovasjon
- å modernisere EU-lovgivningen og sikre effektiv anvendelse av denne lovgivningen
- å fremme geografisk mobilitet og øke sysselsetningsmulighetene ved å utvikle et åpent arbeidsmarked
- å øke omfang og tilgjengelighet til mikrofinansiering for marginaliserte grupper og til sosialt entreprenørskap.

For å oppnå disse målene legger Europakommisjonen opp til at likestilling mellom kjønnene og bekjempelse av alle former for diskriminering skal fremmes i alle deler av programmet og dets aktiviteter.

Nærmere om PROGRESS-aksen av programmet

I tillegg til EaSI-programmets generelle mål som er omtalt under pkt. 2, har PROGRESS-aksen bl.a. følgende spesifikke mål:

- støtte utvikling og formidling av komparativ analytisk kunnskap av høy kvalitet for å sikre at politikkkutformingene er basert på god dokumentasjon og er relevant for behov, utfordringer og forhold i de enkelte landene som deltar i programmet.
- fremme effektiv og inkluderende informasjonsdeling, gjensidig læring, formidling og dialog på EU-, nasjonalt og internasjonalt nivå
- gi økonomisk støtte til utvikling og utprøving av innovative tiltak innenfor arbeids- og sosialpolitikken
- gi økonomisk støtte til europeiske og nasjonale organisasjoner for å styrke deres evne til å utvikle, fremme og gjennomføre tiltak, aktiviteter, relevant regelverk og lovgivning

PROGRESS gir i den nye programperioden støtte til analytiske aktiviteter som for eksempel innsamling av data og statistikk, evaluering og rapporter, referansemåling, metodeutvikling og utvikling av indikatorer. Innenfor gjensidig læring gir PROGRESS støtte til aktiviteter knyttet til formidling av god praksis, informasjons- og kommunikasjonsaktiviteter, samt støtte til utvikling av informasjonssystemer for å utveksle og formidle informasjon om politiske mål og lovgivning.

PROGRESS gir i tillegg støtte til nettverksbygging, arbeidsgrupper og annet samarbeid som bidrar til oppfyllelsen av målene i PROGRESS-aksen på et lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. Det gis i tillegg støtte til overvåkingsorgan på et europeisk nivå samt støtte til utveksling av personell mellom nasjonale forvaltninger.

Organisasjoner i Norge som kan søke om støtte er blant annet regionale og lokale myndigheter, arbeidsformidlingstjenester, partene i arbeidslivet, nasjonale statistikkbyråer, universiteter og høyskoler, forskningsinstitusjoner, nettverk og frivillige organisasjoner etc. PROGRESS åpner for samarbeid med internasjonale organisasjoner, spesielt Europarådet, OECD, ILO, FN og Verdensbanken, og også med tredjeland som ikke deltar i programmet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Endring av EØS-avtalen til å også omfatte deltakelse i EaSI-programmets PROGRESS-akse krever ikke lov- eller forskriftsendringer. Ettersom norsk deltakelse i programmets PROGRESS-akse innebærer økonomiske forpliktelser over flere år, er Stortingets samtykke til å delta nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Prop. 76 S (2013-2014) Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av PROGRESS-aksen i forordning (EU) nr. 1296/2013, programmet for sysselsetting og sosial innovasjon EaSI (2014–2020) ble behandlet i Stortinget 28. mai 2015, jf. også Innst. 277 S (2014-2015). Stortinget har fattet vedtak om samtykke til deltakelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

For perioden 2014-2020 har EaSI-programmet et totalbudsjett på 919,469 millioner euro. Budsjettet fordeles med om lag 61 prosent på PROGRESS, 21 prosent på mikrofinansieringsordningen og med 18 prosent på EURES-nettverket.

Innen PROGRESS er målet å allokere minst 20 prosent av midlene til sysselsettingsområdet særlig for å bekjempe ungdomsledigheten. Minst 50 prosent av midlene skal allokere til arbeidet for å sikre sosial beskyttelse, bekjempe sosial utstøting samt forebygge og redusere fattigdom. Minst 10 prosent skal benyttes til arbeidet for å bedre arbeidsvilkår. For å underbygge programmets fleksibilitet, kan opptil 20 pst. av budsjettet dekke aktivitetene som går på tvers av de nevnte programdelene. På bakgrunn av Europakommisjonens forslag anslår regjeringen at den samlede kontingenten for å delta i PROGRESS-aksen vil utgjøre om lag 21 mill. kroner i gjennomsnitt per år i perioden 2015-2020, basert på kursen 8,30 kroner per euro. Kontingentens størrelse vil variere noe fra år til år over perioden avhengig av aktiviteten og valutakursen.

De faktiske kostnadene for deltakelse i PROGRESS vil bli dekket innenfor gjeldende budsjetttramme til Arbeids- og sosialdepartementets Kap. 601, post 70, jf. Prop 1 S (2014-2015) og Prop. 119 S (2014-2015). Beløpet inkluderer administrasjonsutgifter knyttet til departementets utsendte eksperter til Europakommisjonen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-komiteébeslutning om samarbeid mht. fri bevegelighet for arbeidstakere og koordinering av trygdeordninger samt tiltak for personer som flytter

Sammendrag av innhold

Norge har deltatt i de to budsjettpostene 04 01 04 08 og 04 03 05 for 2012 og 2013, jf. EØS-komiteens beslutninger nr. 141/2012 av 13. juli 2012 og nr. 101 av nr. 101/2013 av 3. mai 2013, og i budsjettposten 04 03 01 03, som erstattet de to forannevnte, for 2014, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 148 av 27. juni 2014. Budsjettposten er avsatt spesielt med det formål å legge til rette for geografisk og profesjonell mobilitet, herunder trygdekoordinering, av arbeidstakere i Europa, for å bekjempe hindringer for den frie bevegeligheten og for å bidra til etablering av et reelt arbeidsmarked på europeisk nivå.

Budsjettpost 04 03 01 03 dekker driftskostnader i relasjon til fri bevegelighet for arbeidstakere, koordinering av trygdeordninger og tiltak for personer som flytter, inkludert personer fra tredjeland, og skal dekke en rekke tiltak. Selv om budsjettposten også dekker noen få aktiviteter innenfor området fri bevegelighet for arbeidstakere, er hovedtyngden av aktivitetene innenfor området trygdekoordinering,

Tiltakene omfatter bl.a. analyser og evalueringer av hovedstrømninger i medlemslandenes lovgivning, finansiering av ekspertnettverk, støtte til arbeid i Den administrative kommisjon (der både Arbeids- og sosialdepartementet og Arbeids- og velferdsdirektoratet deltar som observatører) og dens undergrupper og oppfølging av beslutninger, støtte til arbeid i Den tekniske kommisjon (der Arbeids- og velferdsdirektoratet deltar som observatører), og Den rådgivende komité for fri bevegelighet for arbeidstakere, analyser av og forskning på ny politikktutvikling mht. de nye trygdeforordningene.

Budsjettposten omfatter også utvikling av informasjon og tiltak for å bevisstgjøre publikum om deres rettigheter mht. fri bevegelighet og koordinering av trygdeordninger, inkludert tiltak med sikte på å identifisere problemer mht. trygdekoordinering for vandrende arbeidstakere og tiltak for å fremskynde og forenkle administrative rutiner, og tiltak relatert til elektronisk utveksling av trygdeopplysninger mellom medlemslandene for å hjelpe dem mht. gjennomføring av trygdeforordningene. Sistnevnte punkt omfatter spesielt vedlikehold av det sentrale knutepunkt for EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information) systemet (dagens papirblanketter avløses av et system for elektronisk overføring av opplysninger), testing av systemkomponenter, opplæringstiltak og en brukerstøttetjeneste for EESSI. Sistnevnte brukerstøttetjeneste er etablert i Generaldirektoratet for sysselsetting, sosiale saker, arbeidsmarkedspolitik og inkludering (DG EMPL) og vil bistå medlemslandene når de skal tilslutte sine nasjonale systemer til systemet utviklet på EU-nivå og ved bruk av systemet. Det er kun de land som deltar i budsjettpostene, som har tilgang til denne brukerstøttefunksjonen.

Budsjettposten skal i tillegg dekke utgifter til administrativ ledelse i relasjon til fri bevegelighet for arbeidstakere, koordinering av trygdeordninger og tiltak for personer med nedsatt funksjonsevne og personer som flytter, inkludert personer fra tredjeland. Den er ment å dekke utgifter til studier, ekspertmøter, informasjon og publikasjoner som er direkte egnet til å oppfylle målene med programmet eller tiltak som hører inn under budsjettoverskriften, og i tillegg enhver utgift til teknisk og administrativ assistanse som ikke involverer offentlig myndighetsutøvelse og er "outsourced" av Kommisjonen gjennom ad-hoc tjenestekontrakter.

Merknader

Budsjettposten har hjemmel i Traktaten om den europeiske unions virkemåte, særlig artiklene 45 om fri bevegelse for arbeidstakere) og 48 om trygderettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor fellesskapet. Videre hjemler er bl.a. Europa- og rådsforordningene (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger, (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning 883/2004 og (EU) nr. 1231/2010 om utvidelse av bestemmelsene i forordningene 883/2004 og 987/2009 til tredjelandsborgere, som utelukkende på grunn av sin nasjonalitet, ikke er omfattet av disse bestemmelsene, samt (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse for arbeidstakere. Forordningene 883/2004 og 987/2009 er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 76/2011 som trådte i kraft 1. juni 2012, mens forordning 1231/2010 ikke er funnet EØS-relevant. Forordning 492/2011 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 52/2012 som trådte i kraft 1. februar 2013.

Tidligere leder for trygdeenheten B/4 i DG EMPL, Jackie Morin, oppfordret EØS/EFTA-landene til å delta i de daværende to budsjettpostene. Island og Liechtenstein har vurdert budsjettposten som EØS-relevant og ønsker deltagelse også i 2015. En innlemmelse i EØS-avtalen vil ikke medføre behov for endringer i norsk rett. En eventuell beslutning om deltagelse i budsjettposten vil bli tilføyd i Protokoll 31 til EØS-avtalen.

Budsjettposten er noe økt i EUs budsjett i forhold til tilsvarende poster for 2014. EØS/EFTA-landenes andel er imidlertid noe mindre for 2015, noe som skyldes at EØS/EFTA-landenes BNP får innvirkning på størrelsen av denne andelen, som nå er redusert fra 3,03 prosent til 2,97 prosent.

Budsjettpost 04 03 01 03 anslås å beløpe seg til € 5 496 020 (foreløpige tall i EUs budsjett for 2015). EFTAs andel (2,97 prosent) beløper seg til € 163 232 hvorav Norges andel (96,19 prosent) utgjør totalt € 157 013 (foreløpige tall oppgitt av EFTA-sekretariatet) for 2015. Kostnadene vil bli dekket innenfor de ordinære rammer for Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Sakkyndige instansers merknader

Relevante organer på departements- og direktoratsnivå har vurdert budsjettposten, og deltagelse vil kunne være til særlig nytte for Arbeids- og velferdsdirektoratet som skal administrere trygdekoordineringen og især det nye systemet med elektronisk utveksling av trygdeopplysninger som var planlagt tatt i bruk fra mai 2012, men som er blitt utsatt flere ganger fordi det tekniske systemet ikke er ferdigutviklet. Deltagelse i budsjettposten vurderes som EØS-relevant og akseptabel for Norges vedkommende.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32015D0345 Kommissjonens vedtak (EU) 2015/345 av 2. mars 2015 som endrer vedtak 2009/563/EF, 2009/564/EF, 2009/578/EF, 2010/18/EF, 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU and 2011/383/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket til bestemte produkter

Sammendrag av innhold

Gyldighetsperioden for miljøkriterier fastsatt i beslutning 2009/563/EF forlenges til 31. desember 2015. Gyldighetsperioden for miljøkriteriene fastsatt i beslutning 2009/564/EF, 2009/578/EF, 2010/18/EF, 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU og 2011/383/EU forlenges til 31. desember 2016.

Merknader

Det er tale om et utkast til kommisjonsbeslutning. Utkastet til kommisjonsbeslutning er godkjent av komiteen og er sendt til Europaparlamentet og Rådet 30. oktober 2014.

Behandling av saker om innlemmelse av kriteriedokumenter for tildeling av EU-miljømerket behandles etter hurtigprosedyren "fast-track-procedure".

EU-miljømerket ble opprettet i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Rettslige konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten grupperes i gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til rettsakten som anses relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32014R1361 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1361/2014 av 18. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtak av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standards 3 og 13 og International Accounting Standard 40

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommissjonsforordning 1361/2014 vedtar International Accounting Standards Boards (IASB) årlige forbedringer av IFRS.

Formålet med forordningen er å fjerne uoverensstemmelser mellom regnskapsstandardene eller klargjøre språkbruken. Forordningen omfatter rettelsener og presiseringer i IFRS 3, 13 og IAS 40.

Merknader

Forordningen må fastsettes som endring i IFRS-forskriften, jf. regnskapsloven § 3-9 annet ledd

Sakkyndige instanser merknader

Forordningen er EØS-relevant og akseptabel.

32015R0028 Kommissjonsforordning (EU) 2015/28 av 17. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtak av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standards 2, 3 og 8 og International Accounting Standard 16, 24 og 38

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS forordningen") skal EØS utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommissjonsforordning 28/2015 vedtar endringer i IFRS 2, 3 og 8 og IAS 16, 24 og 38 som ledd i International Accounting Standards Board (IASB) årlige forbedringer av IFRS for perioden 2010-2012. Endringene av IFRS 8 og IAS 16, 24 og 38 er presiseringer av eller rettelsener til de respektive standarder. Endringene til IFRS 2 og IFRS 3 medfører endringer i de gjeldende krav eller gir ytterligere veiledning om gjennomførelsen av disse krav.

Merknader

Forordningen må fastsettes som forskrift, jf. regnskapsloven § 3-9 annet ledd.

Sakkyndige instanser merknader

Forordningen er EØS-relevant og akseptabel.

32015R0029 Kommisjonsforordning (EU) 2015/29 av 17. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standard 19

Sammenheng av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 29/2015 endrer IAS 19 – ytelsesbaserte pensjonsordninger. Endringene forenkler og avklarer den regnskapsmessige behandlingen av bidrag fra arbeidstakere eller tredjeparter i forbindelse med ytelsesbaserte pensjonsordninger.

Merknader

Forordningen må fastsettes som forskrift, jf. regnskapsloven § 3-9 annet ledd.

Sakkyndige instanser merknader

Forordningen er EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R0391 Kommisjonsforordning (EU) 2015/391 av 9. mars 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som henviser til barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten inneholder avslag av tre helsepåstander på bakgrunn av søknader etter artikkel 14(1)(b) i påstandsforordningen (forordning (EU) nr. 1924/2006). Artikkel 14(1)(b) omhandler påstander som er knyttet til barns utvikling og helse.

Det vitenskapelige grunnlaget for de tre helsepåstandene er vurdert av EFSA. Det er ikke funnet sammenheng mellom påstandene og virkestoffet. Kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren for kontroll.

Helsepåstandene som denne rettsakten omhandler, oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og er derfor ikke godkjente. Alle søknader har fått en negativ vurdering av EFSA. Det gjelder følgende virkestoffer og påstander.

<u>Virkestoff og EFSA-nummer</u>	<u>Påstand (fritt oversatt)</u>
Betapalmitat (Q-2008-174)	Betapalmitat berikning bidrar til en mer lindrende og dermed hyppigere avføring.
Kolin (Q-2008-134)	Kolin er nødvendig for utviklingen av hjernen hos spebarn og småbarn fra fødsel til treårsalderen.
Komplekse karbohydrater (Q-2008-131)	Komplekse karbohydrater bidrar til metthetsfølelsen.

Alle tre helsepåstander er omfattet av overgangsordningen nevnt i artikkel 28 i påstandsforordningen. Det vil si at påstandene kan anvendes inntil 6 måneder etter rettsakten har trådt i kraft (30.09.2015).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene og eventuelt ta disse ut av bruk innen seks måneder etter at rettsakten har trådt i kraft (30. september 2015). Det er usikkert om helsepåstandene som rettsakten omfatter er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne:

EFSAAs vurderinger gir forbrukerne større trygghet for at de helsepåstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0403 Kommissjonsforordning (EU) 2015/403 av 11. mars 2015 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 når det gjelder Ephedra-arter og Yohimbe (Pausinystalia yohimbe (K. Schum) Pierre ex Beille)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer og mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler artikkel 8, regulerer tilsetning av stoffer med ernæringsmessig eller fysiologisk effekt (såkalt andre stoffer, inkluderer ikke vitaminer og mineraler) til næringsmidler. Slike stoffer kan for eksempel være fettsyrer, antioksidanter, aminosyrer, pro- og prebiotika og planter.

Stoffer hvor det er identifisert helserisiko skal enten forbys eller pålegges restriksjoner ved bruk i næringsmidler. Dette vedlegget har tre lister. List A - Forbudte stoffer, List B - Stoffer som er underlagt begrensninger og List C - Stoffer som er underlagt fellesskapskontroll.

Tyskland har anmodet EU-kommisjonen om at planter av Ephedra-arten og Yohimbe vurderes oppført i vedlegg III i denne forordningen. EFSA har i en rapport publisert i 2013, vurdert at plantene kan utgjøre en helserisiko.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk i forskrift 26. februar 2010 nr. 247 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til endringene. Det er uklart om disse plantene er på det norske markedet.

Forbrukerne:

Det vil gi større trygghet for forbrukerne at tilsetning av helsefarlige planter til næringsmidler begrenses.

Mattilsynet:

Forbudte planter på listen gir klarere og tydeligere rammer for Mattilsynet i forhold til tilsetning av disse plantene i næringsmidler.

Sakkyndige instanser merknader:

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0414 Kommisjonsforordning (EU) 2015/414 av 12. mars 2015 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF når det gjelder (6S)-5-metyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt i fremstilling av kosttilskudd

Sammendrag av innhold

Kosttilskuddsdirektivet (2002/46/EU) inneholder lister over hvilke vitaminer og mineraler som er tillatt å tilsette til kosttilskudd (vedlegg 1), og hvilke kjemiske forbindelser som kan brukes som kilde til disse vitaminene og mineralene (vedlegg 2). Nye vitamin- og mineralforbindelser kan inkluderes på positivlistene til kosttilskuddsdirektivet dersom forbindelsene er helsemessige trygge og har god biotilgjengelighet.

Forslaget til forordning vil innarbeide (6S)-5-metyltetrahydrofolic acid, glucosamine salt (MTHFA) (vedlegg 2), som en kilde til folat.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring av forskrift 20. mai 2004 nr. 755 om kosttilskudd.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Dette innebærer at industrien vil få et større spekter av stoffer å velge mellom ved produksjon av kosttilskudd og ved tilsetning av vitaminer og mineraler til næringsmidler.

Forbrukerne:

Forbindelsen er vurdert som helsemessig trygg og biotilgjengelig.

Mattilsynet:

Rettsakten antas ikke å få administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0402 Kommisjonsforordning (EU) 2015/402 av 11. mars 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten inneholder avslag av tre helsepåstander på bakgrunn av søknader etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 13(5) innebærer ny vitenskapelig dokumentasjon eller et ønske om at den innsendte dokumentasjonen skal være unntatt offentlighet grunnet eiendomsrettigheter.

Det vitenskapelige grunnlaget for de tre helsepåstandene er vurdert av EFSA. Det er ikke funnet sammenheng mellom påstandene og virkestoffet. Kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren for kontroll.

Helsepåstandene som denne rettsakten omhandler oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og er derfor ikke godkjent. Alle søknader har fått en negativ vurdering av EFSA. Dette gjelder følgende virkestoffer og påstander:

<u>Virkestoff og EFSA-nummer</u>	<u>Påstand (fritt oversatt)</u>
<i>Padina pavomnica</i> -ekstrakt i Dictyolone® (Q-2013-00249)	Øker beintettheten gjennom kalsiotrope virkninger og ved fysiologisk rekonstruksjon av proteinholdige bein, spesielt i forhold til aldersrelatert beintap hos normale, friske personer.
Cytidin-5'-difoskolin (CDP-kolin eller citikolin) (Q-2013-00757)	CDP-kolin i oral oppløsning som kilde til kolin bidrar til å vedlikeholde nervus optalmicus-strukturenes normale funksjon.
Rosbacher® drive (Q-2013-00444)	Hjelper/støtter/vedlikeholder konsentrasjonsevnen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene.

Forbrukerne:

EFSAAs vurderinger gir forbrukerne større trygghet for at de helsepåstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0463 Kommisjonsforordning (EU) nr 463/2015 av 19. mars 2015 om endring av vedlegget til forordning (EF) nr. 231/2012 om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder spesifikasjoner for Polyvinylalkohol (E 1203).

Sammendrag av innhold

Utkastet til forordning endrer spesifikasjonene for tilsetningsstoffet polyvinylalkohol (E1203). I dagens regulering beskrives løseligheten av polyvinylalkohol som løselig i vann, og tungt løselig i etanol. Denne beskrivelsen er i samsvar med JECFA og US Pharmacopeia, mens Europeisk Pharmacopeia skriver løselig i vann, noe løselig i etanol, praktisk talt uløselig i aceton. "Institute for Health and Consumer Protection" (IHCP) har utført løselighetstester på tilsetningsstoffet, og konkluderer med at polyvinylalkohol er praktisk talt uløselig eller uløselig i etanol. ESFA har vurdert IHCP's løselighetstester og funnet at foreslåtte endring i ordlyden fra «noe løselig i etanol» til «praktisk talt uløselig eller uløselig i etanol» ikke innebærer noen økt helsemessig risiko.

Merknader
Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet mener at endringen i ordlyden fra «noe løselig i etanol» til «praktisk talt uløselig eller uløselig i etanol» ikke innebærer noen økt helsemessig risiko.

Gjennomføring av godkjenningen i norsk rett fører hverken til økt eksponering av betydning eller økt helsemessig risiko for befolkningen. Vi kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0537 Kommissjonsforordning (EU) nr 537/2015 av 31. mars 2015 om endring av vedlegg II Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder vilkårene for bruk og bruk nivået for aluminium innsjær av kochenille, karminsyre, karminer (E 120) i næringsmidler til spesielle medisinske formål

Sammendrag av innhold

Al- forbindelse av karminsyre (E120) skal brukes for å gjøre medisinske næringsmidler mer appetittvekkende ved å gi dem farge, og vil kunne bidra til å bedre ernæringsstatus for aktuelle pasientgrupper. Denne typen medisinske næringsmidler kan være avgjørende for at visse pasientgrupper får i seg livsnødvendige næringsstoffer.

Det er et teknologisk behov for fargestoffer som er varmestabile og tåler lav pH. Al- forbindelse av karminsyre (E120) tilfredsstiller dette teknologiske behovet.

Denne saken er diskutert på flere arbeidsgruppemøter mht. for høy grenseverdien for aluminium. Grenseverdien i forslaget til regulering er senket fra 6 mg / kg til 3 mg/kg.

Oppdatering av unionslisten mht. Al- forbindelse av karminsyre (E120) øker ikke den helsemessige risikoen, og var det ikke nødvendig å søke EFSA om en risikovurdering.

Utkastet til regulering endrer vedlegg II i tilsetningsstofforskriften ved at det settes inn en fotnote 88 i næringsmiddelkategori 13.2 Næringsmidler til spesielle medisinske formål, som definert i direktiv 1999/21/EF (unntatt produkter fra næringsmiddelkategori 13.1.5) for bruk av gruppe III – Fargestoffer med kombinert grenseverdi.

Fotnote (88) lyder: "Grenseverdi for aluminium fra aluminiumlakker av E 120 kochenille, karminsyre, karminer er 3 mg / kg, og bare i flytende varmebehandlede produkter. Ingen andre aluminiumlakker kan anvendes." I henhold til artikkel 22 nr. 1 bokstav g) i forordning (EF) nr. 1333/2008 skal grenseverdien gjelde fra 1. februar 2013.

Merknader
Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet mener at endringen i medisinske næringsmidler ved å gjøre dem mer appetittvekkende vil kunne bedre ernæringsstatus for visse pasientgrupper. De grenseverdiene som settes for aluminium innebærer ikke noen økt helsemessig risiko av betydning. Gjennomføring av godkjenningen i norsk rett fører hverken til økt eksponering av betydning eller økt helsemessig risiko for den øvrige befolkningen. Vi kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0538 Kommisjonsforordning (EU) nr. 538/2015 av 31. mars 2015 om endring av vedlegg II Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av benzosyre - benzoater (E 210-213) i kokte reker konservert i saltlake

Sammendrag av innhold

Tillatt mengde av benzosyre i kokte reker endres fra 1000 til 1500 mg/kg for å sikre beskyttelse, spesielt mot *Listeria monocytogenes*. Utvidelsen vil bare gjelde for kokte reker i avkjølt saltlake, dvs. produkter som det ikke blir konsumert så mye av, og som skal oppbevares kaldt.

Listeria monocytogenes trives godt i pH-området 5.6-5.7 og ved temperaturer fra 5-8 C. Dette er ikke gode vekstbetingelser for andre mikroorganismer som er tilstede og som vanligvis er naturlige konkurrenter under andre betingelser. Det er derfor et behov for å hemme veksten av *Listeria monocytogenes* på andre måter.

Benzosyre er pr. i dag godkjent i kokte reker opp til 1000 mg/kg. Danmarks tekniske universitet har, ved datasimulering, utledet vekstkurver for *Listeria monocytogenes* ved forskjellige pH og lagringstemperaturer. Vekstkurvene viser at konsentrasjonen av benzosyre bør økes til 1500 mg/kg for å hindre oppvekst av denne mikroorganismen i litt sure produkter som oppbevares kaldt. Benzosyre skal re-evalueres i 2015, og bruksbetingelsene for benzosyre kan justeres både i denne og andre næringsmiddelkategorier dersom det viser seg at konserveringsmiddelet brukes i større utstrekning enn det som er nødvendig.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Økt bruk av benzosyre i kokte reker som lagres avkjølt i saltlake gir næringsmiddelindustrien mulighet til å tilby et kvalitetsmessig bedre produkt.

Utvidet bruk av benzosyre i kokte reker medfører ikke økt eksponering og antas derfor uendret helsemessig risiko. Gjennomføring i norsk rett vil derfor ikke føre til økt helsemessig risiko for befolkningen. Mattilsynet kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Legemidler

32015R0149 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/149 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet metylprednisolon

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/149 omhandler metylprednisolon, som er et glukokortikoid. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr, med grenseverdier (MRL) for muskel, fett, lever, nyre og melk fra storfe. De europeiske legemiddelmmyndighetene (EMA) har mottatt en søknad om fastsettelse av grenseverdier (MRL) også for hest. "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) har nå anbefalt de samme grenseverdiene i tilsvarende vev fra hest.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/149 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at legemidler med metylprednisolon nå også kan markedsføres til hest.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av i Spesialutvalget for matområdet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0150 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/150 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet gamitromycin

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/150 omhandler gamitromycin, som er et antibiotikum. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr, med grenseverdier (MRL) i fett, lever og nyre fra storfe. De europeiske legemiddelmmyndighetene (EMA) har mottatt en søknad om fastsettelse av MRL også for svin. "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) har nå anbefalt MRL i muskel, hud/fett, lever og nyre fra svin, og vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/150 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at legemidler med gamitromycin nå også kan markedsføres til svin.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av i Spesialutvalget for matområdet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0151 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/151 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet doksisyklin

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/151 omhandler doksisyklin, som er et antibiotikum. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. På bakgrunn av søknad om utvidelse av bruk av doksisyklin til kanin, har "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) anbefalt etablering av grenseverdi for doksisyklin for kanin, og at eksisterende grenseverdier for doksisyklin blir ekstrapolert fra storfe, svin, fjørfe, og kanin til alle matproduserende dyr. Grenseverdien for doksisyklin som er satt for muskel, fett, lever, og nyre skal gjelde for alle matproduserende dyr unntatt dyr som produserer melk og egg for human konsum. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/151 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at eksisterende grenseverdier for doksisyklin blir ekstrapolert fra storfe, svin, fjørfe, og kanin til alle matproduserende dyr unntatt dyr som produserer melk og egg for human konsum.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0152 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/152 av 30. januar 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'tulatromysin'

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/151 omhandler tulatromysin, som er et antibiotikum. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. På bakgrunn av søknad om utvidelse av bruk av tulatromysin til sau, har "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) anbefalt å sette opp grenseverdier for næringsmidler fra sau og geit (småfe) i muskel, fett, lever, og nyre. Dette gjelder ikke dyr som produserer melk for human konsum. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/152 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at nye grenseverdier for tulatromysin på sau og geit er satt opp unntatt dyr som produserer melk for human konsum.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

31997H0618 Kommisjonsrekommendasjon 97/618/EF av 29. juli 1997 om de vitenskapelige aspektene ved og de nødvendige opplysninger som skal vedlegges søknader om markedsføring av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser, og om utarbeiding av førstegangsvurderinger iht. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsrekommendasjon 1997/618/EF gir retningslinjer for hvilke opplysninger som skal vedlegges en søknad om markedsføring og for utarbeiding av førstegangsvurdering av produkter i henhold til forordning 258/97 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser.

Merknader

Rettsakten er i harmoni med norsk forvaltning på dette området.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler har gitt sin tilslutning.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014R1148 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1148/2014 av 28. oktober 2014 om endring av vedlegg II, VII, VIII, IX og X i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående forebygging av, kontroll med og bekjempelse av visse overførbare spongiforme encefalopatii

Sammendrag av innhold

Om vedlegg II – vilkår for oppnådd BSE-status

Vedlegget beskriver hva som kreves for at et land skal kunne oppnå kontrollerbar og neglisjerbar risiko for å ha BSE. Kravene er hentet fra Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) sin kode. OIE har endret koden, og det foreslås nå å ta inn disse endringene i TSE-forordningen. Bakgrunnen for endringen er at land med små populasjoner har måttet teste uforholdsmessig mange dyr for å oppnå poengene som kreves. Antall poeng som kreves er satt opp i tabell 2 som nå altså endres.

Om vedlegg VIII og IX – embryo og skrapesykestatus

I vedlegg VIII listes medlemsland som har status neglisjerbar risiko mht klassisk skrapesyke og land som har fått godkjent sitt nasjonale overvåkingsprogram for klassisk skrapesyke. Østerrike har, som første land, fått godkjent status land med neglisjerbar risiko mht klassisk skrapesyke. De fjernes samtidig fra listen over land med godkjent program, da fordelene i handelssammenheng er større ved å stå på den andre listen.

Videre lemper rettsakten på kravene som stilles donordyr ved handel med embryo av småfe. Endringen kommer som en følge av en EFSA-rapport som sier det er neglisjerbar risiko å handle med embryo som stammer fra donordyr som er ARR heterozygot. Tidligere var det krav om donor måtte være ARR homozygot.

Om vedlegg VII og X – laboratorier, analyser

Her er det foreslått flere endringer, men det meste er oppdateringer og ikke av materiell art. Det er imidlertid lagt mer vekt på de nasjonale laboratorienes ansvar for å sikre pålitelige laboratoriesvar.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift nr. 595 av 30. mars 2004 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringen av antall dyr som må testes for å oppnå nok poeng for en viss BSE-status er positiv for Norge. Dersom storfepopulasjonen vår øker og vi havner i en annen gruppe i tabellen, vil vi p.t. fremdeles klare å oppnå nok poeng til å beholde beste BSE-status uten å intensivere overvåkingen. Etter gammel tabell ville vi trolig ikke klart det. Rettsaken medfører for øvrig ingen endringer av økonomisk eller administrativ betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

31997R0258 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/1997 av 27. januar 1997 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser (HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir regler for godkjenning og merking av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser (heretter omtalt som "ny mat", tilsvarende EUs betegnelse "novel food").

Definisjon av ny mat

Ny mat er næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som ikke har blitt brukt i betydelig grad innen EU før ikrafttredelsen av forordningen (15. mai 1997), og som i tillegg faller inn under en av følgende kategorier:

1. Næringsmidler og næringsmiddelingsredienser med en ny eller med hensikt endret primær molekylstruktur
2. Næringsmidler som består av eller er isolert fra mikroorganismer, sopp eller alger
3. Næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som består av eller er isolert fra planter eller dyr, med unntak av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som er framstilt ved tradisjonell forplantning eller avlsmetoder, og som tidligere er brukt som næringsmidler uten risiko
4. Næringsmidler eller næringsmiddelingsredienser som er blitt produsert ved en produksjonsmetode som normalt ikke brukes, når denne metoden fører til betydelig endring i sammensetningen eller strukturen til næringsmiddelet eller næringsmiddelingsrediensen som påvirker næringsinnhold, metabolisme eller innholdet av ikke-ønskelige stoffer.

Tilsetningsstoffer, aromastoffer, ekstraksjonsmidler og enzymer er ikke omfattet av forordningens virkeområde.

Godkjenning av produkter

Ny mat-produkter skal godkjennes før de kan omsettes på markedet. Vilkåret for å gi godkjenning er at næringsmidlene ikke utgjør en fare for forbrukeren eller villeder forbrukeren. De skal heller ikke skille seg så mye fra den matvaren de er ment å erstatte at et normalt inntak vil være ernæringsmessig uheldig. Søker må levere dokumentasjon som viser at vilkårene for godkjenning er oppfylt. Godkjenningsprosedyren innbefatter en risikovurdering av denne.

Godkjenningsprosedyrer

Ny mat kan godkjennes på tre ulike måter: Søknad om godkjenning skal sendes til den medlemsstaten hvor produktet først skal markedsføres. Medlemsstaten som mottar søknaden utfører en første risikovurdering ("initial assessment"). Rapporten fra denne sendes til EU-kommisjonen og de øvrige medlemsstatene som kan komme med kommentarer og innvendinger mot markedsføring av det aktuelle produktet. Dersom den første risikovurderingen konkluderer med at produktet kan omsettes og ingen medlemsstater har innvendinger mot markedsføring, skal medlemsstaten informere søkeren om at produktet kan omsettes (artikkel 4 nr. 2 i forordningen).

Dersom risikovurderingen konkluderer negativt eller en medlemsstat har innvendinger, må produktet gjennomgå en ytterligere risikovurdering. I praksis kan denne utføres av medlemsstatene (i EU-kommisjonens arbeidsgruppe for ny mat) eller saken sendes til EFSA. Vedtaket om godkjenning tas i EU-kommisjonen ved regulatorisk prosedyre. Det utstedes et kommisjonsvedtak for hvert produkt, som retter seg mot søkeren (artikkel 7 i forordningen).

Ny mat som vurderes som relativt lik tilsvarende tradisjonelle produkter og som hører inn under kategori nr. 2 og 3 i definisjonen (se beskrivelsen ovenfor), kan godkjennes ved en forenklet prosedyre (artikkel 5 i forordningen). Søkeren må da innhente en vitenskapelig uttalelse fra en medlemsstat hvor det framgår at produktet er tilsvarende et eksisterende næringsmiddel med hensyn til sammensetning, næringsinnhold, metabolisme, bruksmåte og innholdet av ikke-ønskelige stoffer ("substantial equivalence"). Søker sender en melding til EU-kommisjonen (notifiserer) når de introduserer produktet på markedet. Den vitenskapelige uttalelsen fra medlemsstaten skal følge notifiseringen.

Merking av ny mat

Ny mat-forordningen stiller spesifikke krav til merking utover bestemmelsene i det generelle regelverket om merking av næringsmidler. Det skal merkes dersom det er påviselige forskjeller i sammensetning, næringsverdi, ernæringsmessig virkning og/eller bruksområde mellom det nye produktet og den "tilsvarende" varen. Det skal også framgå hvilken metode som har ført til endringen. Dersom matvaren kan gi etiske problemer eller medføre helsemessige konsekvenser for enkelte i befolkningen, skal dette framgå av merkingen. Dersom det ikke finnes et "tilsvarende" næringsmiddel for et produkt, skal det om nødvendig vedtas egne merkebestemmelser for å sikre forbrukeren tilstrekkelig informasjon om det nye næringsmiddelets egenart.

Bestemmelser om genmodifisering i ny mat-forordningen

Næringsmidler som består av, inneholder eller er framstilt fra genmodifiserte organismer ble opprinnelig regulert i ny mat-forordningen. Ny mat-forordningen ble endret ved forordning (EF) nr. 1829/2003 om genmodifisert mat og fôr med virkning fra 18. april 2004. Bestemmelsene om genmodifiserte næringsmidler ble derved overført fra ny mat-forordningen til den nye forordningen. Den konsoliderte ny mat-forordningen inneholder dermed ingen bestemmelser om genmodifiserte næringsmidler eller næringsmiddelingsredienser.

Merknader

Hjemmel i EF-traktaten: artikkel 100a

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området

Det er fastsatt et nasjonalt godkjenningsskrav til nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser i generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud mv. av næringsmidler § 16b. Bestemmelsen trådte i kraft 1. januar 1999.

Bestemmelsen innebærer at Mattilsynet skal gi særskilt samtykke før nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser kan markedsføres. Tilsetningsstoffer, aromastoffer og ekstraksjonsmidler er unntatt fra dette godkjenningsskravet. Mattilsynet avgjør i tvilstilfelle hva som er å anse som et nytt næringsmiddel eller en ny næringsmiddelingsrediens.

Den nasjonale godkjenningssordningen for ny mat er atskilt fra EUs godkjenningssordning. Produkter som godkjennes i Norge i henhold til det nasjonale godkjenningsskravet, godkjennes altså ikke samtidig i EU. Det er godkjent 46 produkter i henhold til det nasjonale godkjenningsskravet.

Rettslige konsekvenser for Norge

Rettsakten må gjennomføres i norsk rett i forskrift, antakelig ved fastsettelse av en ny forskrift om ny mat, som også opphever den nasjonale godkjenningssplikten i generell forskrift § 16b.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Hvert land skal informere EU-kommisjonen om hvilket organ ("food assessment body") som utfører den første risikovurderingen av søknader som mottas. Norge må peke ut en "food assessment body" som vurderer søknader som mottas her. Det er høyst sannsynlig at dette likevel vil være en ordning som eksisterer i et begrenset tidsrom.

Mattilsynet vil måtte følge godkjenningssprosessen til produktene som er under behandling i EU og EFTA-systemet og komme med faglige innspill der det er relevant. Implementering av forordningen kan medføre flere ny mat-produkter på det norske markedet og dermed et mulig økt behov for tilsyn/kontroll. Det vurderes at det økte ressursbehovet dekkes innenfor eksisterende rammer. Ettersom norsk regelverk allerede omfatter et nasjonalt godkjenningsskrav til nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser, antas implementering av forordningen ikke å innebære vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for bransjen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for næringsmidler. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32001R1852 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1852/2001 av 20. september 2001 om fastsettelse av regler for offentliggjøring av informasjon til forbruker og beskyttelse av informasjon gitt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer forordning (EF) nr. 258/97 om nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (ny mat) med hensyn til offentliggjøring av informasjon ved vurdering av søknader om nye næringsmidler/næringsmiddelingsredienser. Endringsforordningen gir bestemmelser som skal hindre Kommisjonen og medlemslandene i å kunngjøre informasjon om søknader som er vurdert som konfidensielle i henhold til artikkel 3 i forordning 258/97, samt gir bestemmelser som tillater offentliggjøring av deler av søknaden.

Merknader

Forordningen vil bli gjennomført ved forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for næringsmidler. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel I Innlandstransport

32015D0217 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/217 av 10. april 2014 om godkjenning av at noen medlemsstater innfører særskilte unntak i henhold til Europaparlamentet og rådets direktiv 2008/68/EF om innenlands transport av farlig gods **Sammendrag av innhold**

Direktiv 2008/68/EF om landtransport av farlig gods åpner for at det kan gis nasjonale unntak for visse typer transporter. Bilag I, del I.3, bilag II, del II.3, og bilag III, del III.3, til direktivet inneholder lister over nasjonale unntak. Disse listene ajourføres etter hvert som nye nasjonale unntak kommer til. Nasjonale transporter av farlig gods kan reguleres eller forbyes av andre grunner enn hensynet til sikkerheten. Slike særskilte unntak skal meldes til og godkjennes av Kommisjonen. Kommisjonen skal på bakgrunn av dette avgjøre om det skal gis tilslutning etter prosedyren som det henvises til i art. 9 nr. 2 i direktiv 2008/68/EF.

Ved kommisjonsbeslutning (EU) 2015/217 gis det en godkjenning av at noen medlemsstater innfører særskilte konkrete unntak i henhold til Europaparlamentet og Rådets direktiv 2008/68/EF om innlandstransport av farlig gods. Direktiv 2008/68/EF blir derfor endret i overensstemmelse med dette Merknader

Norge er ikke gitt noen særskilte unntak i kommisjonsbeslutning (EU) 2015/217 og denne endringen får således ingen betydning for norsk lovgivning.

Rettslige konsekvenser

Ingen

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for transport. Rettsakten vurderes som EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering Kapittel XV Farlige stoffer

32015D0411 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/411 av 11. mars 2015 om kationiske polymerbindemidler med kvartære ammoniumforbindelser, som blandes i malinger og lignende overflatebehandlingsmidler, i henhold til artikkel 3, stk 3, i forordning (EU) nr. 528/2012

Sammendrag av innhold

Nederland sendte en forespørsel til Kommisjonen om å avgjøre om en serie av kationiske polymerbindemidler med kvartære ammoniumforbindelser markedsført for å inngå i maling var å betrakte som et biocidprodukt, fordi når de ble blandet i maling hadde den tørre malingen evne til å drepe skadelig mikroorganismer på malingsoverflaten. Etter forespørsel fra Kommisjonen til det europeiske kjemikaliebyrået (ECHA) i henhold til artikkel 75, stk 1(g) i forordning (EU) nr. 528/2012 avga Biocidprodukt komiteen sin mening om spørsmålet.

Ved beslutning (EU) 2015/411 er kationiske polymerbindemidler med kvartære ammoniumforbindelser, som malingsprodusenter bringer i omsetning til iblanding i malinger og lignende overflatebehandlingsmidler (heretter omtalt som "malinger") med henblikk på å gi slike malinger en biocidfunksjon, ikke ansett for å være et biocidprodukt.

Ved samme beslutning er malinger, som malingsprodusenter blander kationiske polymerbindemidler med kvartære ammoniumforbindelser i med henblikk på å gi malingene en biocidfunksjon, ansett for å være et biocidprodukt.

Forklaringen på denne forskjellen er at det aktive stoffet dannes i malingen det tilsettes ved en kjemisk reaksjon mellom tre komponenter, den kationiske polymerbinderen med kvartære ammoniumforbindelser, et polymert dispergeringsmiddel med de samme funksjonelle grupper som den kationiske polymerbinderen og en polymer herder som «fletter» sammen de polymere bestanddelene. Videre er premisene for vedtaket at virkningsmekanismen for det aktive stoffet betinger en elektrostatisk tiltrekning som leder til endringer i fysiologiske og biokjemiske mekanismer som dreper målorganismen. Virkningsmekanismen er derfor ikke fysisk eller mekanisk og oppfyller dermed definisjonen av et aktivt biocidstoff.

Den kationiske polymeren med kvartære ammoniumforbindelser alene derimot har ikke en biocidfunksjon slik den er levert til malingsprodusentene.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av beslutningen vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av beslutningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Beslutningen er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0416 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/416 av 12. mars 2015 om godkjenning av dinotefuran som et nytt aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) 2015/416 godkjenner dinotefuran som et nytt aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Dinotefuran er svært persistent og er giftig og der derfor kandidat for substitusjon ifølge artikkel 10 nr. 1d i biocidforordningen, (EU) nr. 528/2012. Dette skal det tas hensyn til ved produktgodkjenning.

Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med dinotefuran til bruk i produkttype 18 gis med følgende betingelser:

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Hvor eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordning 2015/416 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

Forordning (EU) 2015/416 er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0417 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/417 av 12. mars 2015 om godkjenning av *Bacillus sphaericus* 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt.

Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012.

Bacillus sphaericus 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 omfattes av denne listen. Denne godkjenningen omfatter kun en bestemt form av *Bacillus sphaericus*, *Bacillus sphaericus* 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 og, ikke andre stoffer som oppfyller definisjonen av *Bacillus sphaericus*.

Forordning (EU) 2015/417 godkjenner *Bacillus sphaericus* 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypen 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med *Bacillus sphaericus* 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 til bruk i produktgruppe 18 gis med følgende betingelser:

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Hvor eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av *Bacillus sphaericus* 2362 serotype H5a5b, stamme ABTS1743 i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr.

396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordning (EU) 2015/417 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

Forordning (EU) 2015/417 er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0419 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/419 av 12. mars 2015 om godkjenning av tolyfluanid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt.

Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012.

Tolyfluanid omfattes av denne listen.

Forordning (EU) 2015/419 godkjenner tolyfluanid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21. Produkttype 21 omfatter grohemmende midler. Selv om tolyfluanid godkjennes for bruk i produkttype 21, trenger risiko for bruk i bunnstoff og egnede risikoreduserende tiltak bestemmes nærmere. For å forenkle dette arbeidet skal godkjenningene av aktive stoffer til bruk i bunnstoff utløpe samme dato for å gi mulighet til en sammenlignende vurdering av alle aktive stoffer til denne bruk når stoffene skal revurderes.

Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Når produkter med tolyfluanid godkjennes for privat bruk, skal de som markedsfører slike produkter til private sikre at produktene omsettes med egnede hansker.

Godkjenning av biocidprodukter med tolyfluanid til bruk i produkttype 21 gis med følgende betingelser:

1-Produkter med tolyfluanid skal ikke brukes som bunnstoff for fartøyer som går i ferskvann.

2-For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

3- Det skal fremgå av merkingen og eventuelle bruksanvisninger at barn skal holdes på avstand inntil behandlet overflate er tørr.

4-For godkjente produkter skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at påføring, vedlikehold og reparasjonsaktiviteter skal foregå innenfor et avgrenset område, på et hardt og ugjennomtrengelig underlag med oppsamling eller bakken skal være dekket av en tett presenning. Eventuell avrenning og avfall skal samles til gjenbruk eller destrueres.

5-For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av tolyfluanid i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

For behandlede produkter gjelder følgende betingelser:

Når et behandlet produkt er behandlet med eller med hensikt inneholder et eller flere biocidprodukter med tolyfluanid og der det er nødvendig på grunn av mulighet for hudkontakt eller frigivelse av

tolyfluanid under normal bruk av det behandlede produktet, skal den som markedsfører produktet sikre ta merkingen gir informasjon om risiko for hudsensibilisering og informasjon og annen informasjon nevnt i artikkel 58 nr. 3 i biocidforordning (EU) nr. 528/2012.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) 2015/419 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

Forordning (EU) 2015/419 er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0282 Kommisjonsforordning (EU) 2015/282 av 20. februar 2015 om endring av vedleggene VIII, IX og X til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår en utvidet reproduksjonstoksisitetsundersøkelse i én generasjon

Sammendrag av innhold

I henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) skal det på fellesskapsnivå fastsettes forsøksmetoder for tester av stoffer og stoffblandinger (metoder for bestemmelse av fysisk-kjemiske egenskaper, humantoksisitet og økotoksisitet) hvor slike tester er påkrevet for å fremskaffe opplysninger om stoffers og stoffblandingers iboende egenskaper. Forordning (EF) nr. 440/2008 fastsatte de forsøksmetoder som skal benyttes i forbindelse med forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH). Kommisjonen revurderer etter behov forsøksmetodene i forordning (EF) nr. 440/2008 med henblikk på å erstatte, begrense eller forbedre forsøk med virveldyr og for å ta hensyn til tekniske fremskritt innen utviklingen av forsøksmetoder.

Kommisjonsforordning (EU) 2015/282 oppdaterer og endrer vedleggene VIII, IX og X til forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ved innføring en ny forsøksmetode som er fastsatt av OECD. Den utvidede reproduksjonstoksisitetsundersøkelsen i én generasjon (Extended One-Generation Reproductive Toxicity Study – EOGRTS) er en ny forsøksmetode som er utviklet til vurdering av kjemikaliers reproduksjonstoksisitet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – er hjemlet i artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unions virkemåte (TFEU) (som har erstattet artikkel 95 i traktat om opprettelse av Det europeiske Fellesskap). Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008 og gjennomført i norsk rett i 2008 (REACH-forskriften). Forordning (EF) nr. 440/2008 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 12/2012 og gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. juli 2012 nr. 750 om endring i REACH-forskriften. Gjennomføring av forordning (EU) 2015/282 vil skje ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordning (EU) 2015/282 er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Dokumenter knyttet til endringer i REACH-forskriften legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket.

Forordning (EU) 2015/282 er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0491 Kommisjonsforordning (EU) 2015/491 av 23. mars 2015 om endring av forordning (EU) nr. 605/2014 for å introdusere fare- og sikkerhetssetninger på kroatisk og tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utvikling av Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av kjemikalier

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1272/2008 gir regler for klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forordningen). Kommisjonsforordning (EU) nr. 605/2014 endrer CLP-forordningen ved at det innføres klassifisering av 14 nye stoffer som tidligere ikke har vært klassifisert. Videre endres klassifiseringen for 9 stoffer og klassifisering for et stoff fjernes. De nye klassifiseringene er bindende i EU fra 1. april 2015 i henhold til forordning (EU) nr. 605/2014. I ettertid er imidlertid denne fristen vurdert til å være for kort, og gjennom forordning (EU) 2015/491 som endrer forordning (EU) nr. 605/2014 endres fristen fra 1. april 2015 til 1. januar 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1272/2008 – er hjemlet i traktatens artikkel 95 (som nå er erstattet av artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unions virkemåte). Forordning (EF) nr. 1272/2008 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2012 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift nr. 622 av 16. juni 2012 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forskriften). Forordning (EU) 2015/491 vil gjennomføres ved endringer i CLP-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kostnadene ved gjennomføring av rettsakten er vurdert til å bli relativt små. Endringene må gjennomføres dersom aktuell norsk industri skal kunne fortsette å omsette produkter i EU/EØS-markedet. Det er videre viktig for norsk industri at de får tilsvarende nye tidsfrister å forholde seg til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Informasjon om CLP og dokumenter knyttet til endringsforskrift legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Det er videre en egen CLP-hjelp (og REACH-hjelp) på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Det ble tidlig i prosessen lagt ut informasjon om forlaget til nye tidsfrister på hjemmesiden til Miljødirektoratet, siden det var viktig at berørte parter ble informert om dette og gis samme rammebetingelser som resten av EU/EØS-området. Forordning (EU) 2015/491 er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel II Vann

32014D0431 Kommisjonen si gjennomføringsavgjersle av 26. juni 2014 om formkrav ved underretting om dei nasjonale program for gjennomføring av Rådets direktiv 91/271/EØF

Samandrag av innhald

Framlegget omhandlar rapportering av kva grad medlemslanda oppfyller krava i avløpsdirektivet. Framlegget er ei forenkling av dagens rapporteringsrutiner. Dei nye rapporteringspliktene har inga effekt ut over ei minimal omlegging av måten vi hentar inn data på og korleis data rapporterast vidare.

Gjennomføringsavgjersla er ei oppfølging av avløpsdirektivet, som er implementert i forureiningsforskrifta kap. 14.

Merknader

Kommisjonen vedtok 26. juni 2014 krav til rapportering av avløpsanlegg, jf. avløpsdirektivet (Rådetsdirektiv 91/271/EEC). Avløpsdirektivet er implementert i forureiningsforskrifta kapittel 14. Dei norske krava til reinsing er noko annleis enn dei som framgår av avgjersla. Forskjellen har inga betydning for rapporteringa, bortsett frå at rapportmalen er tilpassa føresegnene i direktivet om at biologisk reinsing ("sekundærreinsing") er utgangspunktet.

Rettsakta er heimla i Rådskdirektiv 91/271/EEC av 21. mai 1991 concerning urban waste water treatment, sjå artikkel 17(4).

Rettslege konsekvensar

Omlegginga får ingen rettslege konsekvensar for Noreg, og vil ikkje medføre endringar i norsk lovgjeving. Vedtaket skal kategoriserast i Gruppe 3 (rettsakter som ikkje har konsekvensar for norsk lovgjeving).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Miljødirektoratet må endre rutinar for innsamling og bearbeiding av data. Anten må rapporteringa til SSB i KOSTRA leggjast om, eller så må det etablerast rapporteringsrutiner frå Fylkesmannen til direktoratet. Dette er mindre endringar, då dei nye rutinene er ei forenkling frå dagens system.

Endringa får ingen eller heilt minimale økonomiske konsekvensar i Noreg for offentlege styresmakter eller private.

Sakkyndige instansers merknader

Avgjersla har ikkje vore på nasjonal høyring, men Miljødirektoratet er kjend med prosessen gjennom deltaking i fagmøter kor rapportering diskuterast. Direktoratet har ikkje rapportert eller kommentert avgjersla, då det er undersøkt og funne at avgjersla ikkje representerar innhenting av data som representerar nokon problem. Avgjersla er ei forenkling av dagens ordning.

Saka har vore handsama i Spesialutvalet for miljøsaker 24. september 2014, der Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utanriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert.

Framlegget reknast som relevant og akseptabelt.

Kapittel III Luft

32015R0180 Kommisjonsforordning (EU) 2015/180 av 9. februar 2015 om endring av forordning (EF) nr. 748/2009 om listen av luftfartøysoperatører som utførte en luftfartsaktivitet iht Vedlegg I av direktiv 2003/87/EF

Sammendrag av innhold

Rettsakten lister opp hvilke land som har ansvaret for å administrere de enkelte luftfartøysoperatørene i forbindelse med inkluderingen av luftfart i Direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet). For å redusere de administrative kostnadene, skal luftfartøysoperatørene bare måtte forholde seg til én medlemsstat med hensyn til praktiske forhold, for eksempel ved tildeling og innlevering av klimakvoter. Hvorvidt en operatør er kvotepliktig avhenger av hvilke luftfartsaktiviteter selskapet gjennomfører, jf. Vedlegg I til Direktiv 2003/87/EF. Kvoteplikten avhenger av om operatøren utfører flyvninger som faller innenfor Vedlegg I. Operatører som står på listen kan falle utenfor kvoteplikten, og operatører som ikke står på listen kan være kvotepliktige. Listen skal oppdateres årlig innen 1. februar.

Norge er ansvarlig for å administrere til sammen 44 luftfartøysoperatører. Nytt i listen for 2014 er at helikopterselskapet Bristow Norway AS igjen har kommet inn på listen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever ikke særskilt nasjonal gjennomføring da klimakvoteforskriften § 1-5 annet ledd bare henviser generelt til "listen over luftfartøysoperatører slik den er innlemmet i EØS-avtalen". Det er dermed ikke nødvendig å endre forskriften hver gang det vedtas en ny liste i EU.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten er vedtatt med hjemmel i direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet). Dette er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett.

Når det gjelder økonomiske og administrative kostnader, vil administrasjonskostnadene bli høyere for land som har ansvar for mange operatører. Norge har ansvar for få operatører sammenlignet med de fleste andre land. Eventuelle Kyotokvoter som luftfartøysoperatørene leverer til oppgjør for kvoteplikt

skal samles i en felles pott før de fordeles. Enkeltland får med andre ord ikke fordeler av at de tilfeldigvis administrerer mange operatører. Antallet kvoter hvert land får anledning til å selge er også uavhengig av hvor mange operatører landet administrerer. Salgskvotene fordeles i stedet ut fra 2010-utslippene, nærmere bestemt ut fra hvor stor andel av de kvotepliktige operatørenes 2010-utslipp som tilskrives hvert enkelt land.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet på skriftlig prosedyre i Spesialutvalget for miljø saker, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel V Avfall

32013D0727 Kommisjonsbeslutning 2013/727/EU om format for notifikasjon av vedtak av og substansielle endringer i avfallsplaner og avfallsforebyggingsprogrammer

Sammendrag av innhold

Beslutningen fastsetter format for innrapportering av vedtatte nasjonale avfallsplaner og avfallsforebyggingsprogrammer, samt substansielle endringer i disse, jf. EUs rammedirektiv for avfall (2008/98/EF) artikkel 28. Beslutningen er i tråd med anbefaling fra en komité etablert i henhold til artikkel 39 i direktivet. Komiteen skal faglig bistå Kommisjonen i utarbeidelse av retningslinjer og veiledning knyttet til gjennomføring av rammedirektivet for avfall.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Beslutningen er rettet mot myndighetene og vil ikke kreve endringer i norsk lov.

Administrative konsekvenser: Beslutningen vil ikke få vesentlige administrative konsekvenser i Norge. Økonomiske konsekvenser for Norge for private og for offentlige myndigheter (kommunalt, fylkeskommunalt og statlig nivå): Beslutningen retter seg mot statlige myndigheter og vil ikke medføre vesentlige økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen har ikke vært på høring.

Rettsakten er behandlet i møte 6. februar 2014 i EØS-spesialutvalget for miljø, hvor Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014L0064 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/64/EU av 15. mai 2014 om endring av rådsdirektiv 64/432/EØF når det gjelder edb-databaser som utgjør en del av overvåkningsnettverket i medlemsstatene

Sammendrag av innhold

EU-medlemsstatene kan i henhold til direktiv 64/432/EØF, som gjelder handel med storfe og svin i EU, etablere et overvåkingsnettverk. Et slikt nettverk skal blant annet omfatte en edb-basert database. Databasen skal inneholde bestemte opplysninger om hvert enkelt storfe i landet. Denne rettsakten erstatter den gamle listen i direktiv 64/432/EØF artikkel 14(3)(C)(1) over opplysninger databasen skal inneholde om hvert enkelt storfe med en ny liste. Hovedsakelig blir det stilt krav om de samme opplysningene som før. I tillegg blir det stilt krav om noen nye opplysninger. Bakgrunnen for endringene er at det i EUs regelverk for merking og registrering av storfe (forordning (EF) nr. 1760/2000 sist endret av forordning (EU) nr. 653/2014) er lagt til rette for å kunne ta i bruk elektronisk identifikasjon som offisiell identifikasjonsmetode for storfe. Videre at det ved overgang til dette kan være tekniske årsaker til at storfe må merkes om med merker som inneholder en annen identifikasjonskode enn dyrets opprinnelige merker.

Heretter skal EU-medlemsstatenes databaser inneholde følgende opplysninger om hvert enkelt storfe: Dyrets identifikasjonskode eller -koder. For dyr som er født i medlemsstaten eller innført fra en annen medlemsstat vil det si identifikasjonskoden dyret ble merket med ved fødselen, jf. forordning (EF) 1760/2000 artikkel 4(1) og artikkel 4c. For dyr som er importert fra en tredjestat vil det si identifikasjonskoden dyret ble merket med etter grensekontroll, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 4b. I tillegg vil det si den nye identifikasjonskoden dyret har fått som følge av at det senere har blitt merket om, jf. forordning (EU) nr. 1760/2000 artikkel 4(2), artikkel 4c(1)(b) og artikkel 4d.

Dyrets fødselsdato.

Dyrets kjønn.

Dyrets rase eller farge

Mordyrets identifikasjonskode, eller identifikasjonskoden dyret ble merket med etter grensekontroll dersom det er importert fra en tredjestat.

Identifikasjonsnummeret til driftsenheten dyret er født på.

Identifikasjonsnumrene til alle driftsenhetene dyret har blitt holdt på og datoene for hver enkelt forflytning.

Dyrets døds- eller slaktedato.

Type elektronisk merke, dersom dyret er merket elektronisk.

Rettsakten forplikter EU-medlemsstatene å få på plass lovverk og administrative bestemmelser som trengs for å oppfylle rettsakten innen 18. januar 2016, samt sette dette i verk fra 18. juli 2019.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 9. juli 2010 nr. 1131 om merking og sporbarhet av storfe og storfekjøtt mv.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Norge har ikke etablert noe overvåkingsnettverk etter direktiv 64/432/EØF. Etter EØS-avtalen (forordning (EU) nr. 1760/2000) er Norge likevel forpliktet til å ha en edb-basert database som inneholder opplysningene som er listet opp i direktiv 64/432/EØF artikkel 14. Den norske storfedatabasen, Husdyrregisteret, driftes av Mattilsynet. Avgjørende for at Husdyrregisteret skal inneholde alle nødvendige opplysninger, er at dyreholderne rapportere opplysningene til Mattilsynet.

Rettsakten gjør det nødvendig å pålegge dyreholderne noe mer omfattende rapporteringsforpliktelser. I tillegg til opplysningene de i dag må rapportere til Mattilsynet, må dyreholderne som merker dyrene elektronisk etter forordning (EU) nr. 1760/2000 pålegges å rapportere hvilken type elektronisk merke som er brukt. Dersom dyrenes opprinnelige merker byttes ut med nye som inneholder en annen identifikasjonskode, må de også rapportere den nye koden. Trolig blir elektronisk merking av storfe etter forordning (EU) nr. 1760/2000 innført som en valgfri ordning her i landet. I så fall kan den enkelte dyreholder vurdere om fordelene med elektronisk merking oppveier ulempene med mer omfattende rapportering og på bakgrunn av dette velge hva slags merke (visuelt eller elektronisk) han/hun vil merke dyrene med. Det er først dersom elektronisk identifikasjon blir gjort obligatorisk at alle dyreholderne får mer omfattende rapporteringsforpliktelser. Det er aktuelt å se nærmere på om det kan finnes datatekniske løsninger som gjør at mer omfattende rapporteringsforpliktelser likevel ikke trenger å føre til større arbeidsbyrde for dyreholderne.

Tilsynelatende innebærer rettsakten at Husdyrregisteret ikke lenger trenger å inneholde opplysninger om tredjestatens opprinnelige identifikasjon for storfe som er importert fra tredjestater. Det er bare delvis riktig. Opplysninger om tredjestatens opprinnelige identifikasjon skal fortsatt finnes i Husdyrregisteret for storfe som blir importert til Norge direkte fra tredjestater. Dette følger av forordning (EF) nr. 1760/2000. Husdyrregisteret trenger imidlertid ikke lenger å inneholde opplysninger om tredjelands opprinnelige identifikasjon for dyr med tredjelandsopprinnelse som er importert til Norge fra en annen EØS-stat. Da er det tilstrekkelig at opplysningene finnes i den første EØS-importstatens database. Rettsakten innebærer for øvrig at tredjestatens opprinnelige identifikasjon ikke lenger trenger å være oppgitt i dyrets pass når dyr med tredjestatsopprinnelse utveksles mellom Norge og andre EØS-stater. Følgelig kan og bør dyreholderne fritas fra plikten de i dag har til å rapportere tredjestatens opprinnelige identifikasjon dersom de importerer dyr med tredjelandsopprinnelse fra en annen EØS-stat. En slik lettelse av dyreholdernes administrative byrde vil likevel være ubetydelig da det ikke er vanlig å importere dyr med tredjelandsopprinnelse til Norge fra andre EØS-stater.

Rettsakten fører til at Mattilsynet får kostnader med teknisk tilpasning av Husdyrregisteret slik at de nye opplysningene kan legges inn. Mattilsynet kan også få kostnader med å etablere tekniske løsninger for å samordne datautveksling mellom Husdyrregisteret, Merkeregisteret og næringens databaser. Mattilsynet har estimert kostnadene til å bli ca 450.000 kroner. Dette er en engangskostnad som vil dekkes innen Mattilsynets ordinære bevilgning. Merkeprodusentene kan også få økte kostnader i forbindelse med teknisk tilpasning av Husdyrregisteret.

Dyreholdernes rapporteringsforpliktelser ivaretas i stor grad ved dataoverføring fra næringens databaser (Storfekjøttkontrollen og Husdyrkontrollen) til Husdyrregisteret. Endringer i dyreholdernes rapporteringsforpliktelser kan derfor også utløse behov for tilpasninger i næringens databaser dersom det ikke er mulig å få til datautveksling med Merkeregisteret.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Rettsakten har vært forelagt Animalia og TINE. Begge mener de de nye opplysningene som må inn i Husdyrregisteret bør kunne skaffes gjennom samordning og datautveksling med Merkeregisteret, slik at økt rapporteringsbyrde for dyreholderne unngås.

32014R0483 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 483/2014 av 8. mai 2014 om beskyttelsestiltak mot diare hos svin forårsaket av et deltacoronavirus med hensyn på dyrehelsekrav ved forsendelser til EU av spraytørket blod og blodplasma av svin tenkt brukt som fôr til svin i dyrehold.

Sammendrag av innhold

USA har meldt til OIE (verdens dyrehelse organisasjon) at de har utbrudd av epidemisk diare hos svin forårsaket av coronavirus, subtype alpha og delta. Deltacoronavirus har man ikke tidligere funnet innad i EU, mens alphacoronavirus har man funnet innad i EU.

Hovedsmittevei er antatt å være via spraytørket blod og blodplasma fra gris brukt til grisefôr. Viruset kan smitte via fôr f.eks ved utilstrekkelig behandling av ingrediensene eller ved kontaminering etter varmebehandlingen. Kommisjonen har derfor bestemt seg for å endre kravene til varmebehandling og lagring av produktene før forsendelse til EU midlertidig. Kravene vil gjelde i 12 måneder etter ikrafttredelse. Kravene kan endres dersom ny vitenskapelig dokumentasjon tilsier at det er hensiktsmessig. Kravene står i et nytt helsesertifikat som skal følge slike forsendelser.

En annen smittevei er ved eksport av levende dyr. USA og Canada har imidlertid skriftlig informert EU-kommisjonen om at de midlertidig ikke vil sende noen levende griser til EU.

Mattilsynet antar at importen av dette produktet til Norge er minimal, om det i det hele tatt importeres noe. Konsekvensene av å forby import produktet er derfor tilsvarende liten. Konsekvensene dersom man fikk viruset inn i landet ville derimot være svært omfattende. Rettsakten er derfor berettiget og nødvendig.

Regelverksmessig har EU kommisjonen løst dette ved å lage et nytt helsesertifikat som regulerer import av blod som kan brukes til fôr. Helsesertifikatet omfatter flere blodprodukter enn blod fra gris brukt til gris. De nye kravene stilles imidlertid kun til undergruppen «fra gris og mulig å bruke som fôr til gris». Blod ble tidligere omfattet av et helsesertifikat i forordning (EU) nr. 142/2011, anneks XV, kapittel 4b. (Gjennomføringsforordning om animalske biprodukter). Norge har ikke implementert forordning (EU) nr. 142/2011 enda, men har tilsvarende helsesertifikater i forskriften som implementerer forordning (EF) nr. 1774/2002. Mattilsynet foreslår derfor å innføre de nye kravene i en ny § 3a i forordning (EF) nr. 1774/2002. Når forordning (EU) nr. 142/2011 trår ikraft vil forordning (EU) nr. 483/2014 også gjennomføres i denne.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring av forskrift forordning (EF) nr. 1774/2002. Ved innføring av forordning (EU) nr. 142/2011 vil det også være nødvendig å endre forskriften som implementerer denne.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Mattilsynet antar at import av dette produktet er minimal. Rettsakten ansees derfor ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser utover endringen av regelverket. Konsekvensen dersom man fikk viruset inn i landet ville derimot vært svært omfattende og rettsakten ansees derfor som berettiget og nødvendig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32015R0306 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/306 av 26. februar 2015 om fornying av godkjenningen av det aktive stoffet Isaria fumosorosea strain Apopka 97, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Isaria fumosorosea godkjennes som lav-risiko aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. desember 2030. Stoffet legges til ny liste D i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen

inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning, C-listen basissubstanser og D-listen lav-risiko stoffer.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de nye reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet relevant og akseptabel.

32015R0307 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/307 av 26. februar 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelser for godkjenning av det aktive stoffet triclopyr

Sammendrag av innhold

Triclopyr får endrede vilkår for godkjenningen. Bakgrunnen for ny vurdering var at søker hadde frist på seg til å levere utfyllende dokumentasjon. Den nye dokumentasjon er vurdert og funnet mangelfull. Stoffet er tidligere oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. Denne forordningen endrer vilkårene som er gitt i denne oppføringen. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning.

Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer

om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser:

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet relevant og akseptabel.

32015R0308 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/308 av 26. februar 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelsene for godkjenning av det aktive stoffet Z,Z,Z,Z-7,13,16,19-docosatetraen-1-yl isobutyrate

Sammendrag av innhold

Z,Z,Z,Z-7,13,16,19-docosatetraen-1-yl isobutyrate, som kan inngå som aktivt stoff i plantevernmiddel, får endrede vilkår for godkjenningen. Stoffet er oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Stoffet er godkjent frem til 31. august 2019. Stoffet er kun godkjent som lokkemiddel. Ny kunnskap gjør at det blir etterspurt mer dokumentasjon fra rettighetshaver. Dokumentasjonen må sendes innen 31. desember 2016.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er

den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet relevant og akseptabel.

32015R0404 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/404 av 11. mars 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder forlengelse av godkjenningsperiodene for de aktive stoffene beflubutamid, captan, dimethoate, dimethomorph, ethoprophos, fipronil, folpet, formetanate, glufosinate, methiocarb, metribuzin, phosmet, pirimiphos-methyl og propamocarb

Sammendrag av innhold

Godkjenningen for de aktive stoffene beflubutamid, captan, dimethoate, dimethomorph, ethoprophos, fipronil, folpet, formetanate, glufosinate, methiocarb, metribuzin, phosmet, pirimiphos-methyl og propamocarb utløper snart. Det er mottatt søknader om fornyet godkjenning av disse stoffene, men godkjenningen utløper trolig før det blir tatt en beslutning om fornyet godkjenning. Siden forordning (EF) nr. 844/2012 gjelder disse stoffene er det nødvendig og sikre at søkerne får nok tid til å gjennomføre fornyelsesprosedyren i tråd med den nevnte forordningen. Derfor forlenges godkjenningen av disse stoffene frem til 31. juli 2018. Forordning (EF) nr. 844/2012 gir utdypende regler for søknadsprosessen, blant annet når det gjelder frister, innhold og format på søknader.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Disse stoffene er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414), men skal revurderes etter forordning (EU) nr. 1107/2009.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert. .

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet relevant og akseptabel.

32015R0418 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/418 av 12. mars 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelsene for godkjenning av det aktive stoffet Z-13-hexadecen-11-yn-1-yl-acetat

Sammendrag av innhold

Z-13-hexadecen-11-yn-1-yl-acetat, som kan inngå som aktivt stoff i plantevernmiddel, får endrede vilkår for godkjenningen. Stoffet er oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Stoffet er godkjent frem til 31. august 2019. Stoffet er kun godkjent som lokkemiddel. Ny kunnskap gjør at det blir etterspurt mer dokumentasjon fra rettighetshaver. Dokumentasjonen må sendes innen 31. desember 2016.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet relevant og akseptabel

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D0250 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/250 av 13. februar 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2004/558/EF som angår fristatus infektøs bovin rhinotracheitis for delstatene Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern i Tyskland

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren. Rettsakten endrer vedlegg I og II av 2004/558/EU som omhandler listeføring stater/områder med fristatus for IBR i henhold til artikkel 10 av direktiv 64/432/EU. De tyske delstatene Sachsen,

Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg i vest Pommern i Tyskland føres opp på lista over områder med fristatus for sykdommen. Dette gjøres på bakgrunn av dokumentasjon sendt inn av medlemslandet til Kommisjonen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverkendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D0398 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/398 av 13. februar 2015 som endrer beslutning 2008/185/EU når det gjelder oppføring av Ungarn på lista over medlemsstater eller regioner som har fristatus for Aujeszky's disease

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten omhandler tilleggsgarantier for svinesykdommen "Aujeszky's disease" (AD). Enkelte stater er helt fri for sykdommen og vaksinerer heller ikke mot den, noen stater følger et godkjent bekjempelsesprogram, mens andre stater fremdeles ikke har full kontroll over sykdommen. Endringene i gjeldende rettsakt gjelder oppdatering av vedlegg I og II i vedtak 2008/185/EF. I vedlegg I oppdateres listen over land/regioner i EU som er fri for AD og hvor vaksinasjon mot AD ikke er tillatt. I vedlegg II oppdateres listen over land/regioner i EU som har iverksatt et godkjent bekjempelsesprogram mot AD. I denne rettsakten blir Ungarn ført opp på lista over land/regioner i EU som er fri for AD (vedlegg I), og samtidig fjernet fra listen i vedlegg II som viser hvilke stater som har et godkjent bekjempelsesprogram mot AD. Dette på bakgrunn av innsendt dokumentasjon til kommisjonen som bekrefter sykdomsfri status i landet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Vedtaket krever endring av forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin. For norske brukere betyr endringene at det ikke kan kreves tilleggsattestasjon for AD ved import av svin fra Irland, Nord-Irland og provinsen Bolzano i Italia til Norge. Det er generelt svært sjeldent import av levende svin til Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringen vil i praksis ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for brukere eller forvaltningen i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32014R0377 EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 377/2014 av 3. april 2014 om opprettelse av Copernicus-programmet og om oppheving av forordning (EU) nr. 911/2010

Sammendrag av innhold

Rettsakten regulerer det europeiske jordobservasjonsprogrammet Copernicus for perioden 2014-2020. Programmet viderefører den innledende driftsfasen av Global Monitoring for Environment and Security (GMES), som hadde varighet fra 2011 og ut 2013. Den innledende driftsfasen av GMES ble etablert av Rådet og Parlamentet 22. september 2010, gjennom vedtaket av Råds- og Parlamentsforordning 911/2010. Kommisjonen besluttet 11. desember 2012 å endre navnet på programmet til Copernicus.

Copernicus er EUs jordobservasjonsprogram, som skal utvikle europeisk kapasitet for miljøovervåking, klimaovervåking og samfunnssikkerhet. Programmet vil hente inn data ved hjelp av satellitter og luft- og bakkebaserte måleinstrumenter og drifte systemer som tilrettelegger disse dataene for ulike brukere. Atmosfæreovervåking, havovervåking, landovervåking, klimaovervåking, beredskapsstyring og samfunnssikkerhet er i følge rettsakten prioriterte temaområder for programmet. Med samfunnssikkerhet forstås i kontekst av programmet vern mot både tilsiktede og utilsiktede uønskede hendelser. Copernicus omfatter både operative aktiviteter, utviklingsaktiviteter og støttefunksjoner. Rettsakten fastsetter at det skal benyttes en åpen datapolicy for programmet, der utgangspunktet skal være at alle data skal gjøres fritt tilgjengelig for alle interesserte brukere.

Rettsakten understreker at Copernicus skal støtte EUs politikk for miljø, klima, samfunnssikkerhet, innovasjon og vekst. Behovene til europeiske brukere skal være styrende for hvilke tjenester programmet skal tilby. Kommisjonen vil være øverste ansvarlige for programmet. Det legges opp til at den praktiske gjennomføringen skal settes ut til andre aktører, i første rekke EU-organene EEA, FRONTEX, EMSA og EUSC, men også til eksterne aktører. Det spesifiseres at Kommisjonen kan inngå avtaler med EØS-land om samarbeid om programmet. Kostnaden for programmet for perioden 2014-2020 er begrenset oppad til totalt 4,29 mrd. euro.

Merknader

Norge deltok i den innledende driftsfasen av GMES (2011-2013) gjennom Stortingets vedtak av Prop. 4 S (2012-2013). I forbindelse med sistnevnte stortingsvedtak ble Råds- og Parlamentsforordning 911/2010 tatt inn i EØS- avtalen. Videre norsk deltakelse i Copernicus etter 2013 krever at Råds- og parlamentsforordning 377/2014 tas inn i EØS-avtalen. Dette vil kreve eget vedtak fra Stortinget. Videre norsk deltakelse i Copernicus vil innebære at Norge må betale en andel av programmets totalkostnader, beregnet etter EØS-avtalens regler om deltakelse på BNP-nivå. Rettsakten vil ikke kreve endring i lov eller forskrift i Norge.

Regjeringen foreslo i forbindelse med nysalderingen 2014 å bevilge midler til å dekke kostnadene ved Norges deltakelse i Copernicus i 2015. Den 18. desember 2014 ble dette godkjent av Stortinget. I tråd med vanlig praksis ble en egen proposisjon med forslag om norsk tilslutning til programmet for perioden 2014-2020 fremmet av Nærings- og Fiskeridepartementet gjennom Utenriksdepartementet. Proposisjonen ble vedtatt i Stortinget den 12. mai. Denne tilslutningen innebærer at Råds- og parlamentsforordning 377/2014 tas inn i EØS-avtalen og at Norge påtar seg flerårige finansielle forpliktelser jf. EØS-avtalens regler om deltakelse på BNP-nivå.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har tidligere vært på høring i det interdepartementale koordineringsutvalget for romvirksomhet. Merknadene fra høringen er innarbeidet i EØS-notatet. Spørsmålet om norsk deltakelse i Copernicus har vært utredet av Norsk Romsenter og inngående behandlet i berørte departementer.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXXII Skipsutstyr

32015L0559 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/559 av 9. april 2015 om endring av direktiv 96/98/EF om skipsutstyr

Sammendrag av innhold

Komisjonsdirektiv 2015/559/EU endrer vedlegg A.1 og A.2 til råds- og parlamentsdirektiv 96/98/EF om skipsutstyr (skipsutstyrsdirektivet). Skipsutstyrsdirektivet gir regler om utstyr som plasseres om bord på skip som går i internasjonal fart og inneholder også krav til testing- og prøvestandarder. Kravene i skipsutstyrsdirektivet baserer seg på internasjonale konvensjoner og tilhørende teststandarder. De internasjonale kravene og teststandarder endres over tid, og utløser tilsvarende behov for oppdateringer i skipsutstyrsdirektivet. I tillegg til overgangsbestemmelser for utstyr godkjent etter eksisterende standarder gjelder endringene først og fremst flytting av produktgrupper mellom A1 (liste over utstyr som det finnes detaljerte prøvestandarder for) og A2 (liste over utstyr som det ikke finnes detaljerte prøvestandarder for), samt tillegg av nye produktgrupper.

Vedleggene endres omtrent årlig. Sjøfartsdirektoratet, Post- og teletilsynet og utpekte tekniske kontrollorgan deltar i en syklus hvor standarder mv. oppdateres, bl.a. i tråd med utviklingen i IMO på dette området. Endringsdirektivet vedtas ved komitologi, og anbefalte endringer legges fram for COSS hvor Norge er representert ved Sjøfartsdirektoratet og NFD.

Gjennomføringsfrist i EU er 30. april 2016, men skipsutstyr produsert etter regler gjeldende før denne datoen kan settes på markedet inntil 30. april 2018.

Skipsutstyrsdirektivet med senere endringer er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56d og vedlegg II kapittel XXXII nr. 1.

Direktivet med endringer er tatt inn i forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

De vedtatte endringene har fulgt etablert prosedyre for endring av skipsutstyrsdirektivet, og endringene antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten sorterer under klasse 2 ved at det vil være behov for en mindre forskriftsendring for å oppdatere vedleggene.

Sakkyndige instansers merknader

De tekniske kontrollorganene har vært delaktige i prosessen forut for vedtakelse av endringsdirektivet, og forslaget ble lagt fram for COSS hvor Norge deltar.

Rettsakten følger EFTAs hurtigprosedyre og behandles derfor ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XVI Offentlige innkjøp

32014L0055 Implementering av direktiv 2014/55/EU om elektronisk faktura for offentlige anskaffelser

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder etablering av felles europeisk standard for elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige anskaffelser. Direktivet får anvendelse for de anskaffelser som foretas i henhold til direktivene 2009/81/EF (forsvars- og sikkerhetsanskaffelser) 2014/23/EU (konsesjonskontrakter), 2014/24/EU (klassisk direktiv) og 2014/25/EU (forsyningsdirektiv).

I direktivet anmodes den relevante europeiske standardorganisasjon om å utarbeide en europeisk standard for et strukturert og logisk innbyrdes forbundet sett termer og dets betydning som spesifiserer kjerneelementene i en elektronisk faktura. Videre pålegges medlemsstatene å sikre at oppdragsgivere mottar og behandler elektroniske fakturaer som er i overensstemmelse med den europeiske standard for elektronisk fakturering.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementene, statens ordinære forvaltningsorganer, forvaltningsorganer med særskilte fullmakter og forvaltningsbedrifter er i dag pålagt å kreve at deres leverandører av varer og tjenester sender faktura og kreditnota elektronisk, slik at nevnte etatene mottar dokumentet i samsvar med standarden "Elektronisk handelsformat", jf Digitaliseringsrundskrivet fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet av 2. september 2013, pkt 1.6. Forvaltningsorganer plikter å ta i mot faktura og kreditnota på standarden "Elektronisk handelsformat" (EHF) versjon 2.0 fra og med 1. juli 2014, jf. forskrift 5. april 2013 nr. 959 om IT-standarder i offentlig forvaltning § 10. Forskriften er hjemlet i forvaltningslovens § 15 a. Fra 1. januar 2015 plikter fylkeskommunene og kommunene å gjøre det samme, jf. samme forskrifts § 12. Standarden "Elektronisk handelsformat" er utarbeidet gjennom det europeiske Peppol-samarbeidet.

Rettslige konsekvenser

Det må utarbeides implementeringsforskrift. Denne utarbeides av KMD. Pliktsubjekter etter forskriften vil være oppdragsgivere etter lov av 16. juli 1999 nr. 69 om offentlig anskaffelser. Forskriften hjemles i en ny hjemmelsbestemmelse som tas inn i lov om offentlige anskaffelser. Medlemslandenes implementeringsfrist er 27. november 2018.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R0327 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/327 av 2. mars 2015 som endrer Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 om krav til omsetning og betingelser for bruk av tilsetningsstoff som preparater

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren. Fôrtilsetningsstoff kan tilsettes fôr enten som preparat eller via en premiks. Preparater kan bare inneholde teknologiske tilsetningsstoffer som skal stabilisere eller hjelpe aktiv substans i preparatet. Eksempler på dette er stoffer som skal motvirke støving eller holde aktiv substans stabilt. Premikser kan inneholde alle typer godkjente fôrtilsetningsstoff (ett eller flere) blandet med en bærersubstans som kan være vann eller en fôrvare. En premiks kan ikke utføres direkte, men skal blandes inn som en del av et fullfôr. Hittil har kravene til merking av fôrtilsetningsstoff i et preparat vært mindre detaljert enn for fôrtilsetningsstoff i en premiks. Denne rettsakten presiserer hvilke merkeopplysninger som er nødvendig og sidestiller kravene til merking av preparat og premiks. Rettsakten presiserer rollen de ulike substanser som inngår i et preparat har og klargjør skillet mellom fôrtilsetningsstoff i et preparat og gitt i en premiks. Rettsakten medfører endringer både i annex III (spesielle merkekrav) og IV (generelle bruksbestemmelser) i Forordning (EC) No 1831/2003.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i vedlegg III og IV til forskrift 12. april 2005 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten setter krav til merking av preparater og premikser og dette må fôrindustrien forholde seg til gjennom å utvide merkingen slik at den oppfyller kravene. Tilsynet må gjøre seg kjent med de nye kravene til merking. Utover dette vil ikke rettsakten medføre noen økt tilsynsaktivitet for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32014D0011 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/11/EU av 20. desember 2013 som korrigerer vedlegg II til gjennomføringsbeslutning 2012/707/EU som etablerer et felles format for innsending av informasjon i henhold til parlaments- og rådsdirektiv 2010/63/EU om beskyttelse av dyr brukt til vitenskapelige formål

Sammendrag av innhold

Denne beslutningen er en korleksjon av en tidligere beslutning - 2012/707/EU - om et felles format for innsending av informasjon til Kommisjonen om implementering av direktiv 2010/63/EU (forsøksdyrdirektivet). Formatet skal sikre at Kommisjonen får inn data som er sammenlignbare landene imellom. Beslutningen gjelder forsøksdyrdirektivets artikkel 54 "Reporting". Korleksjonen gjelder vedlegget til beslutningen, der det har oppstått noen feil i skjemaoppsettet. Feilene er rettet, og det er gjort noen mindre layout-messige endringer.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser da endringene er små og kun av teknisk og layoutmessig art.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten implementeres i norsk rett ved at korleksjonene blir utført i instruks for forsøksdyrforvaltningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32013R0168 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2013/168/EU av 15. januar 2013 om godkjenning og markedsovervåking av to-, tre- og firehjulede kjøretøyer

Sammendrag av innhold

Forordningen erstatter bestemmelsene om typegodkjenning av to- og trehjuls motorvogner, samt deler og tekniske enheter, som gitt i direktiv 2002/24/EF, senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Disse rettsaktene er implementert i norsk regelverk gjennom kjøretøyforskriften (jf. § 4-1). Et formål med forordningen er å redusere avgassutslipp fra motorsykler. Det vises til at kravene til utslipp fra motorsykler har utviklet seg langsommere enn tilsvarende krav for biler. Videre er et formål å øke sikkerheten til to- og trehjulede motorvogner gjennom endringer i klassifisering og tekniske krav. Forordningen innfører videre et mer omfattende krav til markedstilsyn. Bestemmelsene bygger på bestemmelsene i EUs "varepakke", inntatt i lov av 12. april 2013 nr. 13 om det frie varebytte i EØS-EØS-vareloven. Den nye forordningen regulerer ikke enkeltgodkjenning av kjøretøy, men overlater til det enkelte medlemsland å utarbeide regelverk for dette.

Bakgrunnen for ny rammeforordning

Betegnelsen "kjøretøy i klasse L" dekker en rekke forskjellige kjøretøytyper med to, tre eller fire hjul, som to- og tre-hjulede mopeder, to- og tre-hjulede motorsykler og motorsykler med sidevogn. Eksempler på firehjuls kjøretøy som omfattes, er quadrsykler og minibiler. Typegodkjenningskravene for nye kjøretøy i klasse L har hittil vært regulert i Europaparlaments og Rådskommisjons direktiv 2002/24/EF ("rammedirektivet"). Videre inneholder en rekke særdirrektiver detaljerte tekniske krav vedrørende kjøretøy i klasse L. Kommisjonen har identifisert en rekke vesentlige problemer med hensyn til gjeldende bestemmelser for typegodkjenning av kjøretøy i klasse L, som den nye rammeforordningen skal avhjelpe, herunder:

- regelverket for typegodkjenning av motorsykler er for komplekst
- utslippsnivået for L-kjøretøy er relativt høyt og L-kjøretøyene utgjør relativt sett en stigende andel av det samlede utslipp fra veitransporten
- funksjonelle sikkerhetsaspekter ved kjøretøyene bør ivaretas på en bedre måte
- det mangler regelverk for L-kjøretøy utstyrt med ny teknologi
- visse kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, selges og registreres på EU-markedet, uten å være i overensstemmelse med de nåværende typegodkjenningskrav med hensyn til kjøretøyenes funksjonelle sikkerhet og/eller miljøbeskyttelse.

Kommisjonen nedsatte i 2005 en ekspertgruppe-"CARS21" for å gjennomgå lovgivning og politikk i bilsektoren med tanke på forbedringer/endringer. En årsak var at typegodkjenningsregelverket medførte kumulerte utgifter for bilindustrien, som igjen hadde negativ innvirkning på den europeiske bilindustriens konkurransevne i form av unødvendig dyre kjøretøy. Den endelige rapporten fra CARS 21 konkluderte med at hovedparten av de gjeldende materielle bestemmelsene for L- kjøretøy bør opprettholdes for å beskytte borgerne og miljøet, men at regelverket burde forenkles, og bevege seg i retning av internasjonalt harmoniserte krav. EU har ellers kontinuerlig strammet inn utslippsstandardene for motorkjøretøy, i tråd med den europeiske strategien for luftkvalitet, især med hensyn til hydrokarboner, karbonmonoksid, nitrogenoksider og partikler. Dette arbeidet videreføres i den nye rammeforordningen for kjøretøy i klasse L. Typegodkjenningsbestemmelsene og det øvrige innholdet i rammeforordningen vurderes også å være i overensstemmelse med det europeiske handlingsprogrammet for trafiksikkerhet 2011-2020 og

det europeiske charter om trafikksikkerhet (ERSC), 2000-2010. Målet i ERSC var å halvere antallet av trafikkdrepte innen utgangen av 2010. Dessverre tilhører førere av kjøretøy i klasse L en sårbar trafikantgruppe, med det høyeste antallet drepte og skadde av alle trafikanter. Forordningen inntar ellers en rekke bestemmelser fra Europaparlaments og Rådsbeslutning nr. 768/2008/EF om felles rammer for markedsføring av produkter for å fremme gjennomføringen av den nye forordningen. Ansvar for påhviler de økonomiske aktørene i forsyningskjeden (dvs. aktørene fra fabrikant til siste salgsløp) og de respektive markedsovervåkningsmyndighetene, spesifiseres særlig. Dette gjelder spesielt ansvaret for overvåking av ettermarkedet, det vil i hovedsak si reservedeler mv som påmonteres/brukes på motorsykkelen og kontroll av produkter som innføres på EU-markedet. Formålet er å ivareta sikkerheten også etter at motorsykkelen er typegodkjent. Videre spesifiseres kravene til organer og organisasjoner som medlemsstatene kan delegerer noen av vurderingsoppgavene for kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter til. Dette skal også sikre trygge varer, og like konkurransevilkår ved å unngå forskjellige grader av oppfølging fra tredjepartorganers side ved prøvning, inspeksjon og vurdering av kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, som søkes typegodkjent.

Nærmere om forordningen

Forordning (EU) nr. 168/2013 ble vedtatt 15. januar 2013, trådte i kraft i EU den 22. mars 2013. Forordningen får bindende virkning for typegodkjenning av nye typer kjøretøy først fra 1. januar 2016, da det må utarbeides særrettsakter til forordningen.

Forordningen berører følgende rettsakter:

Rådskonklusjon 2002/21/EF

Direktiv: 93/14/EØF, 93/30/EØF, 93/33/EØF, 93/93/EØF, 95/1/EF, 97/24/EF, 2000/7/EF, 2002/51/EF, 2009/62/EF, 2009/67/EF, 2009/78/EF, 2009/79/EF, 2009/80/EF, 2009/139/EF

Virkeområde

Forordningen regulerer EF-typegodkjenning og nasjonal typegodkjenning av bestemte kjøretøykategorier, samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til disse. Virkeområdet er kjøretøy som er tenkt benyttet på offentlig veg, samt enduromotorsykler, trialmotorsykler og tunge terrenggående firhjulinger. Følgende kategorier og underkategorier er definert i forordningen (deler av inndelingen og noen av kategoriene er nye). Disse gjengis på engelsk med foreslått norsk betegnelse i kursiv:

(a) Category L1e vehicle (light two-wheel powered vehicle), sub-categorised into: *lett tohjuls motorvogn (motorisert kjøretøy)*

(i) L1e-A vehicle (powered cycle); *motorisert sykkel (lett mopet)*

(ii) L1e-B vehicle (two-wheel mopet). *tohjuls mopet*

(b) Category L2e vehicle (three-wheel mopet) sub-categorised into: *trehjuls mopet*

(i) L2e-P vehicle (three-wheel mopet designed for passenger transport); *trehjuls mopet konstruert for passasjertransport*

(ii) L2e-U vehicle (three wheel mopet designed for utility purposes). *trehjuls mopet konstruert som nyttekjøretøy*

(c) Category L3e vehicle (two-wheel motorcycle), sub-categorised by: *tohjuls motorsykkel*

(i) motorcycle performance (se *), further sub-categorised into:

- L3e-A1 vehicle (low-performance motorcycle); *lett motorsykkel*

- L3e-A2 vehicle (medium-performance motorcycle); *mellomtung motorsykkel*

- L3e-A3 vehicle (high-performance motorcycle). *tung motorsykkel*

(ii) special use:

- L3e-A1E, L3e-A2E or L3e-A3E enduro motorcycle; *enduromotorsykkel*

- L3e-A1T, L3e-A2T or L3e-A3T trial motorcycle. *trialmotorsykkel*

(d) Category L4e vehicle (two-wheel motorcycle with side-car). *(tohjuls) motorsykkel med sidevogn*

(e) Category L5e vehicle (powered tricycle), sub-categorised into: *(motorisert trehjuls) trehjuls motorsykkel*

(i) L5e-A vehicle (tricycle): vehicle mainly designed for passenger transport; *trehjuls motorsykkel (trike)*

(ii) L5e-B vehicle (commercial tricycle): utility tricycle exclusively designed for the carriage of goods; *kommersiell trehjuls motorsykkel (trehjuls motorsykkel for godstransport)*

(f) Category L6e vehicle (light quadricycle), sub-categorised into: *lett quadrisykkel*

(i) L6e-A vehicle (light on-road quad); *lett quad (firehjuls mopet)*

(ii) L6e-B vehicle (light quadri-mobile), further sub-categorised into:

- L6e-BU vehicle (light quadri-mobile for utility purposes): utility vehicle exclusively designed for the carriage of goods; *mopedbil for nyttetransport*
- L6e-BP vehicle (light quadri-mobile for passenger transport): vehicle mainly designed for passenger transport. *mopedbil for passasjertransport*
- (g) Category L7e vehicle (heavy quadricycles), sub-categorised into: *tung quadrisykkel*
 - (i) L7e-A vehicle (heavy on-road quad) sub-categorised into: *tung quad*
 - L7e-A1: A1 on-road quad; *A1 tung quad*
 - L7e-A2: A2 on-road quad; *A2 tung quad*
 - (ii) L7e-B vehicle (heavy all terrain quad), subcategorised into: *tung terrengquad*
 - L7e-B1: all terrain quad; *terrengquad*
 - L7e-B2: side-by-side buggy; *side-by side buggy*
 - (iii) L7e-C vehicle (heavy quadri-mobile), sub-categorised into: *tung quadrimobil (motorsykkelbil)*
 - L7e-CU vehicle (heavy quadri-mobile for utility purposes): utility vehicle exclusively designed for the carriage of goods; *motorsykkelbil for godstransport*
 - L7e-CP vehicle (heavy quadri-mobile for passenger transport): vehicle mainly designed for passenger transport. *motorsykkelbil for passasjertransport*(* Directive 2006/126/EC of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 on driving licences (OJ L 403, 30.12.2006, p. 18); see performance definitions, categories A1 and A2, in points (a) and (b) of Article 4(3).)

Krav til å oppgi CO og forbruk

Fabrikantene må etter forordningen oppgi forbruk/CO for forbrenningsmotorer og tilsvarende energibruk for kjøretøy med annen motorteknologi som bl.a. elektrisk motor. Disse opplysningene skal også gjøres tilgjengelige for forbrukeren.

Undersøkelser, statistikk og rapportering

Artiklene 78, 79 og 80 pålegger medlemsstatene å undersøke, samle inn data og rapportere til kommisjonen om typegodkjenningsprosedyrer, reglene om avanserte bremsesystem (inkludert fravær av krav om ABS for visse kategorier) og enkeltgodkjenning. På bakgrunn av disse rapportene skal kommisjonen utarbeide samlerapporter med anbefaling om eventuell endring/utvikling av nevnte områder. Rapportene skal legges fram for EU-parlamentet og rådet. Fristene for dette arbeidet er i perioden 2019-2022. Norge vil som EØS-land rapportere til ESA i henhold til EØS avtalen Protokoll 1. Det nærmere omfanget av rapporteringsforpliktelsene vil måtte kartlegges av Vegdirektoratet.

Merknader

EU-hjemmel:

Forordning (EU) nr. 168/2013 er vedtatt av EU-parlamentet og Rådet i fellesskap etter den alminnelige lovgivningsprosedyre med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkeområde (TEUV), artikkel 294.

Gjeldende norsk lovgivning:

Gjeldende norsk regelverk for motorsykkel (rammedirektiv 2002/24/EF med flere - som opplistet under "sammendrag av innhold") er implementert fagkapitlene samt i vedlegg 1 til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Norsk gjennomføring:

Forordning 168/2013 vil bli implementert i en ny, egen forskrift for MC. Denne tilnærmingen er allerede fulgt for bil, det vises til direktiv 2007/46/EF, som ble implementert høsten 2012. Egen forskrift er også siktemålet ved implementering av traktorforordning 167/2013. Egne forskrifter gir god oversikt over aktuelle rettsakter for de respektive kjøretøyområdene.

Forut for høring av ny forskrift vil Vegdirektoratet vurdere å innhente synspunkter fra berørte parter (prehøring). Vegdirektoratet tar sikte på å gjennomføre ordinær høring ila 2014. Forordningens krav trer i kraft 1. januar 2016.

Som utgangspunkt vil ikke implementeringen av forordningen (med delegerede rettsakter)

innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme ny forskrift.

Når det gjelder hjemler for å kunne utføre markedstilsyn i henhold til forordningens kap. XII, vises det til at for kjøretøy som omfattes av EU-typegodkjenningsregelverket for kategori L, vil EØS-vareloven, jr. forordning 765/2008 kap. III, gi hjemler for markedstilsyn der ikke annet er særlig bestemt.

Etter 765/2008 artikkel 19 nr. 1 plikter markedstilsynsmyndighetene å utføre egnede kontroller av varers egenskaper i et passende omfang og på et tilstrekkelig nivå. Kontrollene skal skje ved dokumentkontroll, og der det er hensiktsmessig ved fysisk testing og laboratorieundersøkelser av stikkprøver. Markedstilsynsmyndighetene kan kreve at næringsdrivende legger frem dokumentasjon og annen informasjon som myndighetene anser som nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver. Der det er påkrevet og berettiget, kan tilsynsmyndighetene kreve å få adgang til den næringsdrivende sine

lokaler for å ta nødvendige stikkprøver. Myndighetene kan destruere eller på annen måte sikre at varer som utgjør en alvorlig risiko ikke tas i bruk. Formålet er å redusere faren for personskader og andre skader. Markedstilsynsmyndigheten skal samarbeide med næringslivet om tiltak for å hindre eller redusere risikoen for personskader eller andre skader.

Økonomiske konsekvenser

Implementeringen vurderes ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning. Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Administrative konsekvenser

Rettslige konsekvenser

Overgangsforskrift

Ettersom det vil kunne komme motorsykler som er typegodkjent i henhold til den nye forordningen før 2016, må det utarbeides en overgangsbestemmelse i kjøretøyforskriften. Bestemmelsen skal sikre at slike kjøretøy aksepteres i Norge i tråd med forordningens føringer.

Markedstilsyn/-overvåking

Forordningen innfører et nytt krav om markedsovervåking og mer omfattende krav til aktørene i markedet. Disse kravene kommer dels i tillegg til og dels til erstatning for de nåværende kravene om oppfølging av typegodkjente kjøretøy i direktiv 2002/24/EF. Det stilles krav til nasjonale (her norske) myndigheter, tekniske instanser og de økonomiske aktørene (alle ledd fra fabrikant til forhandler). Bestemmelsene om markedsovervåking i forordning 168/2013 viser spesielt til forordning (EF) 765/2008, inntatt i norsk rett gjennom Lov om det frie varebytte i EØS (EØS-vareloven).

Vegdirektoratet har meldt inn behov for avklaring av nødvendige hjemler for å drive markedsovervåking foreligger og videre om de sanksjonsmulighetene som foreligger, er tilstrekkelige for at slik aktivitet skal være effektiv. Lov om det frie varebytte i EØS (EØS-vareloven) av 12. april 2013, gjelder på det harmoniserte området der ikke annet er særskilt bestemt. Loven/Forordning 765/2008 forutsetter at nasjonal myndighet kan iverksette tiltak mot økonomiske operatører som ikke gjør nødvendige tiltak i forhold til kjøretøy og komponenter som utgjør en alvorlig risiko. Tiltakene kan være å forby eller begrense markedssetting, salg eller liknende av slike kjøretøy og komponenter, samt å tilbakekalle kjøretøy og komponenter eller gi kjøreforbud for kjøretøy. De nærmere oppgavene tilsynsmyndigheten (her Vegdirektoratet) er gitt, følger av 765/2008 kap. III, art 19, 20 og 21. Disse bestemmelsene skal sikre at produkter som utgjør en alvorlig risiko, ikke gjøres tilgjengelig på markedet, og blir tilbakekalt fra markedet etter en forholdsmessighetsvurdering. Det vises til Prop 17 L kapittel 9.

Vegdirektoratet har stilt spørsmålstegn ved om gjeldende adgang til å treffe markedstilsynstiltak, jf 765/2008, art. 19, jf. § 20, er tilstrekkelige for at de skal kunne utføre et effektivt tilsyn. De stiller særlig spørsmålstegn ved om gjeldende regelverk gir Vegdirektoratet tilstrekkelige hjemler til å sikre at produkter som utgjør en alvorlig risiko, trekkes/fjernes fra markedet. De viser til at Vegtrafikkloven ikke synes å gi slik hjemmel til en-bloc å tilbakekalle kjøretøykomponenter med alvorlige feil. Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven), hjemler adgang til å nedlegge midlertidig forbud/ tilbakekalle produkter, herunder kjøretøy og kjøretøykomponenter, som på nærmere angitte vilkår dersom det foreligger en uakseptabel helserisiko. Vegdirektoratet har stilt spørsmål om muligheten for å få delegert myndighet etter produktkontrollloven for å følge opp forpliktelsene ift produkter som utgjør en alvorlig risiko. SD vil i samarbeid med VD følge opp dette, herunder se hen til hvordan andre myndigheter som er pålagt et slikt markedstilsyn, har løst dette. Det vises i denne forbindelse til det arbeidet som pågår med å utarbeide sektorielle markedstilsynsprogram og i Varetilsynsrådet.

Sanksjoner

Artikkel 76 stiller krav om at statene skal sørge for at det finnes sanksjoner mot økonomiske operatører som på nærmere angitte måter bryter bestemmelsene gitt i forordningen eller i medhold av forordningen. Sanksjonene skal være "effektive, proporsjonale og avskrekkende". I bestemmelsens pkt. 2, slås det fast at nærmere angitte overtredelser; forfalskning av dokumenter, forfalskning av prøveresultater, tilbakehold av opplysninger som kan lede til tilbakekall eller nektelse av typegodkjenning, bruk av manipulasjonsanordninger, nektelse av å gi tilsynsmyndigheter tilgang til informasjon, å sette kjøretøy/komponenter som ikke er i samsvar med typegodkjenning på markedet, skal være sanksjonsbelagt.

Departementet vurderer at tilstrekkelige hjemler for å sanksjonere for brudd på de nærmere angitte typetilfellene, foreligger. Vi viser til at typetilfellene vil fanges opp av produktkontrollloven § 12, og av

straffelovens bestemmelser § 182, § 339, § 326 (1), og krav om nødvendig godkjenning av kjøretøy og deler og utstyr til kjøretøy- vtrl §14, jf. § 31, jf. forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil. Vi vurderer at det ikke foreligger behov for særlige sanksjonshjemler ut over dette som en følge av den nye forordningen.

Forslaget går ikke langt i å binde opp medlemsstatenes handlefrihet, i det det ikke stilles nærmere krav til sanksjonenes art eller omfang. I så måte oppfattes kravet ikke å være problematisk i forhold til EØS-avtalen, og vi kan ikke se at det er behov for norsk tilpasningstekst. Vi viser til at en lignende bestemmelse blant annet er inntatt i EØS avtalen gjennom forordning 561/2006 art. 19, om kjøre- og hviletid.

Klassifisering og definisjoner

Dagens regler for klassifisering og godkjenning av L kjøretøy finnes i kjøretøyforskriften.

Forordningens introduserer til nye begrep og klassifiseringer som ikke er sammenfallende med kjøretøyforskriftens. Vegdirektoratet må derfor innarbeide forordningens begrep i norsk forskrift, og/eller utarbeide sammenlikningstabell mellom forordningen og norske begrep.

Klassifiseringen av ulike kjøretøykategorier er mer finmasket enn dagens inndeling. Dette for å sikre at det stilles like krav ved typegodkjenning i medlemsstatene.

Førerkortdirektivet og førerkortforskriften har allerede tatt noen av de tekniske endringene i denne rammeforordningen. Endring av grensene for mellomtung motorsykel. (inkludert endring av krav til opplæring og prøve). Det er også noen endringer i forhold til bil- eller mc-førerkort på trehjuls kontra firehjuls motorsykel.

Ettersom forordningen ikke regulerer enkeltgodkjenning er det videre viktig at klassifisering, definisjoner og administrative krav er klart hjemlet i den norske forskriften, slik at det ikke oppstår tvil om hva som gjelder i skjæringspunktet mellom forordning/typegodkjenning og norsk forskrift/enkeltgodkjenning.

Nasjonal småserietypegodkjenning

Forordningen gir kun rammene for nasjonal typegodkjenning, og forutsetter at de enkelte land fastsetter relevante alternative krav for nasjonal småserietypegodkjenning. Forordningens definisjon av relevante alternative krav er: administrative bestemmelser og tekniske krav som har som mål å sikre at nivået av funksjonell sikkerhet, miljømessig beskyttelse og fører-/passasjersikkerhet i den grad det er praktisk mulig, tilfredsstillende nivået fastsatt i en eller flere delegerede rettsakter som er opplistet i forordningens vedlegg II.

Enkeltgodkjenning

Forordningen gjelder som nevnt ikke enkeltgodkjenning av motorsykler. I forbindelse med arbeidet med forordningen har det imidlertid blitt uttalt både fra kommisjonen og andre politiske organer i EU at muligheten for enkeltpersoner til å bygge, modifisere og vedlikeholde sitt eget kjøretøy ikke skal hindres, og muligheten for nasjonal enkeltgodkjenning fremgår av forordningens artikkel 1 nr. 1 annet ledd.

Vegdirektoratet ønsker å tilrettelegge for nasjonal enkeltgodkjenning. I den forbindelse må det utarbeides tekniske krav og administrative bestemmelser. Det vises til ny forskrift om amatørbygde kjøretøy, som trer i kraft 1. januar 2014. Forskriften retter seg mot enkeltpersoner som bygger kjøretøy i en ikke-kommersiell sammenheng. I utviklingen av prosedyrer og krav for enkeltgodkjenning på ordinære vilkår bør det tas spesielt hensyn til at det skal også være realistisk mulig å oppnå en enkeltgodkjenning for et kjøretøy som bygges enkeltvis i kommersiell sammenheng.

Hvilke kjøretøy som omfattes av forordningen

I forslagets artikkel 2 angis det hvilke kjøretøy som omfattes av forordningen. Dette er stort sett alle to-, tre- og firehjulede motorsykler som er ment brukt på offentlig vei. Unntatt fra forordningen er bl.a. spesielle kjøretøy som er ment brukt til forsvaret, politi m.m., konkurransekjøretøy, rene off-roadkjøretøy. Unntatt er også kjøretøy som henhører under virkeområdene for hhv bil (jf direktiv 2007/46/EF), traktor (jf. forordning 167/2013) og maskiner (jf. direktiv 2006/42/EF). Artiklene 3-5 gir utfyllende definisjoner og klassifisering av kjøretøy som omfattes av forordningen.

Vegdirektoratet arbeider med å vurdere rettstilstanden for kjøretøy som kommer inn under maskindirektivet (2006/42/EF), og dermed kommer inn under Direktoratet for arbeidstilsynets ansvarsområde. I arbeidet med å implementere denne forordning (EU) nr. 168/2013 og den tilsvarende for traktor mm. baserer Vegdirektoratet seg på at prinsippet som ble lagt med forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil om én forskrift for hver av de tre hovedkategoriene kjøretøy skal følges. Følgelig vil det for alle tre områdene være noen kjøretøy som faller utenfor de europeiske rettsaktene, men som må reguleres i norsk forskrift. Vegdirektoratet har så langt ikke konkludert med om disse skal omtales i den av de tre forskriftene de har mest til felles med, eller om de skal reguleres

i en fjerde forskrift om kjøretøy, eventuelt om det avklares at sikkerhets- og miljøkravene til disse ivaretas av regelverket som følger av maskindirektivet.

Delegerte og implementerende rettsakter

Kommisjonen har fått delegert myndighet til å fastsette rettsakter med krav til miljø, sikkerhet og konstruksjon, som skal erstatte og supplere dagens direktiv. Disse rettsaktene er under utarbeidelse, og forventes ferdigstilt i 2014. Videre skal kommisjonen fastsette en implementerende rettsakt om administrative forhold og dokumenter knyttet til forordningens innhold. Disse rettsaktene vil bli omtalt i egne EØS-notat.

Som tidligere beskrevet ligger det nåværende regelverket med krav til miljø og utslipp fra to- og trehjuls motorvogner et godt stykke etter tilsvarende regelverk for biler. Den delegerte forordningen som planlegges på dette området har som mål å ta tak i dette problemet. Videre vil de delegerte rettsaktene vise til FNs ECE-regulativ der det finnes relevante regulativ innefor området. Som en del av dette arbeidet vil EU også arbeide for å tilpasse eksisterende regulativ og i flere tilfeller arbeide for å utvikle virkeområdet for regulativ som i dag kun dekker bil. Rettsaktene vil også stille flere og mer detaljerte krav til sikkerhet og konstruksjon enn dagens særdirektiv gjør. Det tas bl.a. sikte på å stille nye krav til produsentene hva gjelder krav til utforming av trimmingsutstyr, som sannsynligvis vil gjøre det vanskeligere å påmontere slikt utstyr på andre L-kjøretøyer (moped) det ikke er ønskelig å øke motoreffekten til.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen vurderes å være EØS-relevant og akseptabel for Norge.

32014R0003 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 3/2014 av 24. oktober 2013 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 om krav vedrørende kjøretøys funksjonelle sikkerhet med henblikk på typegodkjenning av to-, tre- og firehjulede kjøretøy

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 3/2014 om detaljerte tekniske krav til funksjonell sikkerhet ved typegodkjenning av kjøretøy i klasse L, er en særrettsakt til forordning (EU) nr. 168/2013 om godkjenning og markedsovervåking av to-, tre- og firehjulede kjøretøy.

Selv om forordning (EU) nr. 168/2013 ble vedtatt av Europaparlamentet og Rådet 15. januar 2013, får den bindende virkning for typegodkjenning av nye typer kjøretøy først fra 1. januar 2016, da det må utarbeides særrettsakter til forordningen. Forordning (EU) nr. 3/2014 er en slik særrettsakt og lister opp FN/ECE-regulativer med endringer og fastlegger de detaljerte tekniske krav og prøvemethoder vedrørende funksjonell sikkerhet vedrørende godkjenning og markedsovervåking av kjøretøy i klasse L og systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøy.

Betegnelsen "kjøretøy i klasse L" dekker en rekke forskjellige kjøretøytyper med to, tre eller fire hjul, som to- og tre-hjulede mopeder, to- og tre-hjulede motorsykler og motorsykler med sidevogn. Eksempler på firehjuls kjøretøy som omfattes, er quadrysikler og minibiler. Typegodkjenningsskravene for nye kjøretøy i klasse L har hittil vært regulert i Europaparlaments og Rådsdirektiv 2002/24/EF ("rammedirektivet"). Videre inneholder en rekke særdirektiver detaljerte tekniske krav vedrørende kjøretøy i klasse L. Kommisjonen har identifisert en rekke vesentlige problemer med hensyn til gjeldende bestemmelser for typegodkjenning av kjøretøy i klasse L, som den nye rammeforordningen skal avhjelpe, herunder:

- regelverket for typegodkjenning av motorsykler er for komplekst
- utslippsnivået for L-kjøretøy er relativt høyt og L-kjøretøyene utgjør relativt sett en stigende andel av det samlede utslipp fra veitransporten
- funksjonelle sikkerhetsaspekter ved kjøretøyene bør ivaretas på en bedre måte
- det mangler regelverk for L-kjøretøy utstyrt med ny teknologi
- visse kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, selges og registreres på EU-markedet, uten å være i overensstemmelse med de nåværende typegodkjenningsskrav med hensyn til kjøretøyenes funksjonelle sikkerhet og/eller miljøbeskyttelse.

Forordning 3/2014 gir detaljerte bestemmelser innen områder som er listet opp nedenfor, og herunder gjøres en rekke FN/ECE-regulativer obligatoriske istedenfor tilsvarende EU-rettsakter (direktiv) i samsvar med anbefaling fra CARS 21-ekspertgruppen:

- lydsignal
- bremsing, herunder eventuelle blokkeringsfrie bremsesystemer
- elektrisk sikkerhet
- fabrikantens erklæring om holdbarhetsprøving av funksjonelle sikkerhetskritiske systemer, deler og utstyr
- beskyttelsesstrukturer foran og bak
- vinduer, vindusvisker og -vasker samt defrostersystemer
- førerbetjente betjeningsanordninger, herunder identifisering av betjeningsanordninger, kontrollanordninger og indikatorer
- montering av lysanordninger og lyssignalanordninger, herunder automatisk tenning/slukking av lys
- sikt bakover
- førervern (veltebøyle)
- sikkerhetsbelte og festepunkter for sikkerhetsbelte
- sitteplasser (sal og sete)
- styreegenskaper, kurveegenskaper og svingegenskaper
- montering av dekk
- platen for kjøretøyets maksimale hastighet og dens plassering på kjøretøyet
- beskyttelse av kjøretøyets brukere, herunder innvendig utstyr og dører
- maksimal kontinuerlig nominell og/eller nettoeffekt og/eller konstruktiv bestemt hastighetsbegrensning
- kjøretøykonstruksjonenes integritet

Merknader

EU-hjemmel

Forordning 3/2014 er en delegasjonsrettsakt, vedtatt av Kommissjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning

Gjeldende norsk regelverk for motorsykkel er implementert i fagkapitlene samt i vedlegg 1 til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Overgangsforskrift

Ettersom det vil kunne komme motorsykler som er typegodkjent i henhold til den nye rammeforordningen med delegerede rettsakter før 2016, har det blitt laget en overgangsbestemmelse i kjøretøyforskriften § 6-3b. Ved forskriftsendring av 6. juni 2014 ble det tatt inn en referanse til forordning 3/2014 i § 6-3b. Bestemmelsen skal sikre at typegodkjente kjøretøy aksepteres i Norge, i tråd med føringer i rammeforordning 168/2013.

Norsk gjennomføring og administrative konsekvenser

Rammeforordning 168/2013 med delegerede rettsakter, herunder forordning 3/2014, vil bli implementert i en ny, egen forskrift for MC. Som utgangspunkt vil ikke implementeringen av forordningen innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme en ny forskrift.

Økonomiske konsekvenser

Implementeringen vurderes ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning. Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen vurderes å være EØS-relevant og akseptabel for Norge.

32014R0044 Kommissjonens delegerede forordning (EU) nr. 44/2014 av 21. november 2013 om supplerende krav til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 om kjøretøykonstruksjon og generelle krav for godkjenning av to-, tre- og firehjulede kjøretøy

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 44/2014 om *kjøretøykonstruksjon og diverse generelle krav for EU-typegodkjenning av kjøretøy i klasse L*, er en særrettsakt til forordning (EU) nr. 168/2013 om godkjenning og markedsovervåking av to-, tre- og firehjulede kjøretøy.

Selv om forordning (EU) nr. 168/2013 ble vedtatt av Europaparlamentet og Rådet 15. januar 2013, får den bindende virkning for typegodkjenning av nye typer kjøretøy først fra 1. januar 2016, da det må utarbeides særrettsakter til forordningen. Forordning (EU) nr. 44/2014 er en slik særrettsakt og fastsetter detaljerte tekniske krav til og testprosedyrer for kjøretøykonstruksjon og generelle krav for godkjenning av kjøretøy i klasse L samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter beregnet til slike kjøretøy i henhold til forordning (EU) nr. 168/2013, og det fastsettes en liste over FN/ECE-regulativer med endringer for slik godkjenning.

Betegnelsen "kjøretøy i klasse L" dekker en rekke forskjellige kjøretøytyper med to, tre eller fire hjul, som to- og tre-hjulede mopeder, to- og tre-hjulede motorsykler og motorsykler med sidevogn. Eksempler på firehjuls kjøretøy som omfattes, er quadrsykler og minibiler. Typegodkjenningskravene for nye kjøretøy i klasse L har hittil vært regulert i Europaparlaments og Rådsdirektiv 2002/24/EF ("rammedirektivet"). Videre inneholder en rekke særdirrektiver detaljerte tekniske krav vedrørende kjøretøy i klasse L. Kommisjonen har identifisert en rekke vesentlige problemer med hensyn til gjeldende bestemmelser for typegodkjenning av kjøretøy i klasse L, som den nye rammeforordningen skal avhjelpe, herunder:

- regelverket for typegodkjenning av motorsykler er for komplekst
- utslippsnivået for L-kjøretøy er relativt høyt og L-kjøretøyene utgjør relativt sett en stigende andel av det samlede utslipp fra veitransporten
- funksjonelle sikkerhetsaspekter ved kjøretøyene bør ivaretas på en bedre måte
- det mangler regelverk for L-kjøretøy utstyrt med ny teknologi
- visse kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, selges og registreres på EU-markedet, uten å være i overensstemmelse med de nåværende typegodkjenningskrav med hensyn til kjøretøyenes funksjonelle sikkerhet og/eller miljøbeskyttelse.

Forordning 44/2014 gir detaljerte bestemmelser innen områder som er listet opp nedenfor, og herunder gjøres en rekke FN/ECE-regulativer obligatoriske istedenfor tilsvarende EU-rettsakter (direktiv) i samsvar med anbefaling fra CARS 21-ekspertgruppen:

- tiltak mot ulovlige inngrep på drivaggregatet
- ordninger for typegodkjenningsprosedyrene
- produksjonssamsvar
- tilhengerfester og innfestingspunkter
- tyverisikringsanordninger
- elektromagnetisk kompatibilitet (EMC)
- utstikkende deler
- lagring av drivstoff
- lastbærer
- masser og dimensjoner
- funksjonelle aspekter ved egendiagnosesystemer (OBD)
- handtak og fotstøtter til passasjerer
- plass til montering av kjennemerke
- tilgang til reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon
- parkeringsstøtte

Merknader

EU-hjemmel

Forordning 44/2014 er en delegasjonsrettsakt, vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning

Gjeldende norsk regelverk for motorsykkel er implementert i fagkapitlene samt i vedlegg 1 til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Overgangsforskrift

Ettersom det vil kunne komme motorsykler som er typegodkjent i henhold til den nye rammeforordningen med delegerede rettsakter før 2016, har det blitt laget en overgangsbestemmelse i kjøretøyforskriften § 6-3b. Ved forskriftsendring av 6. juni 2014 ble det tatt inn en referanse til forordning 44/2014 i § 6-3b. Bestemmelsen skal sikre at typegodkjente kjøretøy aksepteres i Norge, i tråd med føringer i rammeforordning 168/2013.

Norsk gjennomføring og administrative konsekvenser

Rammeforordning 168/2013 med delegerede rettsakter, herunder forordning 44/2014, vil bli implementert i en ny, egen forskrift for MC. Som utgangspunkt vil ikke implementeringen av forordningen innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme en ny forskrift.

Økonomiske konsekvenser

Implementeringen vurderes ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning. Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen vurderes EØS-relevant og akseptabel for Norge.

32014R0540 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 540/2014 av 16. april 2014 om grenseverdier for støy fra kjøretøy og erstatning av lyddempende systemer og om endring av direktiv 2007/46/EF og oppheving av direktiv 70/157/EØF

Sammendrag av innhold

Formålet med forordning 540/2014 er å redusere støyplagen i Europa og samtidig ivareta det indre marked ved å fastsette harmoniserte bestemmelser om krav til støy fra kjøretøy. Forordningen fastsetter administrative og tekniske krav for EF-typegodkjenning av nye kjøretøy i kategori M og N (personbiler, varebiler, busser, lette og tunge nyttekjøretøy), og til lyddempningssystemer som reservedel og komponenter typegodkjent som separate tekniske enheter. Forordningen opphever direktiv 70/157/EØF med senere endringer, som regulerer dagens støykrav til kjøretøy, og endrer godkjenningdirektiv 2007/46/EF vedlegg IV, VI og XI. I henhold til anbefalingene fra CARS 21-rapporten om å forenkle EUs typegodkjenningsbestemmelser, baserer forordningen seg på UNECE regulativene nr. 51 (med hensyn til målemetode) og nr. 59 (med hensyn til lyddempningssystemer som reservedel).

Nærmere om forordningen

Ny målemetode

Da grenseverdiene sist ble skjerpet, med ikrafttreden i 1995 for nye typegodkjenninger, ble ikke forventet effekt oppnådd. Undersøkelser har senere vist at målemetoden ikke lenger gjenspeilet vanlige kjøremønstre, særlig ved bykjøring. Forordning 540/2014 innfører derfor en ny målemetode som bedre skal representere vanlige kjøremønstre og kjøreforhold i trafikken. Denne målemetoden ble først publisert av UNECE (FNs økonomiske kommisjon for Europa) sin arbeidsgruppe for støy i 2007 og er basert på en revisjon av ISO-standard 362. Målemetoden er beskrevet i forordningens vedlegg II.

Nye grenseverdier

Over en tre-årsperiode, fra juli 2007 til juli 2010, ble kjøretøy ved typegodkjenning testet etter både ny og gammel målemetode. Datamaterialet som ble opparbeidet under perioden med dobbeltesting dannet grunnlaget for Kommisjonens forslag til nye grenseverdier. Elementer som kjøretøykategorier, grenseverdier og datoer for ikrafttreden har blitt noe endret ved Europaparlamentets og Rådets behandling av rettsakten. Nye grenseverdier innføres i faser og skjerpes i to trinn, totalt 3 dB(A) og 4 dB(A) avhengig av kjøretøykategori. Kjøretøykategorier, grenseverdier og datoer for ikrafttreden fremgår av vedlegg III. Første fase implementerer den nye målemetoden og gjelder fra 1. juli 2016 for nye typer kjøretøy. Fase to (første skjerping) gjelder fra 1. juli 2020 for nye typer kjøretøy og fra 1. juli 2022 for nye registreringer. Tredje fase (andre skjerping) gjelder fra 1. juli 2024 for nye typer kjøretøy og fra 1. juli 2026 for nye registreringer. Kommisjonen skal gjennomføre og offentliggjøre en undersøkelse av grenseverdiene for støy innen 1. juli 2021, og ved behov foreslå regelendringer basert på konklusjonene i undersøkelsen.

Supplerende bestemmelser om støy (Additional Sound Emission Provisions - ASEP)

Den nye målemetoden anses å gi et godt bilde av støyforholdene under normal kjøring, men som mindre representativ for støyforholdene under mer ekstreme kjøremønstre. Det er derfor fastsatt supplerende bestemmelser i forordningen som skal ivareta forholdene som ligger utenfor kjøresyklusen som ivaretas gjennom typegodkjenningen (ASEP). Dette skal sikre at støyen fra et kjøretøy i trafikk ikke avviker fra hva man kan forvente ut fra resultatene fra typegodkjenningen for det spesifikke kjøretøyet, og i tillegg forhindre at fabrikanten finjusterer motoren slik at typegodkjenningstesten viser

lavere støynivå enn faktiske støynivåer (eng: cycle beating). Bestemmelsen gjelder for kjøretøygruppene M1 (personbil) og N1 (varebil) med forbrenningsmotor.

Akustiske varselsystem for stillegående kjøretøy (AVAS)

En av miljøfordelene med elbiler er lavere støynivå. Men med økende andel elbiler og hybridbiler har det forsvunnet en lydkilde som især blinde og svaksynte benytter seg av for å orientere seg i trafikkbildet. Enkelte bilfabrikanter har allerede startet utvikling og produksjon av varselsystemer for elbiler og hybrider, og EU ser det som hensiktsmessig å fastsette harmoniserte ytelseskrav for slike akustiske varselsystemer (AVAS - Acoustic Vehicle Alerting System). Systemene skal gjøre fotgjengere og andre myke trafikanter oppmerksomme på kjøretøyets tilstedeværelse og bevegelse. Systemene vil generere lyd fra start og til kjøretøyet har en hastighet på omtrentlig 20 km/h, og under rygging. Over denne hastigheten vil dekk/veibane-støyen være den dominerende lydkilden, slik det også er for personbiler med vanlig forbrenningsmotor. AVAS-systemet skal styres med en bryter som gjør at føreren kan slå av og på varselsystemet. Ved omstart av bilen skal systemet automatisk være på. Fabrikanter skal senest 1. juli 2019 installere AVAS i nye typer elbiler og hybridbiler, og senest 1. juli 2021 i alle nye elbiler og hybridbiler. AVAS-systemet skal tilfredsstille kravene i vedlegg VIII.

Forordningen sier videre at Kommisjonen bør undersøke potensialet for bruk av aktive sikkerhetssystemer i stillegående kjøretøy som elbiler og hybrider for i større grad å oppfylle målsetningen om å forbedre sikkerheten for myke trafikanter i byområder, som blinde, fotgjengere med nedsatt syn og hørsel, syklistene og barn.

I UNECE sin arbeidsgruppe for støy (GRB) er det nedsatt en gruppe som jobber med å utvikle et globalt teknisk regelverk om AVAS (GTR under 1998-avtalen, som Norge har tiltrådt). I henhold til forordningens artikkel 8, kan Kommisjonen senest 1. juli 2017 vedta delegerte rettsakter som reviderer vedlegg VIII og inkludere mer detaljerte ytelseskrav til AVAS, tatt i betraktning utviklingen av ny GTR, eller til aktive sikkerhetssystemer.

Informasjon til forbruker

Kjøretøyfabrikanter og distributører skal bestrebe å sikre at støynivået til hvert kjøretøy målt i henhold til denne forordningen er godt synlig på salgsstedet og i teknisk reklamemateriell. Informasjon om støynivå kan hjelpe forbrukeren til å velge et mindre støyende kjøretøy, og dermed akselerere overgangen til en mindre støyende bilpark.

Med bakgrunn i erfaringene som høstes med anvendelsen av denne forordningen, skal Kommisjonen innen 1. juli 2018 gjennomføre en konsekvensanalyse vedrørende betingelsene av en merkeordning for luftforurensning og støy samt forbrukerinformasjon. Basert på resultatene fra analysen, skal Kommisjonen ev. forelegge Europaparlamentet og Rådet et lovforslag.

Andre momenter som nevnes i forordningen

- Det er mange kilder og faktorer som påvirker støyen. Direktiv 2002/49/EF (END) setter krav til regelmessig gjennomføring av strategiske støykartlegginger. Informasjon fra disse kartleggingene kan legges til grunn for fremtidig forskning om ekstern støy generelt og vegdekkestøy spesielt, til retningslinjer for beste praksis med hensyn til teknologisk utvikling av vegkvalitet og for en klassifisering av typer vegdekker, hvis relevant.

- I arbeidet med å redusere vegtrafikkstøy, bør myndigheter kunne innføre incentiver og tiltak for å oppmuntre til bruk av mer stillegående kjøretøy. For å redusere støy i byområder, bør Kommisjonen og medlemsland fremme kollektivtransport, sykkel og gange. Videre oppmuntres det til å øke den offentlige bevisstheten om betydningen av en jevn og myk kjørestil og av å overholde gjeldende fartsgrenser.

- Kommisjonen skal kunne vedta delegerte rettsakter som endrer vedleggene I, IV, VIII og X.

Merknader

EU-hjemmel

Forordningen er vedtatt med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte, artikkel 114.

Gjeldende norsk lovgivning

Krav til støy fra kjøretøy er regulert i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil, hvor direktiv 70/157/EØF med senere endringer er tatt inn i vedlegg 1. Denne forskriften trådte i kraft 15. september 2012.

Gjeldende norsk politikk

Norge har et nasjonalt mål om å redusere støyplagene i landet med 10 % innen 2020 i forhold til 1999-nivå (St.meld.nr. 26, 2006-2007).

I St.meld.nr 16 (2011-12) Nasjonal transportplan 2010-2019 er det mål om at transportsystemet skal være universelt utformet. Dette er videreført i Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kostnaden ved skjerpede støygrenser vil i hovedsak bli båret av bilindustrien i form av kostnader til FoU og teknisk utvikling. Det er sannsynlig at bilindustrien vil ta igjen disse kostnadene ved å øke prisene på nye biler. Økte utviklingskostnader kan føre til noe økte kostnader for forbrukere og næringsliv ved kjøp av bil.

Norge har ingen produsenter av kjøretøy som blir direkte berørt av strengere grenser til ekstern støy. Forordningen har ikke administrative og økonomiske konsekvenser for Norge utover det som trengs for å implementere rettsakten i norsk forskrift.

Rettslige konsekvenser

Forordningen medfører at forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil må endres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten vurderes å være EØS-relevant og akseptabel for Norge.

32015R0166 Kommisjonsforordning (EU) 2015/166 av 3. februar 2015 som supplerer og endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 når det gjelder inkludering av spesifikke prosedyrer, vurderingsmetoder og tekniske krav, og som endrer europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF og kommisjonsforordning (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 109/2011 og (EU) nr. 458/2011

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/166 fastsetter detaljerte bestemmelser for prosedyrer, tester og tekniske krav for typegodkjenning av kjøretøy i gruppe M, N og O samt komponenter og separate enheter til disse kjøretøyene. Videre endrer forordningen noen vedlegg i direktiv 2007/46/EF for å tilpasse dem til den tekniske utviklingen. Det fastsettes følgende prosedyrer med hensyn til typegodkjenning:

- Når det gjelder ny teknologi eller nye prinsipper/konsepter som er i overensstemmelse med artikkel 20 i direktiv 2007/46/EF.
- Når det gjelder kjøretøy, komponenter og systemer som har EU-typegodkjenning (og merket med "e"), så kan denne godkjenningen brukes i stedet for ECE-typegodkjenning (som er merket "E"). Dette gjelder på de tekniske kravområder som er omfattet av ECE-regulativer.
- Når det gjelder fabrikant som er utpekt som teknisk prøveinstans i henhold til vedlegg XV til direktiv 2007/46/EF.
- Når virtuell prøvemethode har vært brukt i henhold til direktiv 2007/46/EF.

Videre inneholder forordningen bestemmelser angående søknad om EU-typegodkjenning hvor det anvendes komponenter som både er merket med "e" (EU-typegodkjent) eller "E" (ECE-typegodkjent). Det fremgår at komponenter som har EU-typegodkjenning og er merket med "e" skal aksepteres, selv om de brukes i stedet for komponenter som skulle vært godkjent i henhold til ECE-regulativene. Bakgrunnen for dette er følgende: Med virkning fra 1/11-2014 skal komponenter m.m. innenfor en del kravområder være i henhold til forordning 661/2009 (ECE-typegodkjent). Imidlertid har det vist seg vanskelig for bransjen å tilpasse seg dette. De har også restlagre med komponenter m.m. som er EU-typegodkjent. I lys av dette tillates det fortsatt at e-merkede komponenter benyttes ved EU-typegodkjenning.

Artikkel 3 inneholder bestemmelser om typegodkjenning. Dersom den kjøretøytype/komponent/separat teknisk enhet som fremstilles for typegodkjenning tilfredsstillere relevante tekniske bestemmelser og sikrer produksjonssamsvar med ECE-regulativer som er gjort obligatoriske ved forordning (EF) nr. 661/2009, og søkeren oppfyller de relevante krav når det gjelder merking av komponenter, skal typegodkjenningsmyndigheten utstede EU-typegodkjenningsnummer i henhold til nummereringssystemet som fremgår av vedlegg VII til direktiv 2007/46/EF. Videre er det bestemt at dersom det søkes om typegodkjenninger i henhold til artikkel 20 i direktiv 2007/46/EU for ny teknologi, skal samme nummereringssystem brukes.

En fabrikant kan utpekes til teknisk prøveinstans. De generelle betingelsene for dette er fastsatt i vedlegg XV til direktiv 2007/46/EF. Dersom en fabrikant er utpekt som teknisk prøveinstans og har testet komponenter, skal typegodkjenningsmyndigheten utstede EU-typegodkjenningsnummer i

henhold til nummereringsystemet i vedlegg VII til direktiv 2007/46/EF. Det samme er tilfelle dersom virtuelle prøvemethoder er benyttet.

ECE-regulativ nr. 90 omhandler krav til bremsebelegg, bremsetromler og bremsekiver, og artikkel 7 angir når ECE-regulativ nr. 90 trer i kraft for forskjellige kjøretøykategorier.

Artikkel 8 omhandler styrke til førerhus på nyttekjøretøy (kjøretøygruppe N). Med virkning fra 30. januar 2017 skal det ikke utstedes typegodkjenninger til nye typer kjøretøy i gruppe N dersom førerhuset ikke kan dokumenteres etter ECE-regulativ 29. For nye registreringer er datoen satt til 30. januar 2021.

Videre endres artikkel 1 i forordning (EU) nr. 109/2011 hvor virkeområdet gjelder kjøretøy i gruppe N og O, og på avskjermingsystemer som er beregnet for bruk på kjøretøy i gruppe N og O.

Vedleggene til forordning 2015/166 er som følger:

Vedlegg I omhandler administrative bestemmelser ved typegodkjenning av kjørtøyer, komponenter og separate tekniske enheter når det gjelder gjennomføring av forordning (EF) nr. 661/2009.

Vedlegg II endrer vedlegg I til forordning (EF) nr. 661/2009 (vedrørende forordningens virkeområde for avskjerming hvor kravene begrenses til Kjøretøy i gruppe N og O.

Vedlegg III endrer vedlegg IV til forordning (EF) nr. 661/2009. Vedlegget lister opp obligatoriske ECE-regulativer.

Vedlegg IV endrer vedlegg I, IV, XI, XV, og XVI i direktiv 2007/46/EF. I vedlegg er overskriften endret slik at oversikten også gjelder komponenter og andre tekniske enheter. Dette omfatter endringer for innstigningsforhold i bil, krav til førerhus på lastebil, tyverisikring. Videre inneholder denne liste over ECE-regulativer og direktiv/forordninger som skal anvendes ved godkjenning av kjøretøy.

Vedlegg V endrer vedlegg II til forordning (EU) nr. 1003/2010. Dette gjelder plassering av kjennemerke.

Vedlegg VI endrer vedlegg I og IV til forordning (EU) nr. 109/2011. Dette gjelder montering av avskjermingsystemer.

Vedlegg VII endrer vedlegg I del 2 til forordning (EU) 458/2011. hvor det er foretatt endringer i EU`S typegodkjenningssattest.

Økonomiske og administrative konsekvenser

EU-hjemmel:

Forordningen er en endringsforordning, og er vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV) artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning:

Rettsaktene som nå blir endret ved den nye forordningen er inntatt i forskrift 15. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil.

Norsk gjennomføring:

Forordningen vil bli tatt inn i § 3 og vedlegg 1 til nevnte forskrift.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementeringen av forordningen antas ikke å få økonomiske konsekvenser for private eller offentlige myndigheter i Norge. Den vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme ny forskrift. Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalg for handelsforenklinger. Forordningen er relevant og akseptabel for Norge.

32015R0562 Kommisjonsforordning (EU) 2015/562 av 8. april 2015 om endring av Kommisjonens forordning (EU) nr. 347/2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til kravene ved typegodkjenning av visse klasser av motorkjøretøyer når det gjelder avanserte nødbremsesystemer

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 2015/562 er en endringsforordning til forordning (EU) nr. 347/2012, der sistnevnte gjennomfører den del av forordning (EF) nr. 661/2009 som omhandler krav til AEBS (Advanced Emergency Braking Systems) ved typegodkjenning av kjøretøy. Forordning (EU) 2015/562 endrer vedlegg II til forordning 347/2012 og fastsetter testkriterier for advarsel og bremseaktivering for kjøretøy i gruppe M2 og N2 med totalvekt ikke over 8 tonn. Kriteriene som er satt tar hensyn til

utviklingen av internasjonale harmoniserte funksjons- og testkrav som skjer på UNECE-nivå, jf. arbeidet med ECE-regulativ nr. 131 om AEBS.

Forordning (EF) nr. 661/2009 av 13. juli 2009 omhandler vilkår for typegodkjenning av motorkjøretøyer, tilhengere med tilhørende systemer, komponenter og separate tekniske enheter med tanke på generell sikkerhet. Forordningen ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning 40/2012. Av forordningens artikkel 10 følger det at motorkjøretøy i kategoriene M2, M3, N2 og N3 skal være utstyrt med avansert nødbremsesystem, AEBS. Forordning (EU) 347/2012 gjennomfører forordning (EF) nr. 661/2009 og fastsetter spesifikke tekniske krav til AEBS og krav til hvordan dette skal være montert. Videre er testmetode beskrevet, samt hvilke kjøretøygrupper som omfattes av kravene forordningen oppstiller. Bestemmelsene om AEBS gjennomføres i to trinn. Forordning 347/2012 ble tatt inn i forskrift om bil og tilhenger til bil i november 2012.

EU-hjemmel:

Forordningen er en endringsforordning, og er vedtatt av Kommissjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV) artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning:

Forordning 347/2012 er i dag tatt inn i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, vedlegg 1.

Norsk gjennomføring:

Forordning 2015/562 vil bli innarbeidet i vedlegg I til forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementeringen av forordningen antas ikke å få økonomiske konsekvenser for private eller offentlige myndigheter i Norge. Den vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme ny forskrift. Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalg for handelsforenklinger. Forordningen vurderes å være relevant og akseptabel for Norge

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32014R0361 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 361/2014 av 9. april om gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 om transportdokumenter vedrørende internasjonal persontransport med buss og om opphevelse av Kommisjonsforordning (EF) nr. 2121/98

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 361/2014 om gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1073/2009 om transportdokumenter vedrørende internasjonal persontransport med buss og om opphevelse av Kommisjonsforordning (EF) nr. 2121/98 er hjemlet i forordning (EU) 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss om endring av forordning (EF) nr. 561/2006. Forordning 1073/2009 er en del av den såkalte vegpakken som ble vedtatt i EU desember 2010, og innlemmet i EØS-avtalen 16. mai 2014. Vegpakken konsoliderer reglene om yrkes- og markedsadgang for vegtransport. Det vises til EØS-notat "Vegpakkeforslaget - adgang til yrket", "Vegpakkeforslaget - markedsadgang for godstransport" og "Vegpakkeforslaget - markedsadgang for persontransport".

Kommisjonsforordning 361/2014 fastsetter nærmere regler og maler for hvilke kontrolldokumenter, tillatelser og attester som skal brukes ved internasjonal persontransport med turvogn eller buss etter forordning 1073/2009. Kontrolldokumentet er det dokumentet som skal vises fram ved internasjonal turbusstransport og midlertidig kabotasje. I tillegg inneholder forordningen mal for søknadsskjema for internasjonal rutetransport og mal for tillatelse for internasjonal rutetransport, samt mal for attest ved persontransport for egen regning mellom medlemsstatene. I tillegg er det bestemmelser om rapportering av statistiske opplysninger, samt overgangsordninger knyttet til bruk av kontrolldokumenter, tillatelser og attester etter gammel forordning 2121/98. I all hovedsak inneholder

kommisjonsforordning 361/2014 de samme bestemmelser som den opphevede kommisjonsforordningen 2121/98.

Merknader

Kommisjonsforordning (EF) nr. 361/2014 kan gjennomføres i norsk rett ved forskrift. Rettsakten vil ikke medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Norge utover det som følger av forordning (EF) nr. 1073/2009.

Forordningen vurderes å tilhøre Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.)

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsforordning nr. 361/2014 vil være inkludert i høringen om gjennomføringen av vegpakken i norsk rett.

Forordningen er relevant og akseptabel for Norge.

Kapittel III Transport med jernbane

32014R1301 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1301/2014 av 18. november 2014 om tekniske spesifikasjoner for samtrafikkvevnen for delsystemet "energi" i jernbanesystemet i Den europeiske union

Beskrivelse

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1301/2014 av 18. november 2014 om tekniske spesifikasjoner for samtrafikkvevnen for delsystemet "energi" i jernbanesystemet i Den europeiske union (forordningen) ble publisert i EU-tidende 12. desember 2014. Den er fastsatt sammen med flere andre reviderte TSler, og har særlig fellestrekk med TSI infrastruktur og TSI sikkerhet i jernbanetunneler. Forordningen reviderer og slår sammen kommisjonsbeslutning 2011/274/EU (som gjelder konvensjonell jernbane) og beslutning 2008/284/EF (som gjelder høyhastighetsjernbane). Begge disse beslutningene er gjennomført i norsk rett ved forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn med hjemmel i samtrafikkforskriften. Frem til nå er det bare bestemmelsene for konvensjonell jernbane som har hatt praktisk anvendelse i Norge.

Sammendrag av innhold

Forordningen slår sammen de gjeldende TSlene for høyhastighets- og konvensjonell jernbane. Samtidig er det gjort enkelte endringer og forenklinger i bestemmelsene, men dette er av begrenset omfang.

Etter nåværende TSI skal man ta hensyn til største linjehastighet, togtype og togenes kraftbehov ved strømvaktar når man definerer ytelsen delsystemet skal oppnå. I den nye TSlen som følger av forordningen er det i tillegg lagt inn et krav om å ta hensyn til "train service requirement". Videre bruker TSlen de samme definisjonene som i TSI infrastruktur for å angi hva som er nye, fornyede eller oppgraderte anlegg.

Kjøretøy skal ha et energiavregningssystem (EMS - Energy Measuring System) som spesifisert i TSI LOC & PAS. Dette systemet skal sende informasjon om avregning (CEBD -Compiled Energy Billing Data) til en eneriforbruksdatabase (DCS- on-ground energy data collecting system).

Grensesnittprotokollen mellom kjøretøyets EMS og infrastrukturens DCS er ikke avklart, og er et åpent punkt i TSI energi. Dette åpne punktet skal ifølge artikkel 9 nr. 4 lukkes innen 2 år etter at TSlen trer i kraft. 2 år etter at dette åpne punktet er lukket skal medlemstaten ha en energiforbruksdatabase (DCS) på plass som kan avlese energiforbruket på kjøretøy.

Forordningen artikkel 9 krever at medlemsstatene utarbeider en gjennomføringsplan som skal beskrive de tiltakene som fører til at energidelsystemet blir i samsvar med TSlen. Kapittel 7 i TSlen inneholder nærmere føringer for utarbeidelsen av denne planen. Planen skal oversendes de andre medlemsstatene og Kommisjonen innen 31. desember 2015.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Statens jernbanetilsyn har vurdert de reviderte bestemmelsene i TSlen slik at det ikke vil medføre noen praktiske konsekvenser ved gjennomføringen i Norge utover det som allerede følger av nåværende TSI.

Kravet til å utarbeide en gjennomføringsplan vil medføre noe arbeid for de involverte myndighetene. Det er naturlig at denne planen utarbeides i sammenheng med gjennomføringsplanen som skal utarbeides for TSI infrastruktur.

Utover dette er det kan vi ikke se at endringen vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for det private eller det offentlige.

Rettslige konsekvenser

For å gjennomføre forordningen i norsk rett må det gjennomføres en forskriftsendring med hjemmel i jernbaneloven.

Tilsynet har tidligere gitt beskjed til ERA om et behov for en specific case knyttet til verifisering av gjennomsnittlig nyttespenning (mean useful voltage) i TSlens punkt 6.2.4.1. En slik specific case er inntatt for svenske forhold i TSlens punkt 7.4.2.8.1, og tilsvarende må også gjelde for Norge. Det er nødvendig å innta en tilpasningstekst med en specific case for Norge tilsvarende den som er gjeldende for Sverige i TSlens punkt 7.4.2.8.1 knyttet til verifisering av gjennomsnittlig nyttespenning (mean useful voltage).

Sakkyndige instansers merknader

Utkastet til TSI har vært på høring. Bl.a. har Jernbaneverket hatt innspill relatert til behovet for nasjonale tilpasninger.

32014R1303 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1303/2014 av 18. november 2014 om tekniske spesifikasjoner for samtrafikkvegne for "sikkerhet i jernbanetunneler" i jernbanesystemet til Den europeiske union

Sammenheng av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1303/2014 av 18. november 2014 om tekniske spesifikasjoner for samtrafikkvegne for "sikkerhet i jernbanetunneler" i jernbanesystemet til Den europeiske union (forordningen) er en revisjon av kommisjonsbeslutning 2008/163/EF og erstatter denne når den vedtas. Rettsakten får anvendelse på nye og oppdaterte delsystemer fra den treer i kraft, bortsett fra på prosjekter som er på et langt fremskredet stadium og delsystemer som allerede er godkjent etter gjeldende krav.

Vedlegget til forordningen utgjør TSI sikkerhet i jernbanetunneler (TSI SRT). Den oppstiller nødvendige krav for å sikre et optimalt sikkerhetsnivå i jernbanetunneler på en kostnadseffektiv måte. TSlen omhandler bare tunnelspesifikke krav for de berørte delsystemene. Øvrige krav finnes i de respektive TSlene. Den inneholder krav rettet mot delsystemene styring, kontroll og signal, infrastruktur, energi, rullende materiell og drift og trafikkstyring slik disse er beskrevet i samtrafikkforskriften vedlegg II. Fordi sikkerhetsnivået ikke skal reduseres, er det anledning til å ha strengere nasjonale krav enn det som følger av TSlen.

I hovedsak går endringene ut på presiseringer og tydeliggjøring av eksisterende krav. Enkelte krav er gjort mer funksjonelle enn i nåværende TSI SRT. For delsystemet rullende materiell er mange krav flyttet over til TSlen for lokomotiver og rullende materiell for passasjertrafikk (TSI LOC & PAS). Det fremgår nå tydeligere bl.a. hva som er krav til brannslukningspunkter i lengre tunneler og operasjonelle krav for trafikkering i tunneler. Kravene er særlig revidert med tanke på å tydeliggjøre kravene og angi metode for verifisering av disse ved bruk av standardene i EN 45545-serien og EN 50553.

Forordningen inneholder rapporteringsforpliktelser for medlemsstatene vedrørende nasjonale krav og prosedyrer, oversikt over langt fremskredne prosjekter mv. Det er også krav til at det skal foreligge en nasjonal oppdatert gjennomføringsplan for medlemsstatene som oversende de øvrige stater og kommisjonen senest 1. juli 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen erstatter kommisjonsbeslutning 2008/163/EF, som er tatt inn i norsk rett. Forordningen kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn og med hjemmel i jernbaneloven og samtrafikkforskriften. Forskriften som gjennomfører nåværende TSI SRT kan da oppheves. Det er ikke behov for tilpasningstekst.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Da det i hovedsak gjøres klargjøringer, presiseringer og forenklinger i krav ved at de gjøres mer funksjonelle, antas de økonomiske og administrative byrdene for private å være minimale sammenlignet med det som allerede følger av nåværende TSI SRT.

Beslutningen inneholder som nevnt visse rapporteringsforpliktelser for medlemsstatene. Dette vil ikke medføre noen vesentlig administrativ byrde, da dette allerede er notifisert etter nåværende TSI. Det skal utarbeides en nasjonal gjennomføringsplan. Dette kan gjøres i sammenheng med gjennomføringsplanen som skal utarbeides etter TSI infrastruktur og TSI energi.

Sakkyndige instansers merknader

Utkastet til ny TSI SRT var på høring våren 2013 sammen med utkast til ny TSI infrastruktur, TSI energi og TSI LOC & PAS. Det kom ikke inn merknader relatert til TSI SRT av betydning for innholdet i TSlen.

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel for Norge.

32015D0014 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/14 om endring i beslutning 2012/88/EU om den tekniske spesifikasjonen vedrørende delsystemet styring, kontroll og signal i det transeuropeiske jernbanesystemet

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/14, som ble publisert i OJ 7. januar 2015, inneholder nye tekniske spesifikasjoner for samtrafikkveie for delsystemet styring, kontroll og signal i det trans-europeiske jernbanesystemet. Beslutningen inneholder ikke store materielle endringer fra tidligere TSI (beslutning 2012/88/EU) og er i hovedsak en forenkling og oppdatering av gjeldende rettsakt. Virkeområdet er imidlertid blitt utvidet til å gjelde for flere nett med en annen sporvidde enn den vanlige i EU (1435 mm. som i Norge) og det er definert nærmere hvordan håndtering av et system som ikke oppfyller alle krav i TSlen skal håndteres. Videre gjøres det i beslutningen unntak for bruk av ERTMS ombordutrustning i kjøretøy som kun er tenkt å brukes nasjonalt, jf. pkt. 7.3.3.1. For ikke å forsinke innføringen av ERTMS kan det enkelte medlemsland imidlertid stille krav om at slikt kjøretøy likevel skal være utstyrt med ERTMS ombordutrustning jf. pkt. 7.3.3.3.

Rettsakten skal gjelde fra 1. juni 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten kan gjennomføres i norsk rett gjennom endring i forskrift 17. juni 2013 nr. 653 om gjennomføring av TSI- styring, kontroll og signal på det nasjonale jernbanenettet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas i utgangspunktet ikke å ha ytterligere økonomiske eller administrative konsekvenser for det private eller for det offentlige.

Statens jernbanetilsyn er imidlertid i dialog med aktørene i sektoren om behov/ønske om å innføre nasjonale krav om ERTMS-ombordutrustning også for kjøretøy som kun skal brukes nasjonalt, jf. punkt 7.3.3.3. Et slikt krav bør ta utgangspunkt i Jernbaneverkets implementeringsplan for ERTMS, og kravet om at alt ombordutstyr skal være ERTMS-kompatibelt bør evt. gjelde fra 1. januar 2018. Vurdering av en eventuell innføring av et nasjonalt krav iht. beslutningens pkt. 7.3.3.3 vil skje i samråd med aktørene i sektoren og blir behandlet som egen sak hos Statens jernbanetilsyn.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har ikke vært på høring.

Innføring av et nasjonalt krav om ERTMS ombordutrustning fra et hensiktsmessig tidspunkt vurderes i samråd med aktørene i sektoren, og det vil bli innhentet uttalelse om økonomiske og administrative konsekvenser av å eventuelt innføre et slikt krav.

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32014R0139 KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 139/2014 av 12. februar 2014 om fastsettelse av krav og administrative framgangsmåter for flyplasser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008

Sammendrag av innhold

Som ledd i Single European Sky II pakken er virkeområdet til basisforordning (EF) nr. 216/2008 utvidet til å omfatte flyplasser, samtidig som det europeiske flysikkerhetsbyrået EASA er gitt kompetanse innenfor dette fagfeltet jf. forordning (EF) nr. 1108/2009. Forordningen er i hovedsak basert på ICAO' s anneks 14, andre ICAO dokumenter, anbefalinger utarbeidet av Group of Aerodrome Safety Regulators (hvor Norge har og har hatt en aktiv og sentral rolle), elementer fra ulike studier og rapporter, samt "best practices" fra europeiske medlemsstater og tredjeland.

Regelverket er delt inn i to hovednivåer. På den ene siden har vi rettslig bindende regler (pkt. 1-3 nedenfor), og bestemmelser/veiledninger som ikke er rettslig bindende på den andre siden (pkt. 4-6 nedenfor).

1. Grunnleggende regler (Essential Requirements, heretter ER), inntatt som Annex Va til basisforordning (EF) nr. 216/2008. De grunnleggende reglene er overordnede regler som gir rammeverket for den mer detaljerte reguleringen i forordning 139/2014. Bestemmelsene er rettslig bindende.
2. Cover regulation er en del av de gjennomførende reglene (Implementing rules, heretter IR), og inneholder noen overordnede krav og hjemler. Bestemmelsene inneholder blant annet definisjoner, hjemmel for konvertering av sertifikater m.m. Bestemmelsene er rettslig bindende.
3. Gjennomførende regler (IR) for henholdsvis myndigheten (Authority Requirements), flyplassoperatørene (Organisation Requirements) og flyplassdrift (Operations Requirements), gitt som Annex I-III. Annex I-III er igjen inndelt i kapitler (Subparts). Man anses for å oppfylle kravene i de grunnleggende reglene (ER) ved å følge IR'ene. Bestemmelsene er rettslig bindende.
4. Acceptable Means of Compliance (AMC), angir preaksepterte løsninger for oppfyllelse av de gjennomførende reglene (IR) Annex I-III. AMC-materialet er ikke rettslig bindende.
5. Certification Specifications (CS), er konkrete utformingskrav for flyplassen(e). CS'ene er ikke rettslig bindende i seg selv, men blir rettslig bindende for den enkelte flyplass i det man tar de relevante CS'er inn i flyplassens godkjenningvilkår (Certification Basis, heretter CB).
6. Guidance Material (GM) gir veiledende beskrivelse for hvordan de ulike AMC'ene og CS'ene kan oppfylles.

Formålet med regelverket er å skape harmoniserte regler innenfor flyplasssegmentet i Europa. Dette anses blant annet nødvendig på grunn av varierende grad av gjennomføring av ICAO' s flyplassregelverk. En undersøkelse gjort av konsultentselskapet TÜV Nord Aviation på oppdrag fra EASA, viser at mange europeiske land ikke har implementert ICAO Anneks 14 på en tilfredsstillende måte. Norge er blant de landene i Europa som i størst grad har implementert både standardene og anbefalingene.

Luftfartsmyndigheten får en omfattende rapporteringsplikt iht. det nye regelverket, både til EASA og i noen tilfeller også luftfartsmyndigheter i andre medlemsland.

Merknader:

Forordning 139/2014 er hjemlet i forordning (EF) nr. 216/2008 artikkel 1.

Gjeldende norsk lovgivning på området

Gjeldende norske krav til flyplassutforming, flyplassoperatører, utstyr, brann- og redningstjeneste osv følger i hovedsak av forskrift 25. september 2012 om kvalitetssystem i ervervsmessige luftfartsvirksomheter (BSL A 1-1), forskrift 1. oktober 2003 om bruk av system for sikkerhetsstyring innen flysikkerhetstjenesten og bakketjenesten (BSL A 1-9), forskrift 6. juli 2006 om utforming av store flyplasser (BSL E 3-2), forskrift 27. juni 2003 om bakketjeneste ved flyplasser (BSL E 4-1), forskrift 27. april 2004 om plasstjeneste (BSL E 4-2), forskrift 26. august 2004 om elektrotjeneste (BSL E 4-3) og forskrift 1. juli 2006 om brann- og redningstjeneste (BSL E 4-4).

Forordning 139/2014 vil erstatte alle disse forskriftene.

Rettslige konsekvenser for Norge:

1. Virkeområde

Forordningen kommer ikke til anvendelse på alle norske flyplasser. Hvilke flyplasser som vil bli berørt av regelverket følger av basisforordning (EF) nr. 216/2008 artikkel 4, pkt. 3a. Her fremgår det at flyplassregelverket kommer til anvendelse for offentlige flyplasser med instrumentinnflygning eller instrumentutflygning og som har en asfaltert rullebane på minimum 800 meter. Videre følger det av basisforordning (EF) nr. 216/2008 artikkel 2 at flyplassregelverket ikke får anvendelse for flyplasser som «kontrolleres og opereres» av forsvaret. Hvilke flyplasser som «kontrolleres og opereres» av forsvaret og hvilket regelverk som skal gjelde for disse vil bli drøftet nærmere under pkt. 1.1. Etter basisforordning (EF) nr. 216/2008 artikkel 4, nr. 3b kan medlemsstatene velge å unnta flyplasser som har færre enn 10 000 passasjerer i året fra virkeområdet til forordningen. Det er fire flyplasser i Norge som dette er aktuelt for: Fagernes, Notodden, Hasvik og Båtsfjord. Etter dialog med de aktuelle flyplassoperatørene har man kommet frem til at disse flyplassene også skal omfattes av det nye flyplassregelverket.

EØS-avtalen gjelder ikke på Svalbard. Svalbard lufthavn, Longyear faller derfor utenfor virkeområdet til det nye flyplassregelverket. Både Avinor, Luftfartstilsynet og Samferdselsdepartementet mener imidlertid at det samme regelverket bør gjelde for denne flyplassen som for de øvrige flyplasser som Avinor driver. Hvordan dette kan håndteres vil bli drøftet nærmere under pkt 1.1.

1.1 Militære flyplasser/Svalbard lufthavn, Longyear

Som nevnt ovenfor er flyplasser som enten kontrolleres eller drives av forsvaret unntatt fra forordningens virkeområde. Denne problemstillingen er kun aktuell for Ørland, jf. nedenfor. Det følger av basisforordning 216/2008 artikkel 1 nr. 3 at militære flyplasser som har sivil trafikk, men som er unntatt fra forordningens virkeområde, likevel må ha et sikkerhetsnivå som er minst like effektivt som det som følger av de essensielle kravene i annekset Va til basisforordningen. Forutsatt at Moss lufthavn, Rygge blir sivilt drevet og kontrollert i løpet av 2014, vil det kun være Ørland lufthavn som vil falle utenfor forordningens virkeområde. Det legges imidlertid til grunn at det mest hensiktsmessige er at forordningen også gjelder for denne flyplassen. Dette vil sikre at Norge oppfyller forordningens sikkerhetskrav for alle flyplasser med kommersiell aktivitet, og vil også gjøre Luftfartstilsynets tilsynsarbeid enklere.

Departementet legger til grunn at innholdet i regelverket også bør gjøres gjelde for Svalbard lufthavn, Longyear selvom Svalbard ikke er omfattet av virkeområdet til EØS-avtalen.

2. Resertifisering

Det er et krav om at alle norske flyplasser som faller inn under virkeområdet til forordningen skal være resertifisert innen fire år etter at regelverket trer i kraft. I motsetning til dagens flyplassertifikater som utstedes for en periode på fem år, skal sertifikater iht. EU-regelverket gis for en ubegrenset tidsperiode. Luftfartstilsynet mener dette er uproblematisk da man gjennom regimet med hyppige inspeksjoner vil kunne føre tilsyn med at flyplassen tilfredsstiller kravene.

Konsesjonsordningen i Norge vil fortsatt bestå, og retten til å drifte norske flyplasser vil derfor fortsatt være tidsbegrenset. Da konsesjonen skal ivareta andre hensyn enn EU-regelverket, legges det til grunn at gjeldende at konsesjonsreglene ikke er i strid med regelverksforslaget.

3. Fleksibilitet

Regelverket legger opp til at medlemsstatene skal ha stor fleksibilitet med hensyn til nasjonale løsninger. I følge EASA er regelverket utformet slik at de eksisterende flyplasser i stor grad kan opprettholdes slik de fremstår i dag. Det vil være opp til den nasjonale luftfartsmyndigheten å bestemme om man vil benytte seg av de fleksible løsningene som det nye regelverket åpner for. Den fleksibiliteten som regelverket legger opp til kan ses i sammenheng med den generelle utviklingen mot et mer risikobasert tilsyn og innføringen av SMS (Safety Management System) og SSP (State Safety Programme) i luftfarten. Mht. organisatoriske og driftsmessige forhold er fleksibilitet ivaretatt ved muligheten for å utarbeide alternativ AMC (Applicable Means of Compliance). De verktøyene som er ment å sikre fleksibilitet mht. utforming, er ELoS (Equivalent Level of Safety), DAAD (Deviation Acceptance and Action Document) og SC (Special Conditions). Skillet mellom ELoS, DAAD og SC er vagt, og ett og samme avvik kan tenkes løst innenfor flere av fleksibilitetsreglene. Ett hovedskille er at DAAD kun kan benyttes på eksisterende flyplasser som skal konvertere sertifikatet, mens ELoS og SC kan benyttes både for eksisterende og nye flyplasser.

3.1 ELoS (Equivalent Level of Safety)

Luffartsmyndigheten kan tillate en alternativ utforming til hva som er beskrevet i Certification Specifications, forutsatt at flyplassoperatøren kan dokumentere at tilsvarende sikkerhetsnivå opprettholdes.

3.2 SC – spesielle vilkår

Dersom EU-regelverket anses utilstrekkelig eller uhensiktsmessig på grunn av en «annerledes utforming av flyplassen» eller «at erfaringer fra flyoperasjoner viser at regelverket kan gi et lavere sikkerhetsnivå.....», kan luffartsmyndigheten godkjenne en annen teknisk løsning enn den ellers foreskrevne, jf. annex I ADR.AR.C.025. "Spesielle vilkår" forutsettes brukt der det av kostnadsmessige eller topografiske forhold gjør det vanskelig å oppfylle relevante Certification Specifications. I så fall åpnes det for andre løsninger som i kombinasjon med kompenserende tiltak sikrer oppfyllelse av de grunnleggende bestemmelsene (ER). Kompenserende tiltak kan bestå av tekniske løsninger, operative begrensninger, spesielle prosedyrer eller kombinasjoner av disse.

3.3 DAAD (*Deviation Acceptance and Action Document*)

DAAD er et verktøy som kun kan benyttes for flyplasser som eksisterer på tidspunktet for forordningens ikrafttredelse. DAAD skal bare benyttes i tilfeller der de andre verktøyene nevnt ovenfor ikke anses tilstrekkelig. Det er en forutsetning for bruk av DAAD at det er gjennomført en risikoanalyse. Det er ikke adgang til å bruke DAAD etter 31. desember 2019. Dette kan bli problematisk for flyplasser som havner innenfor virkeområdet til forordningen etter dette tidspunktet. Dette vil bli vurdert nærmere under punktet "vurdering".

3.4 Alternativ AMC

AMC-materialet er en beskrivelse av hvordan luffartsmyndigheten eller flyplassoperatøren kan oppfylle regelverket. Hvis luffartsmyndigheten eller flyplassoperatørene oppfyller AMC-materialet er det en rettslig presumpsjon om at luffartsmyndigheten eller flyplassoperatøren oppfyller den underliggende bestemmelsen.

I regelverket åpnes det opp for at den nasjonale myndigheten kan godkjenne et alternativt AMC-materiale både for flyplassoperatøren og for seg selv, jf. ADR.AR.A.015 og ADR.OR.A.015. Dette bidrar til å gi luffartsmyndigheten og flyplassoperatørene et fleksibelt rammeverk.

3.5 Risikoanalyser

Som vist ovenfor vil retten til å benytte alternative løsninger i stor grad forutsette at flyplassoperatørene utarbeider dokumentasjon (fortrinnsvis risikoanalyser) som viser at sikkerhetsnivået opprettholdes på et tilsvarende nivå. Bruk av risikoanalyser brukes i stor utstrekning også i dag innenfor gjeldende nasjonalt regelverk. Risikoanalyser er ofte komplekse, og Luffartstilsynet ser behov for å utvide sin kompetanse innenfor dette området.

4. Nærmere om forholdet mellom dagens utforming av norske flyplasser og de nye kravene

4.1 RESA (Runway end safety area)

I Norge er det i dag et krav om et 60 meter langt sikkerhetsområde før terskel på presisjonsrullebaner. Dette er et mildere krav enn det som fremgår av det nye EU-regelverket, hvor det i tillegg til de 60 meterne, er et krav om minimum 90 meter RESA før terskel. Videre er det anbefalt at RESA før terskel er 120 meter på kode 1 og 2 rullebaner og 240 meter på kode 3 og 4 rullebaner. I Norge er det særlig ved kortbanenettet at det kan være problematisk å tilfredsstille kravene til 90 (120) meter RESA før terskel. Avhengig av flyplassens beliggenhet og topografi, kan imidlertid dagens løsning med et 60 meter langt sikkerhetsområde før terskel aksepteres enten ved bruk av SC eller DAAD, jf. beskrivelsene ovenfor.

4.2 Taksebane på plattform

Etter dagens norske regelverk skilles det mellom taksebane og taksebane på plattform med hensyn til hvilken avstand det må være mellom luftfartøy på taksebane og andre objekter. På taksebane på plattform er det et mildere krav til adskillelse enn ved øvrige taksebaner. Denne særnorske bestemmelsen finnes ikke i EU-regelverket. Det betyr at det vil bli stilt strengere krav til avstand mellom luftfartøy og andre objekter på taksebane på plattform enn hva tilfellet er i dag. Dagens løsninger på norske flyplasser vil imidlertid kunne videreføres ved bruk av enten SC eller DAAD.

4.3 Helninger på sikkerhetsområdet

Gjeldende norske regelverk tillater noe brattere helning enn det som følger av EU-regelverket. Dette kompenseres med et særnorsk krav til helninger utenfor planert del.

Det legges til grunn at denne løsningen kan videreføres på samme grunnlag som ovenfor.

4.4 nedfelte lys på rullebanesnuplass

I det nye regelverket er det krav om nedfelte lys på rullebanesnuplass. I dagens norske regelverk er det imidlertid krav om at rullebanesnuplassen skal merkes med merkemaling, og det legges til grunn at denne løsningen vil aksepteres ved bruk av DAAD (Deviation Acceptance and Action Document).

4.5 Brann og redning

I Norge er det strengere krav til brann- og redningstjeneste enn det som fremgår av EU-regelverket, som i stor grad er basert på ICAOs bestemmelser. EU-regelverket innebærer blant annet at krav om røykdykkertjeneste og krav til to utrykningskjøretøy i kategori 5 bortfaller. I tillegg vil flyoperatørene kunne nedgradere brann- og redningstjenesten med en kategori dersom det er færre en 700 flybevegelser med luftfartøy i øverste kategori i de tre travleste sammenhengende månedene i året, eller ved operasjoner med fraktfly jf. Guidance Material (GM5) ADR.OPS.B010 (a) og (c). Muligheten til å nedgradere brann- og redningskategori var opprinnelig en del av Acceptable Means of Compliance (AMC). Ved at dette i stedet er gjort om til GM, er det naturlig å forstå det slik at det vil være opp til hver enkelt medlemsland å tillate slik praksis eller ikke.

4.6 Safety Management System (SMS) og State Safety Programme (SSP)

Forordningen innfører krav til SMS og SSP på flyplassområdet, som i stor grad er basert på ICAOs bestemmelser om dette. Innføringen av disse to nevnte systemene innebærer at man i større grad fokuserer på å identifisere og håndtere risiko, i stedet for ensidig å fokusere på oppfyllelse av krav i regelverket. SMS og SSP anses som kritiske faktorer for økt flysikkerhet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er i EU-regelverket krav om at luftfartsmyndigheten skal ansette tilstrekkelig personell for å utføre de pålagte oppgavene sine på en tilfredsstillende måte. Ressursbehovet i Luftfartstilsynet har økt som følge av at flyplassoperatørene skal følges tettere opp, at kravene til rapportering blir strengere, samt som følge av overgang til risikobasert tilsyn og økt bruk av risikoanalyser. Luftfartstilsynet har allerede bemannet opp flyplassseksjonen slik at disse kravene kan håndteres på tilfredsstillende måte.

Luftfartstilsynet vil også få økte kostnader som følge av at eksisterende prosedyrer må revideres, nye prosedyrer må utarbeides og inspektørene må læres opp. Luftfartstilsynet vil håndtere dette innenfor eksisterende budsjettammer.

Avinor har uttalt at selskapet allerede har gjort store investeringer knyttet til utformingen av flyplassene sine som følge av eksisterende nasjonale krav. Kravene i EU-regelverket er dermed i all hovedsak ivare tatt. Avinor antar at selskapet kan benytte dagens terskel- og baneendelys for å kompensere for de nye kravene til nedfelte lys på rullebanesnuplass. Avinor har uttalt at det kan bli aktuelt å opprette én til to nye funksjoner for å oppfylle kravene til ansvarlig personell, kompetanseplanlegging og rapportering. Avinor har anslått at innføringen av regelverket, inkludert forprosjekt og fremtidig oppfølging blant annet som følge av resertifiseringen av samtlige flyplasser, krever i alt 25.000 arbeidstimer og direkte utgifter på ca. 2,5 millioner kroner.

Videre har Avinor pekt på at det er en viss usikkerhet knyttet til administrative og økonomiske konsekvenser inntil selskapet har full oversikt over hvordan EU-regelverket vil virke i praksis. Departementet legger uansett til grunn at Avinor håndterer konsekvensene innenfor eksisterende rammer.

Øvrige flyplassoperatører har ikke gitt noen konkrete anslag over konsekvenser ved det nye regelverket. Departementet antar imidlertid at strengere krav til organisasjonen, dokumentasjon og rapportering kan få betydning for lønnsomheten for mindre flyplasser som Geitryggen, Stord og Notodden.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynets vurdering er at de fleste flyplassene vil kunne fortsette uten å foreta særlig store endringer som følge av EU-regelverket. Videre at man kan fortsette å operere med kortere sikkerhetsområde etter babeende, videreføre løsningen med helninger på sikkerhetsområdene, samt ha alternativ løsning til nedfelte lys på rullebanesnuplass, selvom dette riktignok må vurderes konkret for hver enkelt flyplass. Luftfartstilsynets generelle vurdering er at sikkerheten ved norske flyplasser er svært god allerede.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet etablerte tidlig en "nasjonal referansegruppe" for bistand, konsultasjon og informasjon i forbindelse med norsk involvering i regelverksprosessen som foregikk hos EASA og deretter i EU-

kommisjonen. Gruppen har bestått av de norske flyplassoperatørene, Forsvaret, flyselskapene, NHO Luftfart og Samferdselsdepartementet. Gruppen har hatt følgende mandat:

- Gi innspill til innholdet i nytt EASA regelverk for flyplass
- Bidra til å tydeliggjøre konsekvensene av EASAs utkast til forordninger og direktiver innenfor dette området.

- Bidra i EØS-prosessen ved implementeringen av nytt regelverk i norsk rett
- Være et ledd i høringsprosessen ved gjennomføringen av regelverket i Norge

Deltakerne i referansegruppen har underveis i arbeidet gitt uttrykk for at de er positive til at det innføres et felleseuropeisk regelverk for flyplasser. Flyplassoperatørene, og da i første rekke Avinor, har gitt en del direkte innspill til høringsrundene hos EASA. Disse innspillene har i stor grad samsvart med hva Luftfartstilsynet har spilt inn.

Deltakerne i nasjonal referansegruppe har i hovedsak vært positive til innføringen av et felleseuropeisk regelverk innenfor flyplassområdet. Flyplassoperatørene, og da særlig Avinor, har kommet med en del innspill til den nylig gjennomførte NPA behandlingen. Innspillene samsvarer i stor grad med det Luftfartstilsynet har meldt inn, og da særlig fokuset på konsekvensene av økt byråkrati, jf. ovennevnte om økte/endrede krav til rapportering og dokumentering.

Luftfartstilsynet har hatt utkast til gjennomføringsforskrift på høring. Her har Norsk Flytekniker Organisasjon (NFO) blant annet kommentert at det ikke bør gis dispensasjoner fra krav til sikkerhetsområder av flysikkerhetsmessige hensyn. Departementet mener imidlertid at kravene til dokumentasjon av tilsvarende sikkerhetsnivå gjennom bruk av risikoanalyser mv gir tilfredsstillende forsikring om at sikkerheten vil være ivaretatt.

NHO Luftfart stiller spørsmål ved hvorfor det ikke legges opp til å benytte seg av muligheten til å nedgradere brann- og redningstjenesten som ligger i regelverket. NHO Luftfart peker også generelt på at det er viktig at norske myndigheter benytter den fleksibiliteten som ligger i regelverket. Også Avinor har stilt spørsmål ved hvorfor man ikke nedgraderer kravene til brann- og redningstjenesten når EU-regelverket åpner for dette. Departementet viser her til Luftfartstilsynets vurdering om at det av flysikkerhetsmessige grunner er nødvendig å opprettholde dagens nasjonale nivå på brann- og redningstjenesten.

Regelverket er EØS-relevant og akseptabelt.

32015D0984 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2015) 984 av 19. februar 2015 som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder flyfrakt og post fraktet inn til unionen

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket. Den foreslåtte rettsakten endrer beslutning 2010/774/EU så langt det gjelder flyfrakt og post som fraktes til EU fra tredjeland. Endringene gjøres i tillegg 6-Fii og tillegg 6-I. Da innholdet i beslutningen er konfidensielt, gjøres det ikke nærmere rede for detaljene i dette.

Merknader

Beslutningen er gitt med hjemmel i forordning (EF) nr. 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100. Forslag til nytt regelverk utfyller beslutning 2010/774/EU som allerede er gjennomført i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Rettsakten vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv., og tilhører gruppe 2. Beslutningen vil per idag ikke ha noen administrative eller økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet og norske aktører som flyr frakt eller post fra tredjeland til EU. Dette kan endre seg hvis norske aktører senere endrer sine rute- og trafikkplaner.

Sakkyndige instansers merknader

Det anses ikke nødvendig av rettsakten må behandles i spesialutvalget for transport, jf. prøveordningen for SU transport. Saken har ikke vært på nasjonal høring. Forslag til nytt regelverk utfyller beslutning 2010/774/EU som allerede er gjennomført i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Rettsakten anses som EØS-relevant og akseptabel.

32015R0187 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/187 av 6. februar 2015 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til gjennom søking av håndbagasje og 32015D0561 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning C(2015) 561 av 6. februar 2015 om endring av kommisjonsbeslutning 2010/774/EU med hensyn til gjennom søking av håndbagasje

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket. Det foreligger bevis for at terrorister forsøker å utvikle måter å skjule improviserte eksplosive anretninger (IED) på for å omgå de eksisterende sikkerhetstiltakene for gjennom søking av håndbagasje. Med bakgrunn i dette har Kommissjonen foreslått å gjennomføre endringer i forordning 185/2010 kapittel 4 og 12.

I kapittel 4 er punkt 4.1.2.1 endret. Gjeldende regelverk fastsetter at før håndbagasjen gjennom søkes, skal bærbare datamaskiner og andre store elektriske apparater tas ut av håndbagasjen og gjennom søkes separat. Forslaget innebærer at passasjerer slipper å ta ut nevnte elektriske apparater fra håndbagasjen dersom håndbagasjen gjennom søkes med system for påvisning av sprengstoffer (EDS) som møter standard C2 eller høyere. Bestemmelsen fastsetter ikke et krav til EDS, dette er kun et alternativ.

Kommissjonen har også foreslått en lignende endring i punkt 4.1.2.8 i de tilfellene hvor store elektriske apparater ikke er tatt ut av håndbagasjen før gjennom søking. Gjeldende regelverk fastsetter at all håndbagasje i slike tilfeller skal gjennom søkes på nytt etter at apparatet er tatt ut av bagasjen og det elektriske apparatet skal gjennom søkes separat. Forslaget innebærer at apparatet ikke trenger å gjennom søkes separat dersom håndbagasjen gjennom søkes med EDS som møter standard C2 eller høyere. Bestemmelsen fastsetter ikke et krav til EDS, dette er kun et alternativ.

I kapittel 12 er det lagt til tre nye punkter som gjelder standard for EDS. Kommissjonen fastsetter standarder for EDS-utstyr for gjennom søking av håndbagasje, håndbagasje som inneholder bærbare datamaskiner og andre store elektriske apparater, og håndbagasje som inneholder bærbare datamaskiner og andre store elektriske apparater og væske, spraybokser og gele (LAGs). Kommissjonens gjennomføringsbeslutning endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU og inneholder tilhørende bestemmelser som er konfidensielle og vil derfor ikke bli publisert eller kommentert her.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen og beslutningen er gitt med hjemmel i forordning (EF) nr. 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100. Forslag til nytt regelverk utfyller forordning (EU) nr. 185/2010 og beslutning 2010/774/EU. Rettsaktene vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv., og tilhører gruppe 2. Med hensyn til den terrortrussel som er nevnt innledningsvis er det viktig at regelverket blir tatt inn i EØS-avtalen, og gjennomført i norsk rett samtidig som det trer i kraft i EU. Norge er en del av One-Stop Security-systemet, som innebærer at vi har det samme sikkerhetsnivået som resten av EU. Dersom regelverket ikke inntas samtidig, kan konsekvensen bli at vi ikke anses for å oppfylle de felleseuropeiske sikkerhetsstandardene og dermed ikke er en del av One-Stop Security.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Som det fremkommer ovenfor, er det ikke et krav om at lufthavnoperatører skal anskaffe EDS-maskiner. Rettsaktene kan få økonomiske og administrative konsekvenser for de norske lufthavnoperatørene som velger å gå til innkjøp av EDS-utstyr ettersom utstyret er kostbart og de må følge opp utstyret med vedlikehold og lignende. Avinor har anslått at en EDS-maskin kan koste ca 3-4 millioner kroner. Det er 52 lufthavner i Norge, og det er derfor potensielt tale om et stort antall EDS-maskiner. Ved store lufthavner kan det være nødvendig med flere maskiner, for eksempel ved Oslo lufthavn Gardermoen, som har mange sikkerhetskontrollsluser. Bytte fra røntgenmaskin til EDS kan i

enkelte tilfeller innebære behov for ombygging av fasiliteter, slik som terminalbygg og sikkerhetskontrollpunkt, på grunn av vekten på utstyret. Det er per i dag usikkert hvor mange EDS-maskiner Avinor og øvrige lufthavnoperatører kommer til å anskaffe. Kostnadene blir finansiert gjennom en egen securityavgift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene følger EFTAs hurtigprosedyre, og behandles ikke i SU Transport. De har heller ikke vært på nasjonal høring.

Rettsaktene anses for å være EØS-relevante og akseptable.

32015R0445 Kommisjonsforordning (EU) 2015/445 av 17. mars 2015 om endring av forordning (EU) nr. 1178/2011 når det gjelder tekniske krav og administrative prosedyrer knyttet til flymannskap i sivil luftfart

Sammendrag av innhold

I. Bakgrunn

Komisjonsforordning (EU) nr. 1178/2011 er del av det nye felleseuropeiske regelverket for sivil luftfart som ligger under basisforordningen (EF) nr. 216/2008. Forordningen inneholder bestemmelsene for sertifisering av besetningsmedlemmer. Dette inkluderer også regler for allmennflyging (GA), men på grunn av overgangsregler har de fleste av disse reglene ikke kommet til anvendelse ennå for denne gruppen. Begge de nevnte forordningene er gjennomført i norsk rett (se egne EØS-notat for disse).

Parallelt med at forordning 1178/2011 er kommet på plass, har EU-kommisjonen og EASA (European Aviation Safety Agency) igangsatt et prosjekt for å evaluere hvordan de nye reglene virker inn på allmennflysegmentet i luftfarten, og hvordan man ønsker at de regulatoriske rammevilkårene for dette segmentet skal være. Dette prosjektet har fått navnet "General Aviation Roadmap". Et element av dette arbeidet er å utarbeide et tredje alternativ som gjør at allmennflysegmentet ikke omfattes av reglene for komplekse og ikke-komplekse utdanningsorganisasjoner (Approved Training Organizations -ATO). Som følge av dette har EU-kommisjonen nå lagt frem et forslag til endring av forordning 1178/2011, der fristene for å implementere forordningen forlenges for allmennflysegmentet.

II. Nærmere om innholdet i forslaget

...

Forordning 1178/2011 del ORA (Organisational Requirements for Aircrew) krever at dagens treningsorganisasjoner for lett luftfart, som leverer utdanning til privatflygersertifikatene PPL, LAPL og seil- og ballongflygersertifikater, skal sertifiseres til å bli såkalte Approved Training Organizations (ATO) innen 8. april 2015. Dette innebærer blant annet krav til en mer kompleks driftsform enn hva som gjelder i dag. På grunnlag av sterke tilbakemeldinger fra allmennflysegmentet og fra enkelte medlemsstater om at dette innebærer uforholdsmessig overregulering av denne delen av luftfarten, samt det pågående arbeidet med et veikart for allmennflysegmentet (General Aviation Roadmap), foreslår EU-kommisjonen enkelte endringer i forordning 1178/2011.

For å skaffe seg nødvendig tid til å vurdere hvilken løsning som vil være best tilpasset slike treningsorganisasjoner og det sikkerhetsnivået som er ønskelig, foreslår EU-kommisjonen at overgangsreglene for disse treningsorganisasjonene forlenges til april 2018. Nærmere bestemt foreslås følgende endringer i forordning 1178/2011:

- Artikkel 10 (a) (3) foreslås endret slik at krav til sertifisering som ATO for treningsorganisasjoner godkjent etter nasjonalt regelverk (JAR-godkjent) før 8. april 2015 og som leverer PPL-sertifikat utdanning, ikke trer i kraft før 8. april 2018. Denne bestemmelsen endres også slik at JAR-godkjente treningsorganisasjoner som er sertifisert for utdanning til PPL-sertifikat, i tillegg kan tilby utdanning til LAPL-sertifikat på visse vilkår.
- Artikkel 12 (2) foreslås endret slik at medlemsstatene kan forlenge overgangsfristene for utdanningsreglene (i forordning 1178/2011 annex I) som omhandler LAPL-, SPL- og BPL-sertifikater, samt kan forlenge overgangsfristene for enkelte rettigheter innen lett luftfart.
- Det foreslås videre at medlemsstatene kan forlenge overgangsfristene slik at det ikke stilles krav om ATO-sertifisering for treningsorganisasjoner som leverer utdanning til nasjonale LAPL-, SPL- og BPL-sertifikat før 8. april 2018.

EU-kommisjonen benytter også anledningen til å ta inn en del andre spredte endringer av forordning 1178/2011. Dette er rettelser av feil og andre korrigeringer som foreslås på grunnlag av erfaringer fra den første tiden denne forordningen har virket. Blant annet foreslås følgende:

- Økning av øvre aldersgrense for kommersielt ballongsertifikat fra 65 til 70 år.
- Harmonisering av reglene om rettighetsforlengelse for en-motors landfly og en-motors sjøfly, slik at reglene blir lik et unntak (etter art. 14(6) i basisforordningen 216/2008) som Norge har fått innvilget.
- At reglene for sertifikatutformingen lempes slik at statene har større frihet når det gjelder utformingen av sertifikatene fra og med sertifikatets side 4. Dette gjør det blant annet enklere å påføre restriksjoner og merknader.
- Mulighet for at de nasjonale luftfartsmyndighetene på visse vilkår kan utvide tilsynsintervallet for treningsorganisasjoner som leverer utdanning til PPL, LAPL, SPL og BPL-sertifikater med tilhørende rettigheter.
- Enkelte lettelser i reglene om kreditering av teori-eksaminasjoner.
- Lettelser i enkelte bestemmelser som omhandler sertifikatkrav for lett luftfart.
- Tidsbegrenset validering av tredjelands sertifikater i forbindelse med deltakelse i flygeoppvisninger, konkurranser og andre ikke-erhvervsmessige arrangementer av kort varighet.
- En stat gis mulighet til å validere tredjelands sertifikater PPL, SPL og BPL inntil 28 dager per kalenderår.

I tillegg foreslås enkelte nye bestemmelser i forordning 1178/2011, som implementerer krav fra ICAO annex 1 om «upset prevention and recovery training». Dette er regler om trening som skal styrke piloters ferdigheter på å gjenvinne kontroll over et luftfartøy som er ute av kontroll. Reglene er resultat av en internasjonal satsning for å motvirke ulykker som følge av at luftfartøyet kommer ut av kontroll. Treningskravene vil gjelde treningsorganisasjoner som leverer trening for ervervsmessige luftfartssertifikater, samt piloter som gjennomfører trening i forbindelse med slike sertifikater. Reglene om «upset prevention and recovery training» får ikke virkning før 8. april 2018.

III. Overgangsregler

Som nevnt over, er en sentral del av forordningen en utvidelse av overgangsfristene innen lett luftfart. Norge vil benytte seg av muligheten til å forlenge overgangsfristen for reglene vedrørende lett luftfart til 8. april 2018.

Forordningen åpner for en utvidelse av overgangsfristen til 8. april 2016 for valideringsbestemmelser vedrørende innehavere av sertifikat og legeattest utstedt i tredjeland, som er involvert i ikke-kommersielle operasjoner. I Norge trådte disse reglene i kraft 8. april 2014, og Norge vil således ikke benytte denne muligheten for utvidet frist.

Merknader

I. Hjemmel i EF-traktaten

De foreslåtte endringene av forordning 1178/2011 vil være hjemlet i forordning 216/2008 (EASA basisforordning) artikkel 5 og 8, som igjen er hjemlet i TFEU artikkel 100.

II. Gjeldende regler på området

For treningsorganisasjoner som leverer utdanning til privatflygersertifikat for fly og helikopter (PPL-A og PPL-H) gjelder forskrift 20. november 2009 nr. 1407 om sertifisering av flygere og flygetreningsorganisasjoner for fly og helikopter (JAR-FCL forskriften). For treningsorganisasjoner som leverer utdanning til seil- og ballongflygere gjelder forskrift 20. desember 2000 nr. 1674 om flygeskoler, registrerte fasiliteter for flygende personell (BSL C 10-1a). Disse forskriftene gjelder i dag for den delen av forslaget som omhandler utsettelse av overgangsreglene til nytt felleseuropeisk regelverk.

III. Rettslige konsekvenser

De rettslige konsekvensene av forslaget vil være at overgangsreglene i forordning 1178/2011 endres, slik at dagens nasjonale bestemmelser for de berørte treningsorganisasjonene og de angjeldende luftsportssertifikatene får virke fram til 8. april 2018. Forslaget vil også medføre at forordning 1178/2011 tilføyes nye bestemmelser som nevnt over. Rettsakten tilhører gruppe 2.

IV. Administrative konsekvenser for Norge

Foruten arbeidet med gjennomføring av endringsforordningen, og et korresponderende behov for å gjøre visse endringer i Luftfartstilsynets saksbehandlingsprosedyrer, ventes ikke endringene å medføre ressurskrevende administrative konsekvenser for Norge.

V. Økonomiske konsekvenser for private og for offentlige myndigheter i Norge

De foreslåtte endringene kommer etter ønske fra allmennflysegmentet i markedet og fra flere EU-medlemstater. Utsettelsen av overgangsfristene vil gi EU ytterligere tid til å vurdere proporsjonaliteten av vedtatte regler for treningsorganisasjoner i forordning 1178/2011, som ennå ikke er trådt i kraft. Endringene har ikke betydning for treningsorganisasjoner som allerede er godkjent som ATO. For JAR-godkjente treningsorganisasjoner (RF'er) godkjent før 8. april 2015 uten ATO-godkjenning, betyr endringsforslaget at de kan fortsette å operere etter de gjeldende nasjonale reglene uten å ha ATO-godkjenning frem til 8. april 2018. I tillegg kan de på visse vilkår tilby utdanning til LAPL. Foruten LAPL

kan de ikke tilby trening for nye sertifikater eller rettigheter uten å bli godkjent som ATO. Treningsorganisasjoner etablert etter 8. april 2015 som ønsker å utdanne til PPL eller LAPL, må ha godkjenning som ATO i henhold til forordning 1178/2011. Øvrige treningsorganisasjoner som kun tilbyr nasjonale sertifikater, bevis og rettigheter, kan fortsette som før fram til 8. april 2018. Dette gjelder primært nasjonalt seilflybevis og ballongførerbevis, se for øvrig del 2 over. Denne delen av forslaget anses ikke å medføre nye økonomiske eller administrative konsekvenser for markedet eller myndighetene.

De øvrige endringene og korrigeringsene av forordning 1178/2011 har til hensikt å rette opp feil og utilsiktede virkninger av regler i denne forordningen, samt gjøre enkelte lettelser i reglene for allmennflysegmentet av luftfarten. Konsekvensen vil være en tydeliggjøring og forenkling av de aktuelle bestemmelsene. Dette ventes å føre til noe reduserte kostnader for privatflygere som omfattes av endringene. De foreslåtte reglene vil ikke medføre negative økonomiske konsekvenser for norske myndigheter.

Reglene om «upset and prevention training» vil medføre noe endrede treningskrav for treningsorganisasjoner som leverer trening for ervervsmessige luftfartssertifikater. Reglene vil medføre behov for enkelte endringer i deler av treningsprogrammene til disse organisasjonene. EASA vil utvikle veiledningsmateriale som skal hjelpe organisasjonene med å utvikle disse programmene. Forslaget foreslår en tre års overgangsperiode før kravene må etterleves. Dette vil gi de berørte aktørene anledning til å tilpasse seg de endrede kravene. De økonomiske og administrative konsekvensene av disse endringene anses ikke å være store.

Sakkyndige instansers merknader

Saken er sendt på nasjonal høring.

Det er ikke behov for behandling i spesialutvalget for transport.

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

32015R0640 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/640 av 23. april 2015 om ytterligere luftdyktighetsspesifikasjoner for visse operasjoner og om endring av forordning (EU) nr. 965/2012

Sammendrag av innhold

I. Bakgrunn

Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/640 tar den eksisterende JAR-26 inn i det felleseuropeiske regelverket om sivil luftfart. Forordningen inneholder i tillegg en mindre endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 965/2012.

JAR-26 ble utviklet av Joint Aviation Authorities (JAA) for å gjennomføre enkelte ytterligere luftdyktighetskrav for luftfartøyer som allerede var sertifisert. Disse kravene har kommet som følge av senere sikkerhetsforbedringer som resultat av forskning, utvikling og analyser av luftfartshendelser og -ulykker. For nye luftfartøyer blir disse luftdyktighetskravene gjort gjeldende ved sertifiseringen.

Enkelte av disse kravene var det imidlertid behov for å la gjelde for luftfartøyer som allerede var sertifisert. For dette ble JAR-26 etablert. JAR-26 påla luftfartsoperatørene å gjennomføre kravene på aktuelle luftfartøyer. JAR-26 har fram til nå blitt håndhevet gjennom nasjonal lovgivning. Utvidelsen av EU/EØS lovgivningen for sivil luftfart under forordning 216/2008, medfører at slik nasjonal gjennomføring av JAR-26 må erstattes av tilsvarende felleseuropeiske regler.

II. Kommisjonsforordning 2015/640 – formål, oppbygging og innhold

Formålet med forordning 2015/640 er å ta de eksisterende luftdyktighetskravene i JAR-26 inn i felleseuropeiske regler, slik at sikkerhetsnivået som følger av anvendelsen av JAR-26 opprettholdes. Siden luftdyktighetskravene i forordning 748/2012 ikke gjelder luftfartøyer som allerede er sertifisert, var det ikke mulig å ta kravene i JAR-26 inn i forordning 748/2012.

På samme måte som under JAR-26 skal kravene i forordning 2015/640 overholdes og gjennomføres av luftfartsoperatørene. Forordningen inneholder derfor også en mindre endring av forordning 965/2012, Part ORO, der luftfartsoperatørene som anvender de aktuelle luftfartøyene pålegges å overholde kravene i den nye forordningens annex I (Part-26) som omhandles under.

Hovedbestemmelsene i forordningen består av 6 kortfattede artikler. Hoveddelen av de materielle reglene finnes i forordningens annex I (Part-26). Forordningen gjelder luftfartøyer registrert i EU/EØS medlemsstater, samt luftfartøyer registrert i tredjeland som anvendes av en operatør underlagt tilsyn av en slik medlemsstat, jf. forordning 2015/640, artikkel 1. Disse luftfartøyene skal tilfredsstillere kravene i Part-26, jf. forordningens artikkel 3. På samme måte som JAR-26 inneholder Part-26 kun krav som

gjelder store luftfartøyer som brukes til ervervsmessig lufttransport (CAT). Forordning 2015/640 inneholder ikke krav for andre luftfartøyer.

Part-26 viderefører kun reglene fra JAR-26. For å ha samme funksjonsbaserte oppbygning som den øvrige EU-lovgivningen for sivil luftfart under forordning 216/2008, og for å sikre aktørene regelverket skal gjelde for en viss fleksibilitet i måten reglene kan oppfylles, har man valgt en to-delning av reglene hvor de overordnede krav finnes i Part-26, mens de detaljerte kravene finnes i den tilhørende CS-26. Reglene i Part-26 er forordningsbestemmelser som skal anvendes likt av alle («hard-law»). De tilhørende detaljerte reglene i CS-26 inneholder den nærmere beskrivelsen av hvordan kravene som stilles i Part-26 oppfylles. CS-26 er vedtatt av EASA som en «executive directors decision» og er publisert på EASAs internettside. Hensikten med å fastsette de detaljerte kravene i en CS (certification specification) er for det første å gi EASA en viss mulighet til å oppdatere regelverket i takt med fremvekst av nye produkter og andre dokumenterte måter å oppnå samme sikkerhet på, uten at selve forordningen må endres for hver gang. For det andre vil det å utgi detaljerte krav i en CS gi luftfartsoperatørene mulighet til å utarbeide og få godkjent egne, alternative CS dersom det kan dokumenteres at sikkerhetsnivået opprettholdes like godt.

Part-26 inneholder krav til setebelteanordninger m.m. (bestemmelsen 26.50), krav til tilgang, plassering og merking av nødutganger (bestemmelsene 26.100/105/110/120), krav til bruk av flammehemmende materialer i kabinen m.m. og i lasterommet (bestemmelsene 26.150/155/160), krav til varsel-lyd i cockpit dersom landingshjul ikke er i riktig posisjon (bestemmelsen 26.200), samt krav til alternativ mulighet for åpning av cockpitdør i tilfelle flygebesetningen er satt ut av spill (bestemmelsen 26.250).

III. Ikrafttredelse og overgangsregler

Forordning 2015/640 trer i kraft 14. mai 2015. Av forordningen artikkel 5 fremgår det at luftfartøyer som tilfredsstiller kravene i JAR-26 amendement 3 skal anses å tilfredsstille de tilsvarende kravene i forordningen.

Merknader

I. Hjemmel i EF-traktaten

Forordning 2015/640 er hjemlet i forordning 216/2008 (EASA basisforordningen) artikkel 5 nr. 5(e)(vi), som igjen er hjemlet i TFEU artikkel 100.

II. Gjeldende regler på området

JAR-26 utkom i første utgave i 1998. Den seneste versjonen (amendment 3) er fra 2005. På tross av Norges medlemskap i JAA ble JAR-26 av uviss grunn ikke gjennomført i norsk rett. Luftfartstilsynet har imidlertid utgitt en AIC (AIC-N 33/10) hvor de aktuelle luftfartsoperatørene gjøres kjent med JAR-26 og bes bekrefte at denne anvendes ved bruk av JAR-26 compliance checklist.

III. Rettslige konsekvenser for Norge

Den rettslige følgen av at forordning 2015/640 tas inn i EØS-avtalen og deretter gjennomføres i Norge, blir at kravene i Part-26 (tidligere JAR-26) blir forskriftsfestet. I tillegg medfører endringen av forordning 965/2012 behov for en mindre endring av forskrift 7. august 2013 om luftfartsoperasjoner.

IV. Administrative konsekvenser for Norge

For Luftfartstilsynet ventes ikke reglene i forordning 2015/640 å medføre vesentlige administrative konsekvenser. Reglene medfører ikke annet enn at Luftfartstilsynet gjennom tilsyn må verifisere at de aktuelle luftfartsoperatørene overholder bestemmelsene i Part-26. Dette vil inngå som del av tilsynsarbeidet Luftfartstilsynet i dag alt fører.

Det er ikke ventet at forordningen vil få administrative konsekvenser for andre norske myndigheter. Luftfartstilsynet kan i ikke se at Stortingets samtykke må innhentes før gjennomføring av forordningen. Det anses derfor ikke nødvendig med artikkel 103 forbehold.

V. Økonomiske konsekvenser for private og for offentlige myndigheter i Norge

Med referanse til avsnittet over ventes ikke forordning å få særskilte økonomiske konsekvenser for norske myndigheter.

Luftfartøyene som omfattes av kravene i den foreslåtte Part-26 regelverket er fly over 5700 kg som opereres i ervervsmessig lufttransport. I Norge opereres slike luftfartøyer av Norwegian og Widerøe. JAR-26 har vært en europeisk standard som leverandører av flymaterieell har innrettet seg etter siden 1998. På bakgrunn av dette, samt nevnte AIC-N 33/10, anses de berørte luftfartøyene å være i samsvar med JAR-26. Ettersom den foreslåtte forordningen ikke inneholder krav utover de som i dag følger av JAR-26, ventes ikke regelverket å få økonomiske konsekvenser for markedet.

Sakkyndige instansers merknader

Nasjonal høring om reglene i forordning 640/2014 ble gjennomført høsten 2014. Luffartstilsynet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.